

## Παρμενίδης ἢ περὶ ἰδεῶν, λογικός τοῦ Πλάτωνος

[www.physics.ntua.gr/mourmouras/greats/platon/](http://www.physics.ntua.gr/mourmouras/greats/platon/)

[126]

{Κέφαλος}

Ἐπειδὴ Ἀθήναζε οἴκοθεν ἐκ Κλαζομενῶν ἀφικόμεθα, κατ' ἀγορὰν ἐνετύχομεν Ἀδειμάντῳ τε καὶ Γλαύκῳ· καὶ μου λαβόμενος τῆς χειρὸς ὁ Ἀδείμαντος, Χαῖρ', ἔφη, ὦ Κέφαλε, καὶ εἴ του δέη τῶν τῆδε ὧν ἡμεῖς δυνατοί, φράζε.

Ἀλλὰ μὲν δὴ, εἶπον ἐγώ, πάρεμί γε ἐπ' αὐτὸ τοῦτο, δεησόμενος ὑμῶν.

Λέγοις ἄν, ἔφη, τὴν δέησιν.

Καὶ ἐγὼ εἶπον· Τῷ ἀδελφῷ ὑμῶν τῷ ὁμομητρίῳ τί ἦν ὄνομα; οὐ γὰρ μέμνημαι. παῖς δέ που ἦν, ὅτε τὸ πρότερον ἐπεδήμησα δεῦρο ἐκ Κλαζομενῶν· πολὺς δὲ ἤδη χρόνος ἐξ ἐκείνου. τῷ μὲν γὰρ πατρί, δοκῶ, Πυριλάμπης ὄνομα.

Πάνυ γε, ἔφη.

Αὐτῷ δέ γε;

Ἀντιφῶν. ἀλλὰ τί μάλιστα πυνθάνη;

Οἶδε, εἶπον ἐγώ, πολῖταί τ' ἐμοί εἰσι, μάλα φιλόσοφοι, ἀκηκόασί τε ὅτι οὗτος ὁ Ἀντιφῶν Πυθοδώρῳ τινὶ Ζήνωνος ἐταίρῳ πολλὰ ἐντετύχηκε, καὶ τοὺς λόγους, οὓς ποτε Σωκράτης καὶ Ζήνων καὶ Παρμενίδης διελέχθησαν, πολλάκις ἀκούσας τοῦ Πυθοδώρου ἀπομνημονεύει.

Ἀληθῆ, ἔφη, λέγεις.

Τούτων τοίνυν, εἶπον, δεόμεθα διακοῦσαι.

Ἄλλ' οὐ χαλεπὸν, ἔφη· μειράκιον γὰρ ὧν αὐτοὺς εὖ μάλα διεμελέτησεν, ἐπεὶ νῦν γε κατὰ τὸν πάππον τε καὶ ὁμώνυμον πρὸς ἵππικῆν τὰ πολλὰ διατρίβει. ἀλλ' εἰ δεῖ, ἴωμεν παρ' αὐτόν· ἄρτι γὰρ ἐνθένδε οἴκαδε οἴχεται, οἰκεῖ δὲ ἐγγὺς ἐν Μελίτῃ.

[127]

Ταῦτα εἰπόντες ἐβαδίζομεν, καὶ κατελάβομεν τὸν Ἀντιφῶντα οἴκοι, χαλινὸν τινα χαλκεῖ ἐκδιδόντα σκευάσαι· ἐπειδὴ δὲ ἐκείνου ἀπηλλάγη οἱ τε ἀδελφοὶ ἔλεγον αὐτῷ ὧν ἕνεκα παρεῖμεν, ἀνεγνώρισέν τέ με ἐκ τῆς προτέρας ἐπιδημίας καὶ με ἠσπάζετο, καὶ δεομένων ἡμῶν διελθεῖν τοὺς λόγους, τὸ μὲν πρῶτον ὠκνεῖ – πολὺ γὰρ ἔφη ἔργον εἶναι – ἔπειτα μέντοι διηγεῖτο. ἔφη δὲ δὴ ὁ Ἀντιφῶν λέγειν τὸν Πυθόδωρον ὅτι ἀφίκοντό ποτε εἰς Παναθήναια τὰ μεγάλα Ζήνων τε καὶ Παρμενίδης. τὸν μὲν οὖν Παρμενίδην εὖ μάλα ἤδη πρεσβύτην εἶναι, σφόδρα πολιόν, καλὸν δὲ κάγαθὸν τὴν ὄψιν, περὶ ἔτη μάλιστα πέντε καὶ ἐξήκοντα· Ζήνωνα δὲ ἐγγὺς τῶν τετταράκοντα τότε εἶναι, εὐμήκη δὲ καὶ χαρίεντα ἰδεῖν, καὶ λέγεσθαι αὐτὸν παιδικὰ τοῦ Παρμενίδου γεγονέναι. καταλύειν δὲ αὐτοὺς ἔφη παρὰ τῷ Πυθοδώρῳ ἐκτὸς τείχους ἐν Κεραμεικῷ· οἱ δὲ καὶ ἀφικέσθαι τὸν τε Σωκράτη καὶ ἄλλους τινὰς μετ' αὐτοῦ πολλοὺς, ἐπιθυμοῦντας ἀκοῦσαι τῶν τοῦ Ζήνωνος γραμμάτων – τότε γὰρ αὐτὰ πρῶτον ὑπ' ἐκείνων κομισθῆναι – Σωκράτη δὲ εἶναι τότε σφόδρα νέον. ἀναγιγνώσκειν οὖν αὐτοῖς

τὸν Ζήνωνα αὐτόν, τὸν δὲ Παρμενίδην τυχεῖν ἔξω ὄντα· καὶ εἶναι πάνυ βραχὺ ἔτι λοιπὸν τῶν λόγων ἀναγιγνωσκομένων, ἠνίκα αὐτός τε ἐπεισελθεῖν ἔφη ὁ Πυθόδωρος ἔξωθεν καὶ τὸν Παρμενίδην μετ' αὐτοῦ καὶ Ἀριστοτέλη τὸν τῶν τριάκοντα γενόμενον, καὶ σμίκρ' ἄττα ἔτι ἐπακοῦσαι τῶν γραμμάτων· οὐ μὴν αὐτός γε, ἀλλὰ καὶ πρότερον ἀκηκοέναι τοῦ Ζήνωνος.

Τὸν οὖν Σωκράτη ἀκούσαντα πάλιν τε κελεῦσαι τὴν πρώτην ὑπόθεσιν τοῦ πρώτου λόγου ἀναγνῶναι, καὶ ἀναγνωσθείσης, Πῶς, φάναι, ὦ Ζήνων, τοῦτο λέγεις; εἰ πολλὰ ἐστὶ τὰ ὄντα, ὡς ἄρα δεῖ αὐτὰ ὅμοιά τε εἶναι καὶ ἀνόμοια, τοῦτο δὲ δὴ ἀδύνατον· οὔτε γὰρ τὰ ἀνόμοια ὅμοια οὔτε τὰ ὅμοια ἀνόμοια οἷόν τε εἶναι; οὐχ οὕτω λέγεις;

Οὕτω, φάναι τὸν Ζήωνα.

Οὐκοῦν εἰ ἀδύνατον τά τε ἀνόμοια ὅμοια εἶναι καὶ τὰ ὅμοια ἀνόμοια, ἀδύνατον δὴ καὶ πολλὰ εἶναι; εἰ γὰρ πολλὰ εἶη, πάσχοι ἂν τὰ ἀδύνατα. ἄρα τοῦτο ἐστὶν ὃ βούλονταί σου οἱ λόγοι, οὐκ ἄλλο τι ἢ διαμάχεσθαι παρὰ πάντα τὰ λεγόμενα ὡς οὐ πολλὰ ἐστὶ; καὶ τούτου αὐτοῦ οἶει σοι τεκμήριον εἶναι ἕκαστον τῶν λόγων, ὥστε καὶ ἡγῆ τοσαῦτα τεκμήρια παρέχεσθαι, ὅσουςπερ λόγους γέγραφας, [128] ὡς οὐκ ἐστὶ πολλὰ; οὕτω λέγεις, ἢ ἐγὼ οὐκ ὀρθῶς καταμανθάνω;

Οὐκ, ἀλλά, φάναι τὸν Ζήωνα, καλῶς συνήκας ὄλον τὸ γράμμα ὃ βούλεται.

Μανθάνω, εἰπεῖν τὸν Σωκράτη, ὦ Παρμενίδη, ὅτι Ζήνων ὅδε οὐ μόνον τῇ ἄλλῃ σου φιλίᾳ βούλεται ὦκειῶσθαι, ἀλλὰ καὶ τῷ συγγράμματι. ταῦτόν γὰρ γέγραφε τρόπον τινὰ ὅπερ σύ, μεταβάλλων δὲ ἡμᾶς πειρᾶται ἐξαπατᾶν ὡς ἕτερόν τι λέγων. σὺ μὲν γὰρ ἐν τοῖς ποιήμασιν ἐν φῆς εἶναι τὸ πᾶν, καὶ τούτων τεκμήρια παρέχη καλῶς τε καὶ εὖ· ὅδε δὲ αὖ οὐ πολλὰ φησὶν εἶναι, τεκμήρια δὲ καὶ αὐτὸς πάμπολλα καὶ παμμεγέθη παρέχεται. τὸ οὖν τὸν μὲν ἐν φάναι, τὸν δὲ μὴ πολλὰ, καὶ οὕτως ἐκάτερον λέγειν ὥστε μηδὲν τῶν αὐτῶν εἰρηκέναι δοκεῖν σχεδόν τι λέγοντας ταῦτά, ὑπὲρ ἡμᾶς τοὺς ἄλλους φαίνεται ὑμῖν τὰ εἰρημένα εἰρησθαι.

Ναί, φάναι τὸν Ζήωνα, ὦ Σώκρατες. σὺ δ' οὖν τὴν ἀλήθειαν τοῦ γράμματος οὐ πανταχοῦ ἤσθησαι. καίτοι ὥσπερ γε αἱ Λάκαιναὶ σκύλακες εὖ μεταθεῖς τε καὶ ἰχνεύεις τὰ λεχθέντα· ἀλλὰ πρῶτον μὲν σε τοῦτο λανθάνει, ὅτι οὐ παντάπασιν οὕτω σεμνύνεται τὸ γράμμα, ὥστε ἄπερ σὺ λέγεις διανοηθὲν γραφῆναι, τοὺς ἀνθρώπους δὲ ἐπικρυπτόμενον ὡς τι μέγα διαπραττόμενον· ἀλλὰ σὺ μὲν εἶπες τῶν συμβεβηκότων τι, ἔστι δὲ τό γε ἀληθὲς βοήθειά τις ταῦτα τὰ γράμματα τῷ Παρμενίδου λόγῳ πρὸς τοὺς ἐπιχειροῦντας αὐτόν κωμωδεῖν ὡς εἰ ἐν ἐστὶ, πολλὰ καὶ γελοῖα συμβαίνειν πάσχειν τῷ λόγῳ καὶ ἐναντία αὐτῷ. ἀντιλέγει δὴ οὖν τοῦτο τὸ γράμμα πρὸς τοὺς τὰ πολλὰ λέγοντας, καὶ ἀνταποδίδωσι ταῦτά καὶ πλείω, τοῦτο βουλόμενον δηλοῦν, ὡς ἔτι γελοῖότερα πάσχοι ἂν αὐτῶν ἢ ὑπόθεσις, εἰ πολλὰ ἐστὶν, ἢ ἢ τοῦ ἐν εἶναι, εἴ τις ἰκανῶς ἐπεξίει. διὰ τοιαύτην δὴ φιλονικίαν ὑπὸ νέου ὄντος ἐμοῦ ἐγράφη, καὶ τις αὐτὸ ἔκλεψε γραφέν, ὥστε οὐδὲ βουλευσασθαι ἐξεγένετο εἶτ' ἐξοιστέον αὐτὸ εἰς τὸ φῶς εἶτε μὴ. ταύτη οὖν σε λανθάνει, ὦ Σώκρατες, ὅτι οὐχ ὑπὸ νέου φιλονικίας οἶει αὐτὸ γεγράφθαι, ἀλλ' ὑπὸ πρεσβυτέρου φιλοτιμίας· ἐπεὶ, ὅπερ γ' εἶπον, οὐ κακῶς ἀπήκασας.

Ἄλλ' ἀποδέχομαι, φάναι τὸν Σωκράτη, καὶ ἡγοῦμαι ὡς λέγεις ἔχειν. τότε δέ μοι εἶπέ· οὐ νομίζεις εἶναι αὐτὸ καθ' αὐτὸ εἶδος τι ὁμοιότητος, [129] καὶ τῷ τοιούτῳ αὖ ἄλλο τι ἐναντίον, ὃ ἐστὶν ἀνόμοιον· τούτοις δὲ δυοῖν ὄντων καὶ ἐμὲ καὶ σὲ καὶ τᾶλλα ἃ δὴ πολλὰ καλοῦμεν μεταλαμβάνειν; καὶ τὰ μὲν τῆς ὁμοιότητος μεταλαμβάνοντα ὅμοια γίνεσθαι ταύτη τε καὶ κατὰ τοσοῦτον ὅσον ἂν μεταλαμβάνῃ, τὰ δὲ τῆς ἀνομοιότητος ἀνόμοια, τὰ δὲ ἀμφοτέρων ἀμφοτέρα; εἰ δὲ καὶ πάντα

ἐναντίων ὄντων ἀμφοτέρων μεταλαμβάνει, καὶ ἔστι τῷ μετέχειν ἀμφοῖν ὁμοία τε καὶ ἀνόμοια αὐτὰ αὐτοῖς, τί θαυμαστόν; εἰ μὲν γὰρ αὐτὰ τὰ ὁμοία τις ἀπέφαινε ἀνόμοια γιγνόμενα ἢ τὰ ἀνόμοια ὁμοια, τέρας ἂν οἶμαι ἦν· εἰ δὲ τὰ τούτων μετέχοντα ἀμφοτέρων ἀμφοτέρα ἀποφαίνει πεπονθότα, οὐδὲν ἔμοιγε, ὦ Ζήνων, ἄτοπον δοκεῖ, οὐδέ γε εἰ ἔν ἀπαντα ἀποφαίνει τις τῷ μετέχειν τοῦ ἐνός καὶ ταῦτα ταῦτα πολλὰ τῷ πλήθους αὐ μετέχειν. ἀλλ' εἰ ὁ ἔστιν ἓν, αὐτὸ τοῦτο πολλὰ ἀποδείξει καὶ αὐ τὰ πολλὰ δὴ ἓν, τοῦτο ἤδη θαυμάσομαι. καὶ περὶ τῶν ἄλλων ἀπάντων ὡσαύτως· εἰ μὲν αὐτὰ τὰ γένη τε καὶ εἶδη ἐν αὐτοῖς ἀποφαίνει τάναντία ταῦτα πάθη πάσχοντα, ἄξιον θαυμάζειν· εἰ δ' ἐμὲ ἐν τις ἀποδείξει ὄντα καὶ πολλὰ, τί θαυμαστόν, λέγων, ὅταν μὲν βούληται πολλὰ ἀποφῆναι, ὡς ἕτερα μὲν τὰ ἐπὶ δεξιὰ μου ἔστιν, ἕτερα δὲ τὰ ἐπ' ἀριστερά, καὶ ἕτερα μὲν τὰ πρόσθεν, ἕτερα δὲ τὰ ὀπίσθεν, καὶ ἄνω καὶ κάτω ὡσαύτως – πλήθους γὰρ οἶμαι μετέχω – ὅταν δὲ ἓν, ἐρεῖ ὡς ἐπτά ἡμῶν ὄντων εἷς ἐγὼ εἶμι ἄνθρωπος μετέχων καὶ τοῦ ἐνός· ὥστε ἀληθῆ ἀποφαίνει ἀμφοτέρα. ἐὰν οὖν τις τοιαῦτα ἐπιχειρῆ πολλὰ καὶ ἐν αὐτὸν ἀποφαίνειν, λίθους καὶ ξύλα καὶ τὰ τοιαῦτα, τί φήσομεν αὐτὸν πολλὰ καὶ ἐν ἀποδεικνύειν, οὐ τὸ ἐν πολλὰ οὐδέ τὰ πολλὰ ἓν, οὐδέ τι θαυμαστόν λέγειν, ἀλλ' ἄπερ ἂν πάντες ὁμολογοῖμεν· ἐὰν δὲ τις ὧν νυνδὴ ἐγὼ ἔλεγον πρῶτον μὲν διαιρῆται χωρὶς αὐτὰ καθ' αὐτὰ τὰ εἶδη, οἷον ὁμοιότητά τε καὶ ἀνομοιότητα καὶ πλῆθος καὶ τὸ ἐν καὶ στάσιν καὶ κίνησιν καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα, εἴτα ἐν ἑαυτοῖς ταῦτα δυνάμενα συγκεράννυσθαι καὶ διακρίνεσθαι ἀποφαίνει, ἀγαίμην ἂν ἔγωγ', ἔφη, θαυμαστώς, ὦ Ζήνων. ταῦτα δὲ ἀνδρείως μὲν πάνυ ἠγοῦμαι πεπραγματεῦσθαι· πολὺ μεντὰν ὧδε μᾶλλον, ὡς λέγω, ἀγασθείην εἴ τις ἔχοι τὴν αὐτὴν ταύτην ἀπορίαν ἐν αὐτοῖς τοῖς εἶδεσι [130] παντοδαπῶς πλεκομένην, ὥσπερ ἐν τοῖς ὀρωμένοις διήλθετε, οὕτως καὶ ἐν τοῖς λογισμῶ λαμβανομένοις ἐπιδείξει.

Λέγοντος δὴ, ἔφη ὁ Πυθόδωρος, τοῦ Σωκράτους ταῦτα αὐτὸς μὲν ἂν οἴεσθαι ἐφ' ἐκάστου ἄχθεσθαι τὸν τε Παρμενίδην καὶ τὸν Ζήνωνα, τοὺς δὲ πάνυ τε αὐτῷ προσέχειν τὸν νοῦν καὶ θαμὰ εἰς ἀλλήλους βλέποντας μειδιᾶν ὡς ἀγαμένους τὸν Σωκράτη. ὅπερ οὖν καὶ παυσαμένου αὐτοῦ εἰπεῖν τὸν Παρμενίδην· ὦ Σώκρατες, φάναι, ὡς ἄξιός ἐστι ἀγασθαι τῆς ὀρμῆς τῆς ἐπὶ τοὺς λόγους. καὶ μοι εἶπέ, αὐτὸς σὺ οὕτω διήρησαι ὡς λέγεις, χωρὶς μὲν εἶδη αὐτὰ ἄττα, χωρὶς δὲ τὰ τούτων αὐ μετέχοντα; καὶ τί σοι δοκεῖ εἶναι αὐτὴ ὁμοιότης χωρὶς ἧς ἡμεῖς ὁμοιότητος ἔχομεν, καὶ ἐν δὴ καὶ πολλὰ καὶ πάντα ὅσα νυνδὴ Ζήνωνος ἤκουες;

Ἔμοιγε, φάναι τὸν Σωκράτη.

Ἦ καὶ τὰ τοιαῦτα, εἰπεῖν τὸν Παρμενίδην, οἷον δικαίου τι εἶδος αὐτὸ καθ' αὐτὸ καὶ καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ καὶ πάντων αὐ τῶν τοιούτων;

Ναί, φάναι.

Τί δ', ἀνθρώπου εἶδος χωρὶς ἡμῶν καὶ τῶν οἷοι ἡμεῖς ἐσμεν πάντων, αὐτὸ τι εἶδος ἀνθρώπου ἢ πυρὸς ἢ καὶ ὕδατος;

Ἐν ἀπορίᾳ, φάναι, πολλάκις δὴ, ὦ Παρμενίδη, περὶ αὐτῶν γέγονα, πότερα χρή φάναι ὥσπερ περὶ ἐκείνων ἢ ἄλλως.

Ἦ καὶ περὶ τῶνδε, ὦ Σώκρατες, ἃ καὶ γελοῖα δόξειεν ἂν εἶναι, οἷον θρίξ καὶ πηλὸς καὶ ῥύπος ἢ ἄλλο τι ἀτιμώτατόν τε καὶ φαυλότατον, ἀπορεῖς εἶτε χρή φάναι καὶ τούτων ἐκάστου εἶδος εἶναι χωρὶς, ὃν ἄλλο αὐ ἢ ὧν τι ἡμεῖς μεταχειριζόμεθα, εἶτε καὶ μή;

Οὐδαμῶς, φάναι τὸν Σωκράτη, ἀλλὰ ταῦτα μὲν γε ἄπερ ὀρώμεν, ταῦτα καὶ εἶναι· εἶδος δέ τι αὐτῶν οἰηθῆναι εἶναι μὴ λίαν ἤ ἄτοπον. ἤδη μέντοι ποτέ με καὶ ἔθραξε μὴ τι ἦ περὶ πάντων ταυτόν· ἔπειτα ὅταν ταύτη στῶ, φεύγων οἴχομαι, δείσας μὴ ποτε εἶς τινα βυθὸν φλυαρίας ἐμπεσῶν διαφθαρῶ· ἐκεῖσε δ' οὖν ἀφικόμενος, εἰς ἃ νυνδὴ ἐλέγομεν εἶδη ἔχειν, περὶ ἐκεῖνα πραγματευόμενος διατρίβω.

Νέος γὰρ εἶ ἔτι, φάναι τὸν Παρμενίδην, ὃ Σώκρατες, καὶ οὐπω σου ἀντείληπται φιλοσοφία ὡς ἔτι ἀντιλήψεται κατ' ἐμὴν δόξαν, ὅτε οὐδὲν αὐτῶν ἀτιμάσεις· νῦν δὲ ἔτι πρὸς ἀνθρώπων ἀποβλέπεις δόξας διὰ τὴν ἡλικίαν. τόδε δ' οὖν μοι εἰπέ. δοκεῖ σοι, ὡς φῆς, εἶναι εἶδη ἅττα, ὧν τάδε τὰ ἄλλα μεταλαμβάνοντα τὰς ἐπωνυμίας αὐτῶν ἴσχειν, [131] οἷον ὁμοιότητος μὲν μεταλαμβάνοντα ὅμοια, μεγέθους δὲ μεγάλα, κάλλους δὲ καὶ δικαιοσύνης δίκαιά τε καὶ καλὰ γίνεσθαι;

Πάνυ γε, φάναι τὸν Σωκράτη.

Οὐκοῦν ἦτοι ὅλου τοῦ εἶδους ἢ μέρους ἕκαστον τὸ μεταλαμβάνον μεταλαμβάνει; ἢ ἄλλη τις ἂν μετάληψις χωρὶς τούτων γένοιτο;

Καὶ πῶς ἄν; εἶπεν.

Πότερον οὖν δοκεῖ σοι ὅλον τὸ εἶδος ἐν ἐκάστῳ εἶναι τῶν πολλῶν ἐν ὄν, ἢ πῶς;

Τί γὰρ κωλύει, φάναι τὸν Σωκράτη, ὃ Παρμενίδη, ἐν εἶναι;

Ἐν ἅρα ὄν καὶ ταυτόν ἐν πολλοῖς καὶ χωρὶς οὓσιν ὅλον ἅμα ἐνέσται, καὶ οὕτως αὐτὸ αὐτοῦ χωρὶς ἂν εἶη.

Οὐκ ἄν, εἶ γε, φάναι, οἷον εἰ ἡμέρα εἶη μία καὶ ἡ αὐτὴ οὓσα πολλαχοῦ ἅμα ἐστὶ καὶ οὐδέν τι μᾶλλον αὐτὴ αὐτῆς χωρὶς ἐστίν, εἰ οὕτω καὶ ἕκαστον τῶν εἰδῶν ἐν ἐν πᾶσιν ἅμα ταυτόν εἶη.

Ἡδέως γε, φάναι, ὃ Σώκρατες, ἐν ταυτόν ἅμα πολλαχοῦ ποιεῖς, οἷον εἰ ἰστίῳ καταπετάσας πολλοὺς ἀνθρώπους φαίης ἐν ἐπὶ πολλοῖς εἶναι ὅλον· ἢ οὐ τὸ τοιοῦτον ἡγήσῃ λέγειν;

Ἴσως, φάναι.

Ἦ οὖν ὅλον ἐφ' ἐκάστῳ τὸ ἰστίον εἶη ἂν, ἢ μέρος αὐτοῦ ἄλλο ἐπ' ἄλλῳ;

Μέρος.

Μεριστὰ ἄρα, φάναι, ὃ Σώκρατες, ἔστιν αὐτὰ τὰ εἶδη, καὶ τὰ μετέχοντα αὐτῶν μέρους ἂν μετέχοι, καὶ οὐκέτι ἐν ἐκάστῳ ὅλον, ἀλλὰ μέρος ἐκάστου ἂν εἶη.

Φαίνεται οὕτω γε.

Ἦ οὖν ἐθελήσεις, ὃ Σώκρατες, φάναι τὸ ἐν εἶδος ἡμῶν τῇ ἀληθείᾳ μερίζεσθαι, καὶ ἔτι ἐν ἔσται;

Οὐδαμῶς, εἰπεῖν.

Ὅρα γὰρ, φάναι· εἰ αὐτὸ τὸ μέγεθος μεριεῖς καὶ ἕκαστον τῶν πολλῶν μεγάλων μεγέθους μέρει σμικροτέρῳ αὐτοῦ τοῦ μεγέθους μέγα ἔσται, ἄρα οὐκ ἄλογον φανεῖται;

Πάνυ γ', ἔφη.

Τί δέ; τοῦ ἴσου μέρος ἕκαστον σμικρὸν ἀπολαβόν τι ἔξει ὃ ἐλάττονι ὄντι αὐτοῦ τοῦ ἴσου τὸ ἔχον ἴσον τῷ ἔσται;

Ἀδύνατον.

Ἀλλὰ τοῦ μικροῦ μέρος τις ἡμῶν ἔξει, τούτου δὲ αὐτοῦ τὸ μικρὸν μείζον ἔσται ἅτε μέρους ἑαυτοῦ ὄντος, καὶ οὕτω δὴ αὐτὸ τὸ μικρὸν μείζον ἔσται· ὥ δ' ἂν προστεθῆ τὸ ἀφαιρεθὲν, τοῦτο μικρότερον ἔσται ἀλλ' οὐ μείζον ἢ πρὶν.

Οὐκ ἂν γένοιτο, φάναι, τοῦτό γε.

Τίνα οὖν τρόπον, εἰπεῖν, ὃ Σώκρατες, τῶν εἰδῶν σοι τὰ ἄλλα μεταλήψεται, μήτε κατὰ μέρη μήτε κατὰ ὅλα μεταλαμβάνειν δυνάμενα;

Οὐ μὰ τὸν Δία, φάναι, οὐ μοι δοκεῖ εὐκόλον εἶναι τὸ τοιοῦτον οὐδαμῶς διορίσασθαι.

Τί δὲ δὴ; πρὸς τόδε πῶς ἔχεις;

Τὸ ποῖον;

[132]

Οἶμαί σε ἐκ τοῦ τοιοῦδε ἐν ἕκαστον εἶδος οἶεσθαι εἶναι· ὅταν πόλλ' ἄττα μεγάλα σοι δόξη εἶναι, μία τις ἴσως δοκεῖ ἰδέα ἢ αὐτὴ εἶναι ἐπὶ πάντα ἰδόντι, ὅθεν ἐν τὸ μέγα ἠγῆ εἶναι.

Ἀληθῆ λέγεις, φάναι.

Τί δ' αὐτὸ τὸ μέγα καὶ ἄλλα τὰ μεγάλα, ἐὰν ὡσαύτως τῇ ψυχῇ ἐπὶ πάντα ἴδῃς, οὐχὶ ἐν τι αὐτὸ μέγα φανεῖται, ὥ ταῦτα πάντα μεγάλα φαίνεσθαι;

Ἔοικεν.

Ἄλλο ἄρα εἶδος μεγέθους ἀναφανήσεται, παρ' αὐτό τε τὸ μέγεθος γεγονὸς καὶ τὰ μετέχοντα αὐτοῦ· καὶ ἐπὶ τούτοις αὐτῶν πᾶσιν ἕτερον, ὥ ταῦτα πάντα μεγάλα ἔσται· καὶ οὐκέτι δὴ ἐν ἕκαστόν σοι τῶν εἰδῶν ἔσται, ἀλλὰ ἅπειρα τὸ πλῆθος.

Ἀλλά, φάναι, ὃ Παρμενίδη, τὸν Σωκράτη, μὴ τῶν εἰδῶν ἕκαστον ἢ τούτων νόημα, καὶ οὐδαμοῦ αὐτῷ προσήκη ἐγγίγνεσθαι ἄλλοθι ἢ ἐν ψυχαῖς· οὕτω γὰρ ἂν ἐν γε ἕκαστον εἶη καὶ οὐκ ἂν ἔτι πάσχοι ἃ νυνδὴ ἐλέγετο.

Τί οὖν; φάναι, ἐν ἕκαστόν ἐστι τῶν νοημάτων, νόημα δὲ οὐδενός;

Ἀλλ' ἀδύνατον, εἰπεῖν.

Ἀλλὰ τινός;

Ναί.

Ἦντος ἢ οὐκ ὄντος;

Ἦντος.

Οὐχ ἑνός τινος, ὃ ἐπὶ πᾶσιν ἐκεῖνο τὸ νόημα ἐπὸν νοεῖ, μίαν τινὰ οὕσαν ἰδέαν;

Ναί.

Εἶτα οὐκ εἶδος ἔσται τοῦτο τὸ νοούμενον ἐν εἶναι, ἀεὶ ὄν τὸ αὐτὸ ἐπὶ πᾶσιν;

Ἀνάγκη αὐτῷ φαίνεται.

Τί δὲ δῆ; εἰπεῖν τὸν Παρμενίδην, οὐκ ἀνάγκη ἢ τᾶλλα φῆς τῶν εἰδῶν μετέχειν ἢ δοκεῖ σοι ἐκ νοημάτων ἕκαστον εἶναι καὶ πάντα νοεῖν, ἢ νοήματα ὄντα ἀνόητα εἶναι;

Ἄλλ' οὐδὲ τοῦτο, φάναι, ἔχει λόγον, ἀλλ', ὧ Παρμενίδη, μάλιστα ἔμοιγε καταφαίνεται ὧδε ἔχειν· τὰ μὲν εἶδη ταῦτα ὡσπερ παραδείγματα ἐστάναι ἐν τῇ φύσει, τὰ δὲ ἄλλα τούτοις εἰκέναι καὶ εἶναι ὁμοιώματα, καὶ ἡ μέθεξις αὕτη τοῖς ἄλλοις γίνεσθαι τῶν εἰδῶν οὐκ ἄλλη τις ἢ εἰκασθῆναι αὐτοῖς.

Εἰ οὖν τι, ἔφη, εἰκεν τῷ εἶδει, οἷόν τε ἐκεῖνο τὸ εἶδος μὴ ὅμοιον εἶναι τῷ εἰκασθέντι, καθ' ὅσον αὐτῷ ἀφωμοιώθη; ἢ ἔστι τις μηχανὴ τὸ ὅμοιον μὴ ὁμοίῳ ὅμοιον εἶναι;

Οὐκ ἔστι.

Τὸ δὲ ὅμοιον τῷ ὁμοίῳ ἄρ' οὐ μεγάλη ἀνάγκη ἐνὸς τοῦ αὐτοῦ εἶδους μετέχειν;

Ἀνάγκη.

Οὐ δ' ἂν τὰ ὅμοια μετέχοντα ὅμοια ἦ, οὐκ ἐκεῖνο ἔσται αὐτὸ τὸ εἶδος;

Παντάπασι μὲν οὖν.

Οὐκ ἄρα οἷόν τέ τι τῷ εἶδει ὅμοιον εἶναι, οὐδὲ τὸ εἶδος ἄλλω· εἰ δὲ μή, παρὰ τὸ εἶδος ἀεὶ ἄλλο ἀναφανήσεται εἶδος, [133] καὶ ἂν ἐκεῖνο τῷ ὅμοιον ἦ, ἕτερον αὖ, καὶ οὐδέποτε παύσεται ἀεὶ καινὸν εἶδος γινόμενον, ἐὰν τὸ εἶδος τῷ ἑαυτοῦ μετέχοντι ὅμοιον γίγνηται.

Ἀληθέστατα λέγεις.

Οὐκ ἄρα ὁμοιότητι τᾶλλα τῶν εἰδῶν μεταλαμβάνει, ἀλλά τι ἄλλο δεῖ ζητεῖν ὧ μεταλαμβάνει.

Ἔοικεν.

Ἵραξ οὖν, φάναι, ὧ Σώκρατες, ὅση ἡ ἀπορία ἐάν τις ὡς εἶδη ὄντα αὐτὰ καθ' αὐτὰ διορίζηται;

Καὶ μάλα.

Εὖ τοίνυν ἴσθι, φάναι, ὅτι ὡς ἔπος εἰπεῖν οὐδέπω ἄπτη αὐτῆς ὅση ἐστὶν ἡ ἀπορία, εἰ ἐν εἶδος ἕκαστον τῶν ὄντων ἀεὶ τι ἀφοριζόμενος θήσεις.

Πῶς δῆ; εἰπεῖν.

Πολλὰ μὲν καὶ ἄλλα, φάναι, μέγιστον δὲ τόδε. εἴ τις φαίη μηδὲ προσήκειν αὐτὰ γινώσκεισθαι ὄντα τοιαῦτα οἷά φαμεν δεῖν εἶναι τὰ εἶδη, τῷ ταῦτα λέγοντι οὐκ ἂν ἔχοι τις ἐνδείξασθαι ὅτι ψεύδεται, εἰ μὴ πολλῶν μὲν τύχοι ἔμπειρος ὧν ὁ ἀμφισβητῶν καὶ μὴ ἀφύης, ἐθέλοι δὲ πάνυ πολλὰ καὶ πόρρωθεν πραγματευομένου τοῦ ἐνδεικνυμένου ἔπεσθαι, ἀλλ' ἀπίθανος εἶη ὁ ἄγνωστα ἀναγκάζων αὐτὰ εἶναι.

Πῆ δῆ, ὧ Παρμενίδη; φάναι τὸν Σωκράτη.

Ἵτι, ὧ Σώκρατες, οἷμαι ἂν καὶ σὲ καὶ ἄλλον, ὅστις αὐτὴν τινα καθ' αὐτὴν ἐκάστου οὐσίαν τίθεται εἶναι, ὁμολογήσαι ἂν πρῶτον μὲν μηδεμίαν αὐτῶν εἶναι ἐν ἡμῖν.

Πῶς γὰρ ἂν αὐτὴ καθ' αὐτὴν ἔτι εἶη; φάναι τὸν Σωκράτη.

Καλῶς λέγεις, εἰπεῖν.

Οὐκοῦν καὶ ὅσαι τῶν ἰδεῶν πρὸς ἀλλήλας εἰσὶν αἶ εἰσιν, αὐταὶ πρὸς αὐτὰς τὴν οὐσίαν ἔχουσιν, ἀλλ' οὐ πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν εἴτε ὁμοιώματα εἴτε ὅπῃ δὴ τις αὐτὰ τίθεται, ὧν ἡμεῖς μετέχοντες εἶναι ἕκαστα ἐπονομαζόμεθα· τὰ δὲ παρ' ἡμῖν ταῦτα ὁμώνυμα ὄντα ἐκείνοις αὐτὰ αὖ πρὸς αὐτὰ ἐστὶν ἀλλ' οὐ πρὸς τὰ εἶδη, καὶ ἑαυτῶν ἀλλ' οὐκ ἐκείνων ὅσα αὖ ὀνομάζεται οὕτως.

Πῶς λέγεις; φάναι τὸν Σωκράτη.

Οἷον, φάναι τὸν Παρμενίδην, εἴ τις ἡμῶν τοῦ δεσπότης ἢ δοῦλός ἐστιν, οὐκ αὐτοῦ δεσπότης δῆπου, ὃ ἔστι δεσπότης, ἐκείνου δοῦλός ἐστιν, οὐδὲ αὐτοῦ δούλου, ὃ ἔστι δοῦλος, δεσπότης ὁ δεσπότης, ἀλλ' ἄνθρωπος ὧν ἀνθρώπου ἀμφοτέρα ταῦτ' ἐστίν· αὐτὴ δὲ δεσποτεία αὐτῆς δουλείας ἐστὶν ὃ ἐστὶ, καὶ δουλεία ὡσαύτως αὐτῆ δουλεία αὐτῆς δεσποτείας, ἀλλ' οὐ τὰ ἐν ἡμῖν πρὸς ἐκεῖνα τὴν δύναμιν ἔχει οὐδὲ ἐκεῖνα πρὸς ἡμᾶς, ἀλλ', ὃ λέγω, αὐτὰ αὐτῶν καὶ πρὸς αὐτὰ ἐκεῖνά τέ ἐστι, [134] καὶ τὰ παρ' ἡμῖν ὡσαύτως πρὸς αὐτά. ἢ οὐ μανθάνεις ὃ λέγω;

Πάνυ γ', εἶπεῖν τὸν Σωκράτη, μανθάνω.

Οὐκοῦν καὶ ἐπιστήμη, φάναι, αὐτὴ μὲν ὃ ἔστι ἐπιστήμη τῆς ὃ ἐστὶν ἀλήθεια αὐτῆς ἂν ἐκείνης εἴη ἐπιστήμη;

Πάνυ γε.

Ἐκάστη δὲ αὖ τῶν ἐπιστημῶν, ἢ ἔστιν, ἐκάστου τῶν ὄντων, ὃ ἔστιν, εἴη ἂν ἐπιστήμη· ἢ οὐ;

Ναί.

Ἡ δὲ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμη οὐ τῆς παρ' ἡμῖν ἂν ἀληθείας εἴη, καὶ αὖ ἐκάστη ἢ παρ' ἡμῖν ἐπιστήμη τῶν παρ' ἡμῖν ὄντων ἐκάστου ἂν ἐπιστήμη συμβαίνοι εἶναι;

Ἀνάγκη.

Ἀλλὰ μὴν αὐτά γε τὰ εἶδη, ὡς ὁμολογεῖς, οὔτε ἔχομεν οὔτε παρ' ἡμῖν οἷόν τε εἶναι.

Οὐ γὰρ οὖν.

Γιγνώσκεται δὲ γέ που ὑπ' αὐτοῦ τοῦ εἶδους τοῦ τῆς ἐπιστήμης αὐτὰ τὰ γένη ἃ ἔστιν ἕκαστα;

Ναί.

Ὅ γε ἡμεῖς οὐκ ἔχομεν.

Οὐ γάρ.

Οὐκ ἄρα ὑπὸ γε ἡμῶν γιγνώσκεται τῶν εἰδῶν οὐδέν, ἐπειδὴ αὐτῆς ἐπιστήμης οὐ μετέχομεν.

Οὐκ ἔοικεν.

Ἄγνωστον ἄρα ἡμῖν καὶ αὐτὸ τὸ καλὸν ὃ ἔστι καὶ τὸ ἀγαθὸν καὶ πάντα ἃ δὴ ὡς ἰδέας αὐτὰς οὔσας ὑπολαμβάνομεν.

Κινδυνεύει.

Ὅρα δὴ ἔτι τούτου δεινότερον τόδε.

Τὸ ποῖον;

Φαίης ἂν που, εἴπερ ἔστιν αὐτό τι γένος ἐπιστήμης, πολὺ αὐτὸ ἀκριβέστερον εἶναι ἢ τὴν παρ' ἡμῖν ἐπιστήμην, καὶ κάλλος καὶ τᾶλλα πάντα οὕτω.

Ναί.

Οὐκοῦν εἴπερ τι ἄλλο αὐτῆς ἐπιστήμης μετέχει, οὐκ ἂν τινα μᾶλλον ἢ θεὸν φαίης ἔχειν τὴν ἀκριβεστάτην ἐπιστήμην;

Ἀνάγκη.

Ἄρ' οὖν οἷός τε αὖ ἔσται ὁ θεὸς τὰ παρ' ἡμῖν γινώσκειν αὐτὴν ἐπιστήμην ἔχων;

Τί γὰρ οὐ;

Ὅτι, ἔφη ὁ Παρμενίδης, ὠμολόγηται ἡμῖν, ὃ Σώκρατες, μήτε ἐκεῖνα τὰ εἶδη πρὸς τὰ παρ' ἡμῖν τὴν δύναμιν ἔχειν ἢ ἔχει, μήτε τὰ παρ' ἡμῖν πρὸς ἐκεῖνα, ἀλλ' αὐτὰ πρὸς αὐτὰ ἐκάτερα.

Ὡμολόγηται γάρ.

Οὐκοῦν εἰ παρὰ τῷ θεῷ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀκριβεστάτη δεσποτεία καὶ αὕτη ἡ ἀκριβεστάτη ἐπιστήμη, οὐτ' ἂν ἡ δεσποτεία ἢ ἐκείνων ἡμῶν ποτὲ ἂν δεσπόσειεν, οὐτ' ἂν ἐπιστήμη ἡμᾶς γνοίη οὐδέ τι ἄλλο τῶν παρ' ἡμῖν, ἀλλὰ ὁμοίως ἡμεῖς τε ἐκείνων οὐκ ἄρχομεν τῇ παρ' ἡμῖν ἀρχῇ οὐδὲ γινώσκομεν τοῦ θεοῦ οὐδὲν τῇ ἡμετέρᾳ ἐπιστήμῃ, ἐκεῖνοί τε αὖ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὔτε δεσπότηται ἡμῶν εἰσὶν οὔτε γινώσκουσι τὰ ἀνθρώπεια πράγματα θεοὶ ὄντες.

Ἀλλὰ μὴ λίαν, ἔφη, ἢ θαυμαστὸς ὁ λόγος, εἴ τις τὸν θεὸν ἀποστερήσει τοῦ εἰδέναί.

Ταῦτα μέντοι, ὃ Σώκρατες, ἔφη ὁ Παρμενίδης, [135] καὶ ἔτι ἄλλα πρὸς τούτοις πάνυ πολλὰ ἀναγκαῖον ἔχειν τὰ εἶδη, εἰ εἰσὶν αὐτὰ αἱ ἰδέαι τῶν ὄντων καὶ ὀριεῖται τις αὐτό τι ἕκαστον εἶδος· ὥστε ἀπορεῖν τε τὸν ἀκούοντα καὶ ἀμφισβητεῖν ὡς οὔτε ἔστι ταῦτα, εἴ τε ὅτι μάλιστα εἶη, πολλὴ ἀνάγκη αὐτὰ εἶναι τῇ ἀνθρωπίνῃ φύσει ἄγνωστα, καὶ ταῦτα λέγοντα δοκεῖν τε τι λέγειν καί, ὃ ἄρτι ἐλέγομεν, θαυμαστῶς ὡς δυσανάπειστον εἶναι. καὶ ἀνδρὸς πάνυ μὲν εὐφυοῦς τοῦ δυνησομένου μαθεῖν ὡς ἔστι γένος τι ἐκάστου καὶ οὐσία αὐτὴ καθ' αὐτήν, ἔτι δὲ θαυμαστοτέρου τοῦ εὐρήσοντος καὶ ἄλλον δυνησομένου διδάξαι ταῦτα πάντα ἰκανῶς διευκρινησάμενον.

Συγχωρῶ σοι, ἔφη, ὃ Παρμενίδη, ὁ Σωκράτης· πάνυ γάρ μοι κατὰ νοῦν λέγεις.

Ἀλλὰ μέντοι, εἶπεν ὁ Παρμενίδης, εἴ γέ τις δῆ, ὃ Σώκρατες, αὖ μὴ ἐάσει εἶδη τῶν ὄντων εἶναι, εἰς πάντα τὰ νυνδὴ καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἀποβλέψας, μηδέ τι ὀριεῖται εἶδος ἐνὸς ἐκάστου, οὐδὲ ὅποι τρέψει τὴν διάνοιαν ἔξει, μὴ ἐὼν ἰδέαν τῶν ὄντων ἐκάστου τὴν αὐτὴν ἀεὶ εἶναι, καὶ οὕτως τὴν τοῦ διαλέγεσθαι δύναμιν παντάπασι διαφθερεῖ. τοῦ τοιούτου μὲν οὖν μοι δοκεῖς καὶ μᾶλλον ἠσθηῖσθαι.

Ἀληθῆ λέγεις, φάναι.

Τί οὖν ποιήσεις φιλοσοφίας πέρι; πῆ τρέψη ἀγνοουμένων τούτων;

Οὐ πάνυ μοι δοκῶ καθορᾶν ἔν γε τῷ παρόντι.

Πρῶ γάρ, εἶπεῖν, πρὶν γυμνασθῆναι, ὃ Σώκρατες, ὀρίζεσθαι ἐπιχειρεῖς καλὸν τέ τι καὶ δίκαιον καὶ ἀγαθὸν καὶ ἔν ἕκαστον τῶν εἰδῶν. ἐνενόησα γὰρ καὶ πρῶην σου ἀκούων διαλεγομένου ἐνθάδε Ἀριστοτέλει τῷδε. καλὴ μὲν οὖν καὶ θεία, εὖ ἴσθι, ἡ ὀρμὴ ἢ ὀρμᾶς ἐπὶ τοὺς λόγους· ἔλκυσσον δὲ



σαυτὸν καὶ γύμνασαι μᾶλλον διὰ τῆς δοκούσης ἀχρήστου εἶναι καὶ καλουμένης ὑπὸ τῶν πολλῶν ἀδολεσχίας, ἕως ἔτι νέος εἶ· εἰ δὲ μή, σὲ διαφεύζεται ἡ ἀλήθεια.

Τίς οὖν ὁ τρόπος, φάναι, ὦ Παρμενίδη, τῆς γυμνασίας;

Οὗτος, εἶπεν, ὄνπερ ἤκουσας Ζήνωνος. πλὴν τοῦτό γέ σου καὶ πρὸς τοῦτον ἠγάσθην εἰπόντος, ὅτι οὐκ εἶας ἐν τοῖς ὀρωμένοις οὐδὲ περὶ ταῦτα τὴν πλάνην ἐπισκοπεῖν, ἀλλὰ περὶ ἐκεῖνα ἃ μάλιστα τις ἂν λόγῳ λάβοι καὶ εἶδη ἂν ἠγήσαιτο εἶναι.

Δοκεῖ γάρ μοι, ἔφη, ταύτη γε οὐδὲν χαλεπὸν εἶναι καὶ ὅμοια καὶ ἀνόμοια καὶ ἄλλο ὅτιοῦν τὰ ὄντα πάσχοντα ἀποφαίνειν.

Καὶ καλῶς γ', ἔφη. χρὴ δὲ καὶ τόδε ἔτι πρὸς τούτῳ ποιεῖν, μὴ μόνον εἰ ἔστιν ἕκαστον ὑποτιθέμενον σκοπεῖν [136] τὰ συμβαίνοντα ἐκ τῆς ὑποθέσεως, ἀλλὰ καὶ εἰ μὴ ἔστι τὸ αὐτὸ τοῦτο ὑποτίθεσθαι, εἰ βούλει μᾶλλον γυμνασθῆναι.

Πῶς λέγεις; φάναι.

Οἷον, ἔφη, εἰ βούλει, περὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως ἦν Ζήνων ὑπέθετο, εἰ πολλά ἐστι, τί χρὴ συμβαίνειν καὶ αὐτοῖς τοῖς πολλοῖς πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς τὸ ἐν καὶ τῷ ἐνὶ πρὸς τε αὐτὸ καὶ πρὸς τὰ πολλά· καὶ αὖ εἰ μὴ ἐστι πολλά, πάλιν σκοπεῖν τί συμβήσεται καὶ τῷ ἐνὶ καὶ τοῖς πολλοῖς καὶ πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα· καὶ αὐθις αὖ ἐὰν ὑποθῇ εἰ ἔστιν ὁμοιότης ἢ εἰ μὴ ἔστιν, τί ἐφ' ἑκατέρας τῆς ὑποθέσεως συμβήσεται καὶ αὐτοῖς τοῖς ὑποτεθεῖσιν καὶ τοῖς ἄλλοις καὶ πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα. καὶ περὶ ἀνομοίου ὁ αὐτὸς λόγος καὶ περὶ κινήσεως καὶ περὶ στάσεως καὶ περὶ γενέσεως καὶ φθορᾶς καὶ περὶ αὐτοῦ τοῦ εἶναι καὶ τοῦ μὴ εἶναι· καὶ ἐνὶ λόγῳ, περὶ ὅτου ἂν ἀεὶ ὑποθῇ ὡς ὄντος καὶ ὡς οὐκ ὄντος καὶ ὅτιοῦν ἄλλο πάθος πάσχοντος, δεῖ σκοπεῖν τὰ συμβαίνοντα πρὸς αὐτὸ καὶ πρὸς ἐν ἕκαστον τῶν ἄλλων, ὅτι ἂν προέλη, καὶ πρὸς πλείω καὶ πρὸς σύμπαντα ὡσαύτως· καὶ τᾶλλα αὖ πρὸς αὐτὰ τε καὶ πρὸς ἄλλο ὅτι ἂν προαιρῇ ἀεὶ, ἐάντε ὡς ὄν ὑποθῇ ὁ ὑπετίθεσο, ἄντε ὡς μὴ ὄν, εἰ μέλλεις τελέως γυμνασάμενος κυρίως διόψεσθαι τὸ ἀληθές.

Ἀμήχανόν γ' ἔφη, λέγεις, ὦ Παρμενίδη, πραγματεῖαν, καὶ οὐ σφόδρα μανθάνω. ἀλλὰ μοι τί οὐ διήλθες αὐτὸς ὑποθέμενός τι, ἵνα μᾶλλον καταμάθω;

Πολὺ ἔργον, φάναι, ὦ Σώκρατες, προστάττεις ὡς τηλικῶδε.

Ἀλλὰ σύ, εἶπεῖν τὸν Σωκράτη, Ζήνων, τί οὐ διήλθες ἡμῖν;

Καὶ τὸν Ζήνωνα ἔφη γελάσαντα φάναι· Αὐτοῦ, ὦ Σώκρατες, δεώμεθα Παρμενίδου· μὴ γὰρ οὐ φαῦλον ἦ ὁ λέγει. ἢ οὐχ ὀρᾶς ὅσον ἔργον προστάττεις; εἰ μὲν οὖν πλείους ἦμεν, οὐκ ἂν ἄξιον ἦν δεῖσθαι· ἀπρεπῆ γὰρ τὰ τοιαῦτα πολλῶν ἐναντίον λέγειν ἄλλως τε καὶ τηλικούτῳ· ἀγνοοῦσιν γὰρ οἱ πολλοὶ ὅτι ἄνευ ταύτης τῆς διὰ πάντων διεξόδου τε καὶ πλάνης ἀδύνατον ἐντυχόντα τῷ ἀληθεῖ νοῦν σχεῖν. ἐγὼ μὲν οὖν, ὦ Παρμενίδη, Σωκράτει συνδέομαι, ἵνα καὶ αὐτὸς διακούσω διὰ χρόνου.

Ταῦτα δὴ εἰπόντος τοῦ Ζήνωνος, ἔφη ὁ Ἀντιφῶν φάναι τὸν Πυθόδωρον, αὐτόν τε δεῖσθαι τοῦ Παρμενίδου καὶ τὸν Ἀριστοτέλη καὶ τοὺς ἄλλους, ἐνδείξασθαι ὁ λέγοι καὶ μὴ ἄλλως ποιεῖν. τὸν οὖν Παρμενίδην· Ἀνάγκη, φάναι, πείθεσθαι. καίτοι δοκῶ μοι τὸ τοῦ Ἴβυκείου ἵππου πεπονθέναι, [137] ὃ ἐκεῖνος ἀθλητῆ ὄντι καὶ πρεσβυτέρῳ, ὑφ' ἄρματι μέλλοντι ἀγωνιεῖσθαι καὶ δι' ἐμπειρίαν τρέμοντι τὸ μέλλον, ἑαυτὸν ἀπεικάζων ἄκων ἔφη καὶ αὐτὸς οὕτω πρεσβύτης ὢν εἰς τὸν ἔρωτα ἀναγκάζεσθαι ἰέναι· κάγῳ μοι δοκῶ μεμνημένος μάλα φοβεῖσθαι πῶς χρὴ τηλικόνδε ὄντα

διανεῦσαι τοιοῦτόν τε καὶ τοσοῦτον πέλαγος λόγων· ὅμως δὲ δεῖ γὰρ χαρίζεσθαι, ἐπειδὴ καί, ὁ Ζήνων λέγει, αὐτοὶ ἐσμεν. πόθεν οὖν δὴ ἀρξόμεθα καὶ τί πρῶτον ὑποθησόμεθα; ἢ βούλεσθε, ἐπειδήπερ δοκεῖ πραγματειώδη παιδιὰν παίζειν, ἀπ' ἐμαυτοῦ ἄρξωμαι καὶ τῆς ἐμαυτοῦ ὑποθέσεως, περὶ τοῦ ἐνὸς αὐτοῦ ὑποθέμενος, εἴτε ἓν ἐστὶν εἴτε μὴ ἓν, τί χρὴ συμβαίνειν;

Πάνυ μὲν οὖν, φάναι τὸν Ζήωνα.

Τίς οὖν, εἰπεῖν, μοὶ ἀποκρινεῖται; ἢ ὁ νεώτατος; ἤκιστα γὰρ ἂν πολυπραγμονοῖ, καὶ ἃ οἶεται μάλιστα ἂν ἀποκρίνοιτο· καὶ ἅμα ἐμοὶ ἀνάπαυλα ἂν εἴη ἢ ἐκείνου ἀπόκρισις.

Ἐτοιμός σοι, ὦ Παρμενίδη, φάναι, τοῦτο, τὸν Ἀριστοτέλη· ἐμὲ γὰρ λέγεις τὸν νεώτατον λέγων. ἀλλὰ ἐρώτα ὡς ἀποκρινουμένου.

Εἶεν δὴ, φάναι· εἰ ἓν ἐστὶν, ἄλλο τι οὐκ ἂν εἴη πολλὰ τὸ ἓν;

{ – } Πῶς γὰρ ἂν;

{ – } Οὔτε ἄρα μέρος αὐτοῦ οὔτε ὅλον αὐτὸ δεῖ εἶναι.

{ – } Τί δὴ;

{ – } Τὸ μέρος που ὅλου μέρος ἐστίν.

{ – } Ναί.

{ – } Τί δὲ τὸ ὅλον; οὐχὶ οὗ ἂν μέρος μηδὲν ἀπῆ ὅλον ἂν εἴη;

{ – } Πάνυ γε.

{ – } Ἀμφοτέρως ἄρα τὸ ἓν ἐκ μερῶν ἂν εἴη, ὅλον τε ὄν καὶ μέρη ἔχον.

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Ἀμφοτέρως ἂν ἄρα οὕτως τὸ ἓν πολλὰ εἴη ἀλλ' οὐχ ἓν.

{ – } Ἀληθῆ.

{ – } Δεῖ δὲ γε μὴ πολλὰ ἀλλ' ἓν αὐτὸ εἶναι.

{ – } Δεῖ.

{ – } Οὔτ' ἄρα ὅλον ἔσται οὔτε μέρη ἔξει, εἰ ἓν ἔσται τὸ ἓν.

{ – } Οὐ γάρ.

Οὐκοῦν εἰ μηδὲν ἔχει μέρος, οὔτ' ἂν ἀρχὴν οὔτε τελευτήν οὔτε μέσον ἔχοι· μέρη γὰρ ἂν ἦδη αὐτοῦ τὰ τοιαῦτα εἴη.

{ – } Ὅρθως.

{ – } Καὶ μὴν τελευτὴ γε καὶ ἀρχὴ πέρας ἐκάστου.

{ – } Πῶς δ' οὐ;

{ – } Ἄπειρον ἄρα τὸ ἓν, εἰ μήτε ἀρχὴν μήτε τελευτήν ἔχει.

{ – } Ἄπειρον.

{ – } Καὶ ἄνευ σχήματος ἄρα· οὔτε γὰρ στρογγύλου οὔτε εὐθέος μετέχει.

{ – } Πῶς;

{ – } Στρογγύλον γέ πού ἐστι τοῦτο οὗ ἂν τὰ ἔσχατα πανταχῆ ἀπὸ τοῦ μέσου ἴσον ἀπέχη.

{ – } Ναί.

{ – } Καὶ μὴν εὐθύ γε, οὗ ἂν τὸ μέσον ἀμφοῖν τοῖν ἐσχάτοιν ἐπίπροσθεν ᾖ.

{ – } Οὕτως.

{ – } Οὐκοῦν μέρη ἂν ἔχοι τὸ ἐν καὶ πολλὰ ἂν εἴη, εἴτε εὐθέος σχήματος εἴτε περιφεροῦς μετέχοι.

{ – } Πάνυ μὲν οὖν.

[138]

{ – } Οὔτε ἄρα εὐθύ οὔτε περιφερές ἐστίν, ἐπεὶπερ οὐδὲ μέρη ἔχει.

{ – } Ὅρθως.

Καὶ μὴν τοιοῦτόν γε ὄν οὐδαμοῦ ἂν εἴη· οὔτε γὰρ ἐν ἄλλῳ οὔτε ἐν ἑαυτῷ εἴη.

{ – } Πῶς δὴ;

{ – } Ἐν ἄλλῳ μὲν ὄν κύκλῳ που ἂν περιέχοιτο ὑπ' ἐκείνου ἐν ᾧ ἐνείη, καὶ πολλαχοῦ ἂν αὐτοῦ ἄπτοιτο πολλοῖς· τοῦ δὲ ἐνός τε καὶ ἀμεροῦς καὶ κύκλου μὴ μετέχοντος ἀδύνατον πολλαχῆ κύκλῳ ἄπτεσθαι.

{ – } Ἀδύνατον.

{ – } Ἀλλὰ μὴν αὐτό γε ἐν ἑαυτῷ ὄν κἂν ἑαυτῷ εἴη περιέχον οὐκ ἄλλο ἢ αὐτό, εἴπερ καὶ ἐν ἑαυτῷ εἴη· ἐν τῷ γὰρ τι εἶναι μὴ περιέχοντι ἀδύνατον.

{ – } Ἀδύνατον γάρ.

{ – } Οὐκοῦν ἕτερον μὲν ἂν τι εἴη αὐτὸ τὸ περιέχον, ἕτερον δὲ τὸ περιεχόμενον· οὐ γὰρ ὅλον γε ἄμφω ταυτὸν ἅμα πείσεται καὶ ποιήσει· καὶ οὕτω τὸ ἐν οὐκ ἂν εἴη ἔτι ἐν ἀλλὰ δύο.

{ – } Οὐ γὰρ οὖν.

{ – } Οὐκ ἄρα ἐστὶν που τὸ ἐν, μήτε ἐν αὐτῷ μήτε ἐν ἄλλῳ ἐνόν.

{ – } Οὐκ ἐστίν.

Ὅρα δὴ, οὕτως ἔχον εἰ οἷόν τέ ἐστιν ἐστάναι ἢ κινεῖσθαι.

{ – } Τί δὴ γὰρ οὐ;

{ – } Ὅτι κινούμενόν γε ἢ φέροιο ἢ ἀλλοιοῖτο ἂν· αὐτὰ γὰρ μόναι κινήσεις.

{ – } Ναί.

{ – } Ἀλλοιούμενον δὲ τὸ ἐν ἑαυτοῦ ἀδύνατόν που ἐν ἔτι εἶναι.

{ – } Ἀδύνατον.

{ – } Οὐκ ἄρα κατ' ἀλλοίωσίν γε κινεῖται.

{ – } Οὐ φαίνεται.

{ – } Ἄλλ' ἄρα τῷ φέρεσθαι;

{ – } Ἴσως.

{ – } Καὶ μὴν εἰ φέροιτο τὸ ἔν, ἦτοι ἐν τῷ αὐτῷ ἂν περιφέροιτο κύκλῳ ἢ μεταλλάττοι χώραν ἐτέραν ἐξ ἐτέρας.

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Οὐκοῦν κύκλῳ μὲν περιφερόμενον ἐπὶ μέσου βεβηκέναι ἀνάγκη, καὶ τὰ περὶ τὸ μέσον φερόμενα ἄλλα μέρη ἔχειν ἑαυτοῦ· ὧ δὲ μήτε μέσου μήτε μερῶν προσήκει, τίς μηχανὴ τοῦτο κύκλῳ ποτ' ἐπὶ τοῦ μέσου ἐνεχθῆναι;

{ – } Οὐδεμία.

{ – } Ἀλλὰ δὴ χώραν ἀμείβον ἄλλοτ' ἄλλοθι γίγνεται καὶ οὕτω κινεῖται;

{ – } Εἴπερ γε δὴ.

{ – } Οὐκοῦν εἶναι μὲν που ἐν τινι αὐτῷ ἀδύνατον ἐφάνη;

{ – } Ναί.

{ – } Ἄρ' οὖν γίνεσθαι ἔτι ἀδυνατώτερον;

{ – } Οὐκ ἐννοῶ ὅπη.

{ – } Εἰ ἐν τῷ τι γίγνεται, οὐκ ἀνάγκη μήτε πῶ ἐν ἐκείνῳ εἶναι ἔτι ἐγγιγνόμενον, μήτ' ἔτι ἔξω ἐκείνου παντάπασιν, εἴπερ ἤδη ἐγγίγνεται;

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Εἰ ἄρα τι ἄλλο πείσεται τοῦτο, ἐκεῖνο ἂν μόνον πάσχοι οὗ μέρη εἶη· τὸ μὲν γὰρ ἂν τι αὐτοῦ ἤδη ἐν ἐκείνῳ, τὸ δὲ ἔξω εἶη ἅμα· τὸ δὲ μὴ ἔχον μέρη οὐχ οἷόν τέ που ἔσται τρόπῳ οὐδενὶ ὅλον ἅμα μήτε ἐντὸς εἶναι τινος μήτε ἔξω.

{ – } Ἀληθῆ.

{ – } Οὗ δὲ μήτε μέρη εἰσὶ μήτε ὅλον τυγχάνει ὄν, οὐ πολὺ ἔτι ἀδυνατώτερον ἐγγίγνεσθαι που, μήτε κατὰ μέρη μήτε κατὰ ὅλον ἐγγιγνόμενον;

{ – } Φαίνεται.

[139]

{ – } Οὐτ' ἄρα ποιῶν καὶ ἐν τῷ γιγνόμενον χώραν ἀλλάττει, οὐτ' ἐν τῷ αὐτῷ περιφερόμενον οὔτε ἀλλοιούμενον.

{ – } Οὐκ ἔοικε.

{ – } Κατὰ πᾶσαν ἄρα κίνησιν τὸ ἐν ἀκίνητον.

{ – } Ἀκίνητον.

{ – } Ἀλλὰ μὴν καὶ εἶναί γε φαμεν ἐν τινι αὐτὸ ἀδύνατον.

{ – } Φαμὲν γάρ.

{ – } Οὐδ' ἄρα ποτὲ ἐν τῷ αὐτῷ ἐστίν.

{ – } Τί δή;

{ – } Ὅτι ἤδη ἂν ἐν ἐκείνῳ εἶη ἐν ᾧ τῷ αὐτῷ ἐστίν.

{ – } Πάνυ μὲν οὖν.

{ – } Ἀλλ' οὔτε ἐν αὐτῷ οὔτε ἐν ἄλλῳ οἷόν τε ἦν αὐτῷ ἐνεῖναι.

{ – } Οὐ γὰρ οὖν.

{ – } Οὐδέποτε ἄρα ἐστὶ τὸ ἐν ἐν τῷ αὐτῷ.

{ – } Οὐκ ἔοικεν.

{ – } Ἀλλὰ μὴν τό γε μηδέποτε ἐν τῷ αὐτῷ ὄν οὔτε ἡσυχίαν ἄγει οὔθ' ἔστηκεν.

{ – } Οὐ γὰρ οἷόν τε.

{ – } Τὸ ἐν ἄρα, ὡς ἔοικεν, οὔτε ἔστηκεν οὔτε κινεῖται.

{ – } Οὐκ οὖν δὴ φαίνεται γε.

Οὐδὲ μὴν ταυτόν γε οὔτε ἐτέρῳ οὔτε ἑαυτῷ ἔσται, οὐδ' αὖ ἕτερον οὔτε αὐτοῦ οὔτε ἐτέρου ἂν εἶη.

{ – } Πῆ δὴ;

{ – } Ἐτερον μὲν που ἑαυτοῦ ὄν ἐνός ἕτερον ἂν εἶη καὶ οὐκ ἂν εἶη ἐν.

{ – } Ἀληθῆ.

{ – } Καὶ μὴν ταυτόν γε ἐτέρῳ ὄν ἐκεῖνο ἂν εἶη, αὐτὸ δ' οὐκ ἂν εἶη· ὥστε οὐδ' ἂν οὕτως εἶη ὅπερ ἔστιν, ἐν, ἀλλ' ἕτερον ἐνός.

{ – } Οὐ γὰρ οὖν.

{ – } Ταυτόν μὲν ἄρα ἐτέρῳ ἢ ἕτερον ἑαυτοῦ οὐκ ἔσται.

{ – } Οὐ γάρ.

{ – } Ἐτερον δέ γε ἐτέρου οὐκ ἔσται, ἕως ἂν ἦ ἐν· οὐ γὰρ ἐνὶ προσήκει ἐτέρῳ τινὸς εἶναι, ἀλλὰ μόνῳ ἐτέρῳ ἐτέρου, ἄλλῳ δὲ οὐδενί.

{ – } Ὅρθῶς.

{ – } Τῷ μὲν ἄρα ἐν εἶναι οὐκ ἔσται ἕτερον· ἢ οἶει;

{ – } Οὐ δήτα.

{ – } Ἀλλὰ μὴν εἰ μὴ τούτῳ, οὐχ ἑαυτῷ ἔσται, εἰ δὲ μὴ αὐτῷ, οὐδὲ αὐτό· αὐτὸ δὲ μηδαμῆ ὄν ἕτερον οὐδενὸς ἔσται ἕτερον.

{ – } Ὅρθῶς.

{ – } Οὐδὲ μὴν ταυτόν γε ἑαυτῷ ἔσται.

{ – } Πῶς δ' οὐ;

{ – } Οὐχ ἥπερ τοῦ ἐνὸς φύσις, αὐτὴ δῆπου καὶ τοῦ ταύτου.

{ – } Τί δῆ;

{ – } Ὅτι οὐκ, ἐπειδὴν ταυτόν γένηταί τῷ τι, ἐν γίγνεται.

{ – } Ἀλλὰ τί μὴν;

{ – } Τοῖς πολλοῖς ταυτόν γενόμενον πολλὰ ἀνάγκη γίγνεσθαι ἄλλ' οὐχ ἓν.

{ – } Ἀληθῆ.

{ – } Ἀλλ' εἰ τὸ ἐν καὶ τὸ ταυτόν μηδαμῆ διαφέρει, ὅποτε τι ταυτόν ἐγίγνετο, αἰεὶ ἂν ἐν ἐγίγνετο, καὶ ὅποτε ἓν, ταυτόν.

{ – } Πάνυ γε.

{ – } Εἰ ἄρα τὸ ἐν ἑαυτῷ ταυτόν ἔσται, οὐχ ἐν ἑαυτῷ ἔσται· καὶ οὕτω ἐν ὄν οὐχ ἐν ἔσται. ἀλλὰ μὴν τοῦτό γε ἀδύνατον· ἀδύνατον ἄρα καὶ τῷ ἐνὶ ἢ ἐτέρου ἕτερον εἶναι ἢ ἑαυτῷ ταυτόν.

{ – } Ἀδύνατον.

{ – } Οὕτω δὲ ἕτερόν γε ἢ ταυτόν τὸ ἐν οὐτ' ἂν αὐτῷ οὐτ' ἂν ἐτέρῳ εἶη.

{ – } Οὐ γὰρ οὖν.

Οὐδὲ μὴν ὁμοίον τι ἔσται οὐδ' ἀνόμοιον οὔτε αὐτῷ οὔτε ἐτέρῳ.

{ – } Τί δῆ;

{ – } Ὅτι τὸ ταυτόν που πεπονθὸς ὁμοιον.

{ – } Ναί.

{ – } Τοῦ δέ γε ἐνὸς χωρὶς ἐφάνη τὴν φύσιν τὸ ταυτόν.

{ – } Ἐφάνη γάρ.

[140]

{ – } Ἀλλὰ μὴν εἴ τι πέπονθε χωρὶς τοῦ ἐν εἶναι τὸ ἐν, πλείω ἂν εἶναι πεπόνθοι ἢ ἓν, τοῦτο δὲ ἀδύνατον.

{ – } Ναί.

{ – } Οὐδαμῶς ἔστιν ἄρα ταυτόν πεπονθὸς εἶναι τὸ ἐν οὔτε ἄλλῳ οὔτε ἑαυτῷ.

{ – } Οὐ φαίνεται.

{ – } Οὐδὲ ὁμοιον ἄρα δυνατὸν αὐτὸ εἶναι οὔτε ἄλλω οὔτε ἑαυτῷ.

{ – } Οὐκ ἔοικεν.

{ – } Οὐδὲ μὴν ἕτερόν γε πέπονθεν εἶναι τὸ ἕν· καὶ γὰρ οὕτω πλείω ἂν πεπόνθοι εἶναι ἢ ἕν.

{ – } Πλείω γάρ.

{ – } Τό γε μὴν ἕτερον πεπονθὸς ἢ ἑαυτοῦ ἢ ἄλλου ἀνόμοιον ἂν εἶη ἢ ἑαυτῷ ἢ ἄλλω, εἶπερ τὸ ταῦτόν πεπονθὸς ὁμοιον.

{ – } Ὅρθως.

{ – } Τὸ δέ γε ἕν, ὡς ἔοικεν, οὐδαμῶς ἕτερον πεπονθὸς οὐδαμῶς ἀνόμοιόν ἐστίν οὔτε αὐτῷ οὔτε ἑτέρῳ.

{ – } Οὐ γὰρ οὖν.

{ – } Οὔτε ἄρα ὁμοιον οὔτε ἀνόμοιον οὔθ' ἑτέρῳ οὔτε ἑαυτῷ ἂν εἶη τὸ ἕν.

{ – } Οὐ φαίνεται.

Καὶ μὴν τοιοῦτόν γε ὄν οὔτε ἴσον οὔτε ἄνισον ἔσται οὔτε ἑαυτῷ οὔτε ἄλλω.

{ – } Πῆ;

{ – } Ἴσον μὲν ὄν τῶν αὐτῶν μέτρων ἔσται ἐκείνῳ ὃ ἂν ἴσον ᾗ.

{ – } Ναί.

{ – } Μειζόν δέ που ἢ ἔλαττον ὄν, οἷς μὲν ἂν σύμμετρον ᾗ, τῶν μὲν ἐλαττόνων πλείω μέτρα ἔξει, τῶν δὲ μειζόνων ἐλάττω.

{ – } Ναί.

{ – } Οἷς δ' ἂν μὴ σύμμετρον, τῶν μὲν μικροτέρων, τῶν δὲ μειζόνων μέτρων ἔσται.

{ – } Πῶς γὰρ οὐ;

{ – } Οὐκοῦν ἀδύνατον τὸ μὴ μετέχον τοῦ αὐτοῦ ἢ μέτρων τῶν αὐτῶν εἶναι ἢ ἄλλων ὠντινωνοῦν τῶν αὐτῶν;

{ – } Ἀδύνατον.

{ – } Ἴσον μὲν ἄρα οὔτ' ἂν ἑαυτῷ οὔτε ἄλλω εἶη μὴ τῶν αὐτῶν μέτρων ὄν.

{ – } Οὐκοῦν φαίνεται γέ.

{ – } Ἀλλὰ μὴν πλείονων γε μέτρων ὄν ἢ ἐλαττόνων, ὅσωνπερ μέτρων, τοσοῦτων καὶ μερῶν ἂν εἶη· καὶ οὕτω αὖ οὐκέτι ἕν ἐστὶ ἀλλὰ τοσαῦτα ὅσαπερ καὶ τὰ μέτρα.

{ – } Ὅρθως.

{ – } Εἰ δέ γε ἑνὸς μέτρου εἶη, ἴσον ἂν γίγνοιτο τῷ μέτρῳ· τοῦτο δὲ ἀδύνατον ἐφάνη, ἴσον τῷ αὐτὸ εἶναι.

{ – } Ἐφάνη γάρ.

{ – } Οὔτε ἄρα ἐνὸς μέτρου μετέχον οὔτε πολλῶν οὔτε ὀλίγων, οὔτε τὸ παράπαν τοῦ αὐτοῦ μετέχον, οὔτε ἑαυτῶ ποτε, ὡς ἔοικεν, ἔσται ἴσον οὔτε ἄλλῳ· οὔτε αὖ μείζον οὐδὲ ἔλαττον οὔτε ἑαυτοῦ οὔτε ἑτέρου.

{ – } Παντάπασι μὲν οὖν οὕτω.

Τί δέ; πρεσβύτερον ἢ νεώτερον ἢ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν τὸ ἐν δοκεῖ τῷ δυνατὸν εἶναι;

{ – } Τί δὴ γὰρ οὐ;

{ – } Ὅτι που ἡλικίαν μὲν τὴν αὐτὴν ἔχον ἢ αὐτῶ ἢ ἄλλῳ ἰσότητος χρόνου καὶ ὁμοιότητος μεθέξει, ὧν ἐλέγομεν οὐ μετεῖναι τῶ ἐνί, οὔτε ὁμοιότητος οὔτε ἰσότητος.

{ – } Ἐλέγομεν γὰρ οὖν.

{ – } Καὶ μὴν καὶ ὅτι ἀνομοιότητός τε καὶ ἀνισότητος οὐ μετέχει, καὶ τοῦτο ἐλέγομεν.

{ – } Πάνυ μὲν οὖν.

[141]

{ – } Πῶς οὖν οἷόν τε ἔσται τινὸς ἢ πρεσβύτερον ἢ νεώτερον εἶναι ἢ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχειν τῷ τοιοῦτον ὄν;

{ – } Οὐδαμῶς.

{ – } Οὐκ ἄρα ἂν εἶη νεώτερόν γε οὐδὲ πρεσβύτερον οὐδὲ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχον τὸ ἐν οὔτε αὐτῶ οὔτε ἄλλῳ.

{ – } Οὐ φαίνεται.

{ – } Ἄρ' οὖν οὐδὲ ἐν χρόνῳ τὸ παράπαν δύναται ἂν εἶναι τὸ ἐν, εἰ τοιοῦτον εἶη; ἢ οὐκ ἀνάγκη, ἐάν τι ἦ ἐν χρόνῳ, ἀεὶ αὐτὸ αὐτοῦ πρεσβύτερον γίνεσθαι;

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Οὐκοῦν τό γε πρεσβύτερον ἀεὶ νεωτέρου πρεσβύτερον;

{ – } Τί μὴν;

{ – } Τὸ πρεσβύτερον ἄρα ἑαυτοῦ γιγνόμενον καὶ νεώτερον ἑαυτοῦ ἅμα γίγνεται, εἴπερ μέλλει ἔχειν ὅτου πρεσβύτερον γίγνηται.

{ – } Πῶς λέγεις;

{ – } Ὡδε· διάφορον ἕτερον ἑτέρου οὐδὲν δεῖ γίνεσθαι ἤδη ὄντος διαφόρου, ἀλλὰ τοῦ μὲν ἤδη ὄντος ἤδη εἶναι, τοῦ δὲ γεγονότος γεγονέναι, τοῦ δὲ μέλλοντος μέλλειν, τοῦ δὲ γιγνομένου οὔτε γεγονέναι οὔτε μέλλειν οὔτε εἶναι πῶ διάφορον, ἀλλὰ γίνεσθαι καὶ ἄλλως οὐκ εἶναι.

{ – } Ἀνάγκη γὰρ δὴ.

{ – } Ἀλλὰ μὴν τό γε πρεσβύτερον διαφορότης νεωτέρου ἐστὶν καὶ οὐδενὸς ἄλλου.

{ – } Ἔστι γάρ.



{ – } Τὸ ἄρα πρῆσβύτερον ἑαυτοῦ γινόμενον ἀνάγκη καὶ νεώτερον ἅμα ἑαυτοῦ γίνεσθαι.

{ – } Ἔοικεν.

{ – } Ἀλλὰ μὴν καὶ μήτε πλείω ἑαυτοῦ γίνεσθαι χρόνον μήτε ἐλάττω, ἀλλὰ τὸν ἴσον χρόνον καὶ γίνεσθαι ἑαυτῷ καὶ εἶναι καὶ γεγονέναι καὶ μέλλειν ἔσεσθαι.

{ – } Ἀνάγκη γὰρ οὖν καὶ ταῦτα.

{ – } Ἀνάγκη ἄρα ἐστίν, ὡς ἔοικεν, ὅσα γε ἐν χρόνῳ ἐστίν καὶ μετέχει τοῦ τοιοῦτου, ἕκαστον αὐτῶν τὴν αὐτὴν τε αὐτὸ αὐτῷ ἡλικίαν ἔχειν καὶ πρῆσβυτερόν τε αὐτοῦ ἅμα καὶ νεώτερον γίνεσθαι.

{ – } Κινδυνεύει.

{ – } Ἀλλὰ μὴν τῷ γε ἐνὶ τῶν τοιούτων παθημάτων οὐδὲν μετῆν.

{ – } Οὐ γὰρ μετῆν.

{ – } Οὐδὲ ἄρα χρόνου αὐτῷ μέτεστιν, οὐδ' ἔστιν ἐν τινι χρόνῳ.

{ – } Οὐκ οὖν δὴ, ὡς γε ὁ λόγος αἰρεῖ.

Τί οὖν; τὸ ἦν καὶ τὸ γέγονε καὶ τὸ ἐγίγνετο οὐ χρόνου μέθεξιν δοκεῖ σημαίνειν τοῦ ποτὲ γεγονότος;

{ – } Καὶ μάλα.

{ – } Τί δέ; τὸ ἔσται καὶ τὸ γενήσεται καὶ τὸ γενηθήσεται οὐ τοῦ ἔπειτα τοῦ μέλλοντος;

{ – } Ναί.

{ – } Τὸ δὲ δὴ ἔστι καὶ τὸ γίγνεται οὐ τοῦ νῦν παρόντος;

{ – } Πάνυ μὲν οὖν.

{ – } Εἰ ἄρα τὸ ἐν μηδαμῇ μηδενὸς μετέχει χρόνου, οὔτε ποτὲ γέγονεν οὔτ' ἐγίγνετο οὔτ' ἦν ποτέ, οὔτε νῦν γέγονεν οὔτε γίγνεται οὔτε ἔστιν, οὔτ' ἔπειτα γενήσεται οὔτε γενηθήσεται οὔτε ἔσται.

{ – } Ἀληθέστατα.

{ – } Ἔστιν οὖν οὐσίας ὅπως ἂν τι μετάσχοι ἄλλως ἢ κατὰ τούτων τι;

{ – } Οὐκ ἔστιν.

{ – } Οὐδαμῶς ἄρα τὸ ἐν οὐσίας μετέχει.

{ – } Οὐκ ἔοικεν.

{ – } Οὐδαμῶς ἄρα ἔστι τὸ ἐν.

{ – } Οὐ φαίνεται.

{ – } Οὐδ' ἄρα οὕτως ἔστιν ὥστε ἐν εἶναι· εἴη γὰρ ἂν ἤδη ὄν καὶ οὐσίας μετέχον· ἀλλ' ὡς ἔοικεν, τὸ ἐν οὔτε ἐν ἔστιν οὔτε ἔστιν, εἰ δεῖ τῷ τοιῷδε λόγῳ πιστεύειν.

[142]

{ – } Κινδυνεύει.

{ – } Ὅ δὲ μὴ ἔστι, τούτῳ τῷ μὴ ὄντι εἴη ἂν τι αὐτῷ ἢ αὐτοῦ;

{ – } Καὶ πῶς;

{ – } Οὐδ' ἄρα ὄνομα ἔστιν αὐτῷ οὐδὲ λόγος οὐδέ τις ἐπιστήμη οὐδὲ αἴσθησις οὐδὲ δόξα.

{ – } Οὐ φαίνεται.

{ – } Οὐδ' ὀνομάζεται ἄρα οὐδὲ λέγεται οὐδὲ δοξάζεται οὐδὲ γινώσκεται, οὐδέ τι τῶν ὄντων αὐτοῦ αἰσθάνεται.

{ – } Οὐκ ἔοικεν.

{ – } Ἦ δυνατόν οὖν περὶ τὸ ἐν ταῦτα οὕτως ἔχειν;

{ – } Οὐκ οἶμαι δοκεῖ.

Βούλει οὖν ἐπὶ τὴν ὑπόθεσιν πάλιν ἐξ ἀρχῆς ἐπανέλθωμεν, ἐάν τι ἡμῖν ἐπανιοῦσιν ἄλλοιόν φανῆ;

{ – } Πάνυ μὲν οὖν βούλομαι.

{ – } Οὐκοῦν ἐν εἰ ἔστιν, φαμέν, τὰ συμβαίνοντα περὶ αὐτοῦ, ποῖά ποτε τυγχάνει ὄντα, διομολογητέα ταῦτα· οὐχ οὕτω;

{ – } Ναί.

{ – } Ὅρα δὴ ἐξ ἀρχῆς. ἐν εἰ ἔστιν, ἄρα οἷόν τε αὐτὸ εἶναι μὲν, οὐσίας δὲ μὴ μετέχειν;

{ – } Οὐχ οἷόν τε.

{ – } Οὐκοῦν καὶ ἡ οὐσία τοῦ ἐνός εἴη ἂν οὐ ταῦτόν οὔσα τῷ ἐνί· οὐ γὰρ ἂν ἐκείνη ἦν ἐκείνου οὐσία, οὐδ' ἂν ἐκεῖνο, τὸ ἐν, ἐκείνης μετεῖχεν, ἀλλ' ὅμοιον ἂν ἦν λέγειν ἐν τε εἶναι καὶ ἐν ἔν. νῦν δὲ οὐχ αὕτη ἔστιν ἡ ὑπόθεσις, εἰ ἐν ἔν, τί χρη συμβαίνειν, ἀλλ' εἰ ἐν ἔστιν· οὐχ οὕτω;

{ – } Πάνυ μὲν οὖν.

{ – } Οὐκοῦν ὡς ἄλλο τι σημαῖνον τὸ ἔστι τοῦ ἐν;

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Ἄρα οὖν ἄλλο ἢ ὅτι οὐσίας μετέχει τὸ ἐν, τοῦτ' ἂν εἴη τὸ λεγόμενον, ἐπειδάν τις συλλήβδην εἴπη ὅτι ἐν ἔστιν;

{ – } Πάνυ γε.

{ – } Πάλιν δὴ λέγωμεν, ἐν εἰ ἔστιν, τί συμβήσεται. σκόπει οὖν εἰ οὐκ ἀνάγκη ταύτην τὴν ὑπόθεσιν τοιοῦτον ὄν τὸ ἐν σημαίνειν, οἷον μέρη ἔχειν;

{ – } Πῶς;

{ – } Ὡδε· εἰ τὸ ἔστι τοῦ ἐνός ὄντος λέγεται καὶ τὸ ἐν τοῦ ὄντος ἐνός, ἔστι δὲ οὐ τὸ αὐτὸ ἢ τε οὐσία καὶ τὸ ἐν, τοῦ αὐτοῦ δὲ ἐκείνου οὐ ὑπεθέμεθα, τοῦ ἐνός ὄντος, ἄρα οὐκ ἀνάγκη τὸ μὲν ὅλον ἐν ὄν εἶναι αὐτό, τούτου δὲ γίνεσθαι μόρια τὸ τε ἐν καὶ τὸ εἶναι;

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Πότερον οὖν ἐκάτερον τῶν μορίων τούτων μόνον προσεροῦμεν, ἢ τοῦ ὅλου μόνον τό γε μόνον προσρητέον;

{ – } Τοῦ ὅλου.

{ – } Καὶ ὅλον ἄρα ἐστί, ὃ ἂν ἐν ἧ, καὶ μόνον ἔχει.

{ – } Πάνυ γε.

{ – } Τί οὖν; τῶν μορίων ἐκάτερον τούτων τοῦ ἐνός ὄντος, τό τε ἐν καὶ τὸ ὄν, ἄρα ἀπολείπεσθον ἢ τὸ ἐν τοῦ εἶναι μορίου ἢ τὸ ὄν τοῦ ἐνός μορίου;

{ – } Οὐκ ἂν εἶη.

{ – } Πάλιν ἄρα καὶ τῶν μορίων ἐκάτερον τό τε ἐν ἴσχει καὶ τὸ ὄν, καὶ γίγνεται τὸ ἐλάχιστον ἐκ δυοῖν αὐτῶν μορίων τὸ μόνον, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον οὕτως αἰεὶ, ὅτι περ ἂν μόνον γένηται, τούτῳ τῶ μορίῳ αἰεὶ ἴσχει· τό τε γὰρ ἐν τὸ ὄν αἰεὶ ἴσχει καὶ τὸ ὄν τὸ ἐν· ὥστε ἀνάγκη δὴ αἰεὶ γιγνόμενον μηδέποτε ἐν εἶναι.

[143]

{ – } Παντάπασι μὲν οὖν.

{ – } Οὐκοῦν ἄπειρον ἂν τὸ πλῆθος οὕτω τὸ ἐν ὄν εἶη;

{ – } Ἔοικεν.

Ἔθι δὴ καὶ τῆδε ἔτι.

{ – } Πῆ;

{ – } Οὐσίας φαμὲν μετέχειν τὸ ἐν, διὸ ἔστιν;

{ – } Ναί.

{ – } Καὶ διὰ ταῦτα δὴ τὸ ἐν ὄν πολλὰ ἐφάνη.

{ – } Οὕτω.

{ – } Τί δέ; αὐτὸ τὸ ἐν, ὃ δὴ φαμὲν οὐσίας μετέχειν, ἐὰν αὐτὸ τῆ διανοίᾳ μόνον καθ' αὐτὸ λάβωμεν ἄνευ τούτου οὐ φαμὲν μετέχειν, ἄρα γε ἐν μόνον φανήσεται ἢ καὶ πολλὰ τὸ αὐτὸ τούτου;

{ – } Ἐν, οἶμαι ἔγωγε.

{ – } Ἰδῶμεν δὴ· ἄλλο τι ἕτερον μὲν ἀνάγκη τὴν οὐσίαν αὐτοῦ εἶναι, ἕτερον δὲ αὐτό, εἴπερ μὴ οὐσία τὸ ἐν, ἀλλ' ὡς ἐν οὐσίας μετέσχευ.

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Οὐκοῦν εἰ ἕτερον μὲν ἢ οὐσία, ἕτερον δὲ τὸ ἐν, οὔτε τῷ ἐν τὸ ἐν τῆς οὐσίας ἕτερον οὔτε τῷ οὐσία εἶναι ἢ οὐσία τοῦ ἐνός ἄλλο, ἀλλὰ τῷ ἐτέρῳ τε καὶ ἄλλῳ ἕτερα ἀλλήλων.

{ – } Πάνυ μὲν οὖν.

{ – } Ὡστε οὐ ταυτόν ἐστιν οὔτε τῷ ἐνὶ οὔτε τῆ οὐσία τὸ ἕτερον.

{ – } Πῶς γάρ;

Τί οὖν; ἐὰν προελώμεθα αὐτῶν εἴτε βούλει τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ἕτερον εἴτε τὴν οὐσίαν καὶ τὸ ἐν εἴτε τὸ ἐν καὶ τὸ ἕτερον, ἄρ' οὐκ ἐν ἐκάστη τῇ προαιρέσει προαιρούμεθά τινα ὡς ὀρθῶς ἔχει καλεῖσθαι ἀμφοτέρω;

{ – } Πῶς;

{ – } Ὡδε· ἔστιν οὐσίαν εἰπεῖν;

{ – } Ἔστιν.

{ – } Καὶ αὐθις εἰπεῖν ἕν;

{ – } Καὶ τοῦτο.

{ – } Ἄρ' οὖν οὐχ ἐκάτερον αὐτοῖν εἴρηται;

{ – } Ναί.

{ – } Τί δ' ὅταν εἴπω οὐσία τε καὶ ἕν, ἄρα οὐκ ἀμφοτέρω;

{ – } Πάνυ γε.

{ – } Οὐκοῦν καὶ ἐὰν οὐσία τε καὶ ἕτερον ἢ ἕτερόν τε καὶ ἕν, καὶ οὕτω πανταχῶς ἐφ' ἐκάστου ἀμφοτέρω λέγω;

{ – } Ναί.

{ – } Ὡ δ' ἂν ἀμφοτέρω ὀρθῶς προσαγορεύησθον, ἄρα οἷόν τε ἀμφοτέρω μὲν αὐτῶ εἶναι, δύο δὲ μή;

{ – } Οὐχ οἷόν τε.

{ – } Ὡ δ' ἂν δύο ἦτον, ἔστι τις μηχανὴ μὴ οὐχ ἐκάτερον αὐτοῖν ἕν εἶναι;

{ – } Οὐδεμία.

{ – } Τούτων ἄρα ἐλείπερ σύνδυο ἕκαστα συμβαίνει εἶναι, καὶ ἕν ἂν εἴη ἕκαστον.

{ – } Φαίνεται.

{ – } Εἰ δὲ ἕν ἕκαστον αὐτῶν ἐστὶ, συντεθέντος ἑνὸς ὁποιοῦν ἡτινιοῦν συζυγία οὐ τρία γίνονται τὰ πάντα;

{ – } Ναί.

{ – } Τρία δὲ οὐ περιττὰ καὶ δύο ἄρτια;

{ – } Πῶς δ' οὐ;

{ – } Τί δέ; δυοῖν ὄντων οὐκ ἀνάγκη εἶναι καὶ δίς, καὶ τριῶν ὄντων τρίς, εἴπερ ὑπάρχει τῶν τε δύο τὸ δίς ἕν καὶ τῶν τε τρία τὸ τρίς ἕν;

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Δυοῖν δὲ ὄντων καὶ δις οὐκ ἀνάγκη δύο δις εἶναι; καὶ τριῶν καὶ τρίς οὐκ ἀνάγκη αὖ τρία τρίς εἶναι;

{ – } Πῶς δ' οὐ;

{ – } Τί δέ; τριῶν ὄντων καὶ δις ὄντων καὶ δυοῖν ὄντων καὶ τρίς ὄντων οὐκ ἀνάγκη τε τρία δις εἶναι καὶ δύο τρίς;

{ – } Πολλή γε.

[144]

{ – } Ἄρτιά τε ἄρα ἀρτιάκις ἂν εἴη καὶ περιττὰ περιττάκις καὶ ἄρτια περιττάκις καὶ περιττὰ ἀρτιάκις.

{ – } Ἔστιν οὕτω.

{ – } Εἰ οὖν ταῦτα οὕτως ἔχει, οἶει τινὰ ἀριθμὸν ὑπολείπεσθαι ὃν οὐκ ἀνάγκη εἶναι;

{ – } Οὐδαμῶς γε.

{ – } Εἰ ἄρα ἔστιν ἓν, ἀνάγκη καὶ ἀριθμὸν εἶναι.

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Ἀλλὰ μὴν ἀριθμοῦ γε ὄντος πολλὰ ἂν εἴη καὶ πλῆθος ἄπειρον τῶν ὄντων· ἢ οὐκ ἄπειρος ἀριθμὸς πλήθει καὶ μετέχων οὐσίας γίγνεται;

{ – } Καὶ πάνυ γε.

{ – } Οὐκοῦν εἰ πᾶς ἀριθμὸς οὐσίας μετέχει, καὶ τὸ μόνιον ἕκαστον τοῦ ἀριθμοῦ μετέχει ἂν αὐτῆς;

{ – } Ναί.

Ἐπὶ πάντα ἄρα πολλὰ ὄντα ἢ οὐσία νενέμηται καὶ οὐδενὸς ἀποστατεῖ τῶν ὄντων, οὔτε τοῦ σμικροτάτου οὔτε τοῦ μεγίστου; ἢ τοῦτο μὲν καὶ ἄλογον ἐρέσθαι; πῶς γὰρ ἂν δὴ οὐσία γε τῶν ὄντων του ἀποστατοῖ;

{ – } Οὐδαμῶς.

{ – } Κατακεκερμάτισται ἄρα ὡς οἶόν τε σμικρότατα καὶ μέγιστα καὶ πανταχῶς ὄντα, καὶ μεμέρισται πάντων μάλιστα, καὶ ἔστι μέρη ἀπέραντα τῆς οὐσίας.

{ – } Ἔχει οὕτω.

{ – } Πλεῖστα ἄρα ἐστὶ τὰ μέρη αὐτῆς.

{ – } Πλεῖστα μέντοι.

{ – } Τί οὖν; ἔστι τι αὐτῶν ὃ ἔστι μὲν μέρος τῆς οὐσίας, οὐδὲν μέντοι μέρος;

{ – } Καὶ πῶς ἂν τοι τοῦτο γένοιτο;

{ – } Ἀλλ' εἴπερ γε οἴμαι ἔστιν, ἀνάγκη αὐτὸ αἰεὶ, ἕωσπερ ἂν ἦ, ἓν γέ τι εἶναι, μηδὲν δὲ ἀδύνατον.

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Πρὸς ἅπαντι ἄρα ἐκάστῳ τῷ τῆς οὐσίας μέρει πρόσεστιν τὸ ἓν, οὐκ ἀπολειπόμενον οὔτε σμικροτέρου οὔτε μείζονος μέρους οὔτε ἄλλου οὐδενός.

{ – } Οὕτω.

{ – } Ἄρα οὖν ἓν ὄν πολλαχοῦ ἅμα ὅλον ἐστί; τοῦτο ἄθρει.

{ – } Ἄλλ' ἄθρῳ καὶ ὀρῳ ὅτι ἀδύνατον.

{ – } Μεμερισμένον ἄρα, εἴπερ μὴ ὅλον· ἄλλως γάρ που οὐδαμῶς ἅμα ἅπασιν τοῖς τῆς οὐσίας μέρεσιν παρέσται ἢ μεμερισμένον.

{ – } Ναί.

{ – } Καὶ μὴν τό γε μεριστὸν πολλῇ ἀνάγκῃ εἶναι τοσαῦτα ὅσαπερ μέρη.

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Οὐκ ἄρα ἀληθῆ ἄρτι ἐλέγομεν λέγοντες ὡς πλεῖστα μέρη ἢ οὐσία νενεμημένη εἶη. οὐδὲ γὰρ πλείω τοῦ ἓνός νενέμηται, ἀλλ' ἴσα, ὡς ἔοικε, τῷ ἐνί· οὔτε γὰρ τὸ ὄν τοῦ ἓνός ἀπολείπεται οὔτε τὸ ἓν τοῦ ὄντος, ἀλλ' ἐξισοῦσθον δύο ὄντε ἀεὶ παρὰ πάντα.

{ – } Παντάπασιν οὕτω φαίνεται.

{ – } Τὸ ἓν ἄρα αὐτὸ κεκερματισμένον ὑπὸ τῆς οὐσίας πολλά τε καὶ ἄπειρα τὸ πλῆθός ἐστιν.

{ – } Φαίνεται.

{ – } Οὐ μόνον ἄρα τὸ ὄν ἓν πολλά ἐστιν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ τὸ ἓν ὑπὸ τοῦ ὄντος διανενημένον πολλά ἀνάγκῃ εἶναι.

{ – } Παντάπασιν μὲν οὖν.

Καὶ μὴν ὅτι γε ὅλου τὰ μόρια μόρια, πεπερασμένον ἂν εἶη κατὰ τὸ ὅλον τὸ ἓν· ἢ οὐ περιέχεται ὑπὸ τοῦ ὅλου τὰ μόρια;

[145]

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Ἀλλὰ μὴν τό γε περιέχον πέρας ἂν εἶη.

{ – } Πῶς δ' οὐ;

{ – } Τὸ ἓν ἄρα ὄν ἓν τέ ἐστί που καὶ πολλά, καὶ ὅλον καὶ μόρια, καὶ πεπερασμένον καὶ ἄπειρον πλήθει.

{ – } Φαίνεται.

{ – } Ἄρ' οὖν οὐκ, ἐπεὶ πεπερασμένον, καὶ ἔσχατα ἔχον;

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Τί δέ; εἰ ὅλον, οὐ καὶ ἀρχὴν ἂν ἔχοι καὶ μέσον καὶ τελευτήν; ἢ οἷόν τέ τι ὅλον εἶναι ἄνευ τριῶν τούτων; κἂν του ἓν ὅτιοῦν αὐτῶν ἀποστατῆ, ἐθελήσει ἔτι ὅλον εἶναι;

{ – } Οὐκ ἐθελήσει.

{ – } Καὶ ἀρχὴν δὴ, ὡς ἔοικεν, καὶ τελευτὴν καὶ μέσον ἔχει ἂν τὸ ἓν.

{ – } Ἔχει.

{ – } Ἀλλὰ μὴν τό γε μέσον ἴσον τῶν ἐσχάτων ἀπέχει· οὐ γὰρ ἂν ἄλλως μέσον εἶη.

{ – } Οὐ γάρ.

{ – } Καὶ σχήματος δὴ τινος, ὡς ἔοικε, τοιοῦτον ὃν μετέχει ἂν τὸ ἓν, ἦτοι εὐθέος ἢ στρογγύλου ἢ τινος μεικτοῦ ἐξ ἀμφοῖν.

{ – } Μετέχει γὰρ ἂν.

Ἄρ' οὖν οὕτως ἔχον οὐκ αὐτό τε ἐν ἑαυτῷ ἔσται καὶ ἐν ἄλλῳ;

{ – } Πῶς;

{ – } Τῶν μερῶν που ἕκαστον ἐν τῷ ὅλῳ ἐστὶ καὶ οὐδὲν ἐκτὸς τοῦ ὅλου.

{ – } Οὕτω.

{ – } Πάντα δὲ τὰ μέρη ὑπὸ τοῦ ὅλου περιέχεται;

{ – } Ναί.

{ – } Καὶ μὴν τά γε πάντα μέρη τὰ αὐτοῦ τὸ ἓν ἐστὶ, καὶ οὔτε τι πλέον οὔτε ἕλαττον ἢ πάντα.

{ – } Οὐ γάρ.

{ – } Οὐκοῦν καὶ τὸ ὅλον τὸ ἓν ἐστίν;

{ – } Πῶς δ' οὐ;

{ – } Εἰ ἄρα πάντα τὰ μέρη ἐν ὅλῳ τυγχάνει ὄντα, ἔστι δὲ τά τε πάντα τὸ ἓν καὶ αὐτὸ τὸ ὅλον, περιέχεται δὲ ὑπὸ τοῦ ὅλου τὰ πάντα, ὑπὸ τοῦ ἐνὸς ἂν περιέχοιτο τὸ ἓν, καὶ οὕτως ἂν ἤδη τὸ ἓν αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ εἶη.

{ – } Φαίνεται.

{ – } Ἀλλὰ μέντοι τό γε ὅλον αὖ οὐκ ἐν τοῖς μέρεσιν ἐστίν, οὔτε ἐν πᾶσιν οὔτε ἐν τινί. εἰ γὰρ ἐν πᾶσιν, ἀνάγκη καὶ ἐν ἐνί· ἐν τινὶ γὰρ ἐνὶ μὴ ὄν οὐκ ἂν ἔτι που δύναίτο ἐν γε ἅπασιν εἶναι· εἰ δὲ τοῦτο μὲν τὸ ἓν τῶν ἀπάντων ἐστὶ, τὸ δὲ ὅλον ἐν τούτῳ μὴ ἐν, πῶς ἔτι ἐν γε τοῖς πᾶσιν ἐνέσται;

{ – } Οὐδαμῶς.

{ – } Οὐδὲ μὴν ἐν τισὶ τῶν μερῶν· εἰ γὰρ ἐν τισὶ τὸ ὅλον εἶη, τὸ πλέον ἂν ἐν τῷ ἐλάττονι εἶη, ὃ ἐστὶν ἀδύνατον.

{ – } Ἀδύνατον γάρ.

{ – } Μὴ ὄν δ' ἐν πλέοσιν μὴδ' ἐν ἐνὶ μὴδ' ἐν ἅπασιν τοῖς μέρεσι τὸ ὅλον οὐκ ἀνάγκη ἐν ἐτέρῳ τινὶ εἶναι ἢ μηδαμοῦ ἔτι εἶναι;

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Οὐκοῦν μηδαμοῦ μὲν ὄν οὐδὲν ἂν εἶη, ὅλον δὲ ὄν, ἐπειδὴ οὐκ ἐν αὐτῷ ἐστίν, ἀνάγκη ἐν ἄλλῳ εἶναι;

{ – } Πάνυ γε.

{ – } Ἴη μὲν ἄρα τὸ ἐν ὅλον, ἐν ἄλλῳ ἐστίν· ἥ δὲ τὰ πάντα μέρη ὄντα τυγχάνει, αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ· καὶ οὕτω τὸ ἐν ἀνάγκη αὐτό τε ἐν ἑαυτῷ εἶναι καὶ ἐν ἑτέρῳ.

{ – } Ἀνάγκη.

Οὕτω δὴ πεφυκὸς τὸ ἐν ἄρ' οὐκ ἀνάγκη καὶ κινεῖσθαι καὶ ἐστάναι;

{ – } Πῆ;

[146]

{ – } Ἔστηκε μὲν που, εἶπερ αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ ἐστίν· ἐν γὰρ ἐνὶ ὄν καὶ ἐκ τούτου μὴ μεταβαῖνον ἐν τῷ αὐτῷ ἂν εἶη, ἐν ἑαυτῷ.

{ – } Ἔστι γάρ.

{ – } Τὸ δέ γε ἐν τῷ αὐτῷ ἀεὶ ὄν ἐστὸς δήπου ἀνάγκη ἀεὶ εἶναι.

{ – } Πάνυ γε.

{ – } Τί δέ; τὸ ἐν ἑτέρῳ ἀεὶ ὄν οὐ τὸ ἐναντίον ἀνάγκη μηδέποτε ἐν ταύτῳ εἶναι, μηδέποτε δὲ ὄν ἐν τῷ αὐτῷ μηδὲ ἐστάναι, μὴ ἐστὸς δὲ κινεῖσθαι;

{ – } Οὕτως.

{ – } Ἀνάγκη ἄρα τὸ ἐν, αὐτό τε ἐν ἑαυτῷ ἀεὶ ὄν καὶ ἐν ἑτέρῳ, ἀεὶ κινεῖσθαί τε καὶ ἐστάναι.

{ – } Φαίνεται.

Καὶ μὴν ταυτόν γε δεῖ εἶναι αὐτὸ ἑαυτῷ καὶ ἕτερον ἑαυτοῦ, καὶ τοῖς ἄλλοις ὡσαύτως ταυτόν τε καὶ ἕτερον εἶναι, εἶπερ καὶ τὰ πρόσθεν πέπονθεν.

{ – } Πῶς;

{ – } Πᾶν που πρὸς ἅπαν ὧδε ἔχει, ἢ ταυτόν ἐστίν ἢ ἕτερον· ἢ ἐὰν μὴ ταυτόν ἢ μὴδ' ἕτερον, μέρος ἂν εἶη τούτου πρὸς ὃ οὕτως ἔχει, ἢ ὡς πρὸς μέρος ὅλον ἂν εἶη.

{ – } Φαίνεται.

{ – } Ἄρ' οὖν τὸ ἐν αὐτὸ αὐτοῦ μέρος ἐστίν;

{ – } Οὐδαμῶς.

{ – } Οὐδ' ἄρα ὡς πρὸς μέρος αὐτὸ αὐτοῦ ὅλον ἂν εἶη, πρὸς ἑαυτὸ μέρος ὄν.

{ – } Οὐ γὰρ οἶόν τε.

{ – } Ἄλλ' ἄρα ἕτερόν ἐστίν ἐνός τὸ ἐν;

{ – } Οὐ δῆτα.

{ – } Οὐδ' ἄρα ἑαυτοῦ γε ἕτερον ἂν εἶη.



{ – } Οὐ μέντοι.

{ – } Εἰ οὖν μήτε ἕτερον μήτε ὅλον μήτε μέρος αὐτὸ πρὸς ἑαυτὸ ἐστίν, οὐκ ἀνάγκη ἤδη ταυτὸν εἶναι αὐτὸ ἑαυτῷ;

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Τί δέ; τὸ ἐτέρωθι ὄν αὐτὸ ἑαυτοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ὄντος ἑαυτῷ οὐκ ἀνάγκη αὐτὸ ἑαυτοῦ ἕτερον εἶναι, εἴπερ καὶ ἐτέρωθι ἔσται;

{ – } Ἐμοιγε δοκεῖ.

{ – } Οὕτω μὴν ἐφάνη ἔχον τὸ ἓν, αὐτὸ τε ἐν ἑαυτῷ ὄν ἅμα καὶ ἐν ἐτέρῳ.

{ – } Ἐφάνη γάρ.

{ – } Ἐτερον ἄρα, ὡς ἔοικεν, εἶη ταύτη ἂν ἑαυτοῦ τὸ ἓν.

{ – } Ἐοικεν.

{ – } Τί οὖν; εἰ τοῦ τι ἕτερόν ἐστίν, οὐχ ἐτέρου ὄντος ἕτερον ἔσται;

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Οὐκοῦν ὅσα μὴ ἓν ἐστίν, ἅπανθ' ἕτερα τοῦ ἑνός, καὶ τὸ ἐν τῶν μὴ ἓν;

{ – } Πῶς δ' οὐ;

{ – } Ἐτερον ἄρα ἂν εἶη τὸ ἐν τῶν ἄλλων.

{ – } Ἐτερον.

{ – } Ὅρα δὴ· αὐτὸ τε ταυτὸν καὶ τὸ ἕτερον ἄρ' οὐκ ἐναντία ἀλλήλοις;

{ – } Πῶς δ' οὐ;

{ – } Ἦ οὖν ἐθελήσει ταυτὸν ἐν τῷ ἐτέρῳ ἢ τὸ ἕτερον ἐν ταυτῷ ποτε εἶναι;

{ – } Οὐκ ἐθελήσει.

{ – } Εἰ ἄρα τὸ ἕτερον ἐν τῷ αὐτῷ μηδέποτε ἔσται, οὐδὲν ἔστι τῶν ὄντων ἐν ᾧ ἐστίν τὸ ἕτερον χρόνον οὐδένα· εἰ γὰρ ὄντινοῦν εἶη ἐν τῷ, ἐκεῖνον ἂν τὸν χρόνον ἐν ταυτῷ εἶη τὸ ἕτερον. οὐχ οὕτως;

{ – } Οὕτως.

{ – } Ἐπειδὴ δ' οὐδέποτε ἐν τῷ αὐτῷ ἐστίν, οὐδέποτε ἐν τινὶ τῶν ὄντων ἂν εἶη τὸ ἕτερον.

{ – } Ἀληθῆ.

{ – } Οὐτ' ἄρα ἐν τοῖς μὴ ἓν οὔτε ἐν τῷ ἐνὶ ἐνείῃ ἂν τὸ ἕτερον.

{ – } Οὐ γὰρ οὖν.

{ – } Οὐκ ἄρα τῷ ἐτέρῳ γ' ἂν εἶη τὸ ἐν τῶν μὴ ἓν οὐδὲ τὰ μὴ ἓν τοῦ ἑνός ἕτερα.

{ – } Οὐ γάρ.

{ – } Οὐδὲ μὴν ἑαυτοῖς γε ἕτερ' ἂν εἶη ἀλλήλων, μὴ μετέχοντα τοῦ ἐτέρου.

[147]

{ – } Πῶς γάρ;

{ – } Εἰ δὲ μήτε αὐτοῖς ἕτερα ἔστι μήτε τῷ ἐτέρῳ, οὐ πάντη ἤδη ἂν ἐκφεύγοι τὸ μὴ ἕτερα εἶναι ἀλλήλων;

{ – } Ἐκφεύγοι.

{ – } Ἀλλὰ μὴν οὐδὲ τοῦ ἐνός γε μετέχει τὰ μὴ ἔν· οὐ γὰρ ἂν μὴ ἔν ἦν, ἀλλὰ πῃ ἂν ἔν ἦν.

{ – } Ἀληθῆ.

{ – } Οὐδ' ἂν ἀριθμὸς εἶη ἄρα τὰ μὴ ἔν· οὐδὲ γὰρ ἂν οὕτω μὴ ἔν ἦν παντάπασιν, ἀριθμὸν γε ἔχοντα.

{ – } Οὐ γὰρ οὖν.

{ – } Τί δέ; τὰ μὴ ἔν τοῦ ἐνός ἄρα μόρια ἔστιν; ἢ κἂν οὕτω μετεῖχε τοῦ ἐνός τὰ μὴ ἔν;

{ – } Μετεῖχεν.

{ – } Εἰ ἄρα πάντη τὸ μὲν ἔν ἔστι, τὰ δὲ μὴ ἔν, οὐτ' ἂν μόριον τῶν μὴ ἔν τὸ ἔν εἶη οὔτε ὅλον ὡς μορίων· οὔτε αὖ τὰ μὴ ἔν τοῦ ἐνός μόρια, οὔτε ὅλα ὡς μορίῳ τῷ ἐνί.

{ – } Οὐ γάρ.

{ – } Ἀλλὰ μὴν ἔφαμεν τὰ μήτε μόρια μήτε ὅλα μήτε ἕτερα ἀλλήλων ταῦτά ἔσσεσθαι ἀλλήλοις.

{ – } Ἐφαμεν γάρ.

{ – } Φῶμεν ἄρα καὶ τὸ ἔν πρὸς τὰ μὴ ἔν οὕτως ἔχον τὸ αὐτὸ εἶναι αὐτοῖς;

{ – } Φῶμεν.

{ – } Τὸ ἔν ἄρα, ὡς ἔοικεν, ἕτερόν τε τῶν ἄλλων ἔστιν καὶ ἑαυτοῦ καὶ ταῦτόν ἐκείνοις τε καὶ ἑαυτῷ.

{ – } Κινδυνεύει φαίνεσθαι ἐκ γε τοῦ λόγου.

Ἄρ' οὖν καὶ ὁμοίον τε καὶ ἀνόμοιον ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις;

{ – } Ἴσως.

{ – } Ἐπειδὴ γοῦν ἕτερον τῶν ἄλλων ἐφάνη, καὶ τᾶλλα που ἕτερα ἂν ἐκείνου εἶη.

{ – } Τί μὴν;

{ – } Οὐκοῦν οὕτως ἕτερον τῶν ἄλλων, ὥσπερ καὶ τᾶλλα ἐκείνου, καὶ οὔτε μᾶλλον οὔτε ἥττον;

{ – } Τί γὰρ ἂν;

{ – } Εἰ ἄρα μήτε μᾶλλον μήτε ἥττον, ὁμοίως.

{ – } Ναί.

{ – } Οὐκοῦν ἢ ἕτερον εἶναι πέπονθεν τῶν ἄλλων καὶ τᾶλλα ἐκείνου ὡσαύτως, ταύτη ταῦτόν ἂν πεπονθότα εἶεν τό τε ἔν τοῖς ἄλλοις καὶ τᾶλλα τῷ ἐνί.

{ – } Πῶς λέγεις;

{ – } Ὡδε· ἕκαστον τῶν ὀνομάτων οὐκ ἐπὶ τινὶ καλεῖς;

{ – } Ἔγωγε.

{ – } Τί οὖν; τὸ αὐτὸ ὄνομα εἴποις ἂν πλεονάκις ἢ ἅπαξ;

{ – } Ἔγωγε.

{ – } Πότερον οὖν ἐὰν μὲν ἅπαξ εἴπῃς, ἐκεῖνο προσαγορεύεις οὐπὲρ ἐστὶ τοῦνομα, ἐὰν δὲ πολλάκις, οὐκ ἐκεῖνο; ἢ ἐάντε ἅπαξ ἐάντε πολλάκις ταῦτόν ὄνομα φθέγγῃ, πολλὴ ἀνάγκη σε ταῦτόν καὶ λέγειν αἰεὶ;

{ – } Τί μήν;

{ – } Οὐκοῦν καὶ τὸ ἕτερον ὄνομά ἐστὶν ἐπὶ τινὶ;

{ – } Πάνυ γε.

{ – } Ὅταν ἄρα αὐτὸ φθέγγῃ, ἐάντε ἅπαξ ἐάντε πολλάκις, οὐκ ἐπ' ἄλλω οὐδὲ ἄλλο τι ὀνομάζεις ἢ ἐκεῖνο οὐπὲρ ἦν ὄνομα.

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Ὅταν δὴ λέγωμεν ὅτι ἕτερον μὲν τᾶλλα τοῦ ἑνός, ἕτερον δὲ τὸ ἐν τῶν ἄλλων, δις τὸ ἕτερον εἰπόντες οὐδέν τι μᾶλλον ἐπ' ἄλλῃ, ἀλλ' ἐπ' ἐκείνῃ τῇ φύσει αὐτὸ αἰεὶ λέγομεν ἥσπερ ἦν τοῦνομα.

{ – } Πάνυ μὲν οὖν.

[148]

{ – } Ἴτι ἄρα ἕτερον τῶν ἄλλων τὸ ἐν καὶ τᾶλλα τοῦ ἑνός, κατ' αὐτὸ τὸ ἕτερον πεπονθέναι οὐκ ἄλλο ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ἂν πεπονθὸς εἴη τὸ ἐν τοῖς ἄλλοις· τὸ δὲ που ταῦτόν πεπονθὸς ὁμοιον· οὐχί;

{ – } Ναί.

{ – } Ἴτι δὴ τὸ ἐν ἕτερον τῶν ἄλλων πέπονθεν εἶναι, κατ' αὐτὸ τοῦτο ἅπαν ἅπασιν ὁμοιον ἂν εἴη· ἅπαν γὰρ ἀπάντων ἕτερόν ἐστίν.

{ – } Ἔοικεν.

{ – } Ἀλλὰ μὴν τό γε ὁμοιον τῷ ἀνομοίῳ ἐναντίον.

{ – } Ναί.

{ – } Οὐκοῦν καὶ τὸ ἕτερον τῷ ταύτῳ.

{ – } Καὶ τοῦτο.

{ – } Ἀλλὰ μὴν καὶ τοῦτό γ' ἐφάνη, ὡς ἄρα τὸ ἐν τοῖς ἄλλοις ταῦτόν.

{ – } Ἐφάνη γάρ.

{ – } Τοῦναντίον δέ γε πάθος ἐστὶ τὸ εἶναι ταῦτόν τοῖς ἄλλοις τῷ ἕτερον εἶναι τῶν ἄλλων.

{ – } Πάνυ γε.

{ – } Ἴδι γε μὴν ἕτερον, ὅμοιον ἐφάνη.

{ – } Ναί.

{ – } Ἴδι ἄρα ταυτόν, ἀνόμοιον ἔσται κατὰ τούναντίον πάθος τῷ ὁμοιοῦντι πάθει. ὁμοίου δέ που τὸ ἕτερον;

{ – } Ναί.

{ – } Ἀνομοιώσει ἄρα τὸ ταυτόν, ἢ οὐκ ἐναντίον ἔσται τῷ ἐτέρῳ.

{ – } Ἐοικεν.

{ – } Ὅμοιον ἄρα καὶ ἀνόμοιον ἔσται τὸ ἐν τοῖς ἄλλοις, ἢ μὲν ἕτερον, ὅμοιον, ἢ δὲ ταυτόν, ἀνόμοιον.

{ – } Ἐχει γὰρ οὖν δὴ, ὡς εἰκεν, καὶ τοιοῦτον λόγον.

{ – } Καὶ γὰρ τόνδε ἔχει.

{ – } Τίνα;

{ – } Ἴδι ταυτόν πέπονθε, μὴ ἄλλοιον πεπονθέναί, μὴ ἄλλοιον δὲ πεπονθὸς μὴ ἀνόμοιον, μὴ ἀνόμοιον δὲ ὅμοιον εἶναι· ἢ δ' ἄλλο πέπονθεν, ἄλλοιον, ἄλλοιον δὲ ὄν ἀνόμοιον εἶναι.

{ – } Ἀληθῆ λέγεις.

{ – } Ταυτόν τε ἄρα ὄν τὸ ἐν τοῖς ἄλλοις καὶ ὅτι ἕτερόν ἐστι, κατ' ἀμφοτέρω καὶ κατὰ ἐκάτερον, ὁμοίον τε ἂν εἶη καὶ ἀνόμοιον τοῖς ἄλλοις.

{ – } Πάνυ γε.

{ – } Οὐκοῦν καὶ ἑαυτῷ ὡσαύτως, ἐπεὶπερ ἕτερόν τε ἑαυτοῦ καὶ ταυτόν ἑαυτῷ ἐφάνη, κατ' ἀμφοτέρω καὶ κατὰ ἐκάτερον ὁμοίον τε καὶ ἀνόμοιον φανήσεται;

{ – } Ἀνάγκη.

Τί δὲ δὴ; περὶ τοῦ ἄπτεσθαι τὸ ἐν αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων καὶ τοῦ μὴ ἄπτεσθαι περὶ πῶς ἔχει, σκόπει.

{ – } Σκοπῶ.

{ – } Αὐτὸ γάρ που ἐν ἑαυτῷ ὅλω τὸ ἐν ἐφάνη ὄν.

{ – } Ὅρθῶς.

{ – } Οὐκοῦν καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τὸ ἐν;

{ – } Ναί.

{ – } Ἴδι μὲν ἄρα ἐν τοῖς ἄλλοις, τῶν ἄλλων ἄπτοιτο ἂν· ἢ δὲ αὐτὸ ἐν ἑαυτῷ, τῶν μὲν ἄλλων ἀπείργοιτο ἄπτεσθαι, αὐτὸ δὲ αὐτοῦ ἄπτοιτο ἂν ἐν ἑαυτῷ ὄν.

{ – } Φαίνεται.

{ – } Οὕτω μὲν δὴ ἄπτοιτο ἂν τὸ ἐν αὐτοῦ τε καὶ τῶν ἄλλων.

{ – } Ἄπτοιτο.

{ – } Τί δὲ τῆδε; ἄρ' οὐ πᾶν τὸ μέλλον ἄψεσθαί τινος ἐφεξῆς δεῖ κεῖσθαι ἐκείνῳ οὐ μέλλει ἄπτεσθαι, ταύτην τὴν ἔδραν κατέχον ἢ ἂν μετ' ἐκείνην ἢ ἔδρα ἢ ἂν κέηται, ἄπτεται;

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Καὶ τὸ ἐν ἄρα εἰ μέλλει αὐτὸ αὐτοῦ ἄψεσθαι, ἐφεξῆς δεῖ εὐθύς μετὰ ἑαυτὸ κεῖσθαι, τὴν ἐχομένην χώραν κατέχον ἐκείνης ἐν ἢ αὐτό ἐστιν.

{ – } Δεῖ γὰρ οὖν.

[149]

{ – } Οὐκοῦν δύο μὲν ὄν τὸ ἐν ποιήσειεν ἂν ταῦτα καὶ ἐν δυοῖν χώραιν ἅμα γένοιτο· ἕως δ' ἂν ἢ ἔν, οὐκ ἐθέλησει;

{ – } Οὐ γὰρ οὖν.

{ – } Ἡ αὐτὴ ἄρα ἀνάγκη τῷ ἐνὶ μήτε δύο εἶναι μήτε ἄπτεσθαι αὐτῷ αὐτοῦ.

{ – } Ἡ αὐτή.

{ – } Ἄλλ' οὐδὲ μὴν τῶν ἄλλων ἄψεται.

{ – } Τί δή;

{ – } Ὅτι, φαμέν, τὸ μέλλον ἄψεσθαι χωρὶς ὄν ἐφεξῆς δεῖ ἐκείνῳ εἶναι οὐ μέλλει ἄψεσθαι, τρίτον δὲ αὐτῶν ἐν μέσῳ μηδὲν εἶναι.

{ – } Ἀληθῆ.

{ – } Δύο ἄρα δεῖ τὸ ὀλίγιστον εἶναι, εἰ μέλλει ἄψις εἶναι.

{ – } Δεῖ.

{ – } Ἐὰν δὲ τοῖν δυοῖν ὄροιν τρίτον προσγένηται ἐξῆς, αὐτὰ μὲν τρία ἔσται, αἱ δὲ ἄψις δύο.

{ – } Ναί.

{ – } Καὶ οὕτω δὴ αἰεὶ ἐνὸς προσγινομένου μία καὶ ἄψις προσγίγνεται, καὶ συμβαίνει τὰς ἄψις τοῦ πλήθους τῶν ἀριθμῶν μιᾷ ἐλάττους εἶναι. ᾧ γὰρ τὰ πρῶτα δύο ἐπλεονέκτησεν τῶν ἄψεων εἰς τὸ πλείω εἶναι τὸν ἀριθμὸν ἢ τὰς ἄψις, τῷ ἴσῳ τούτῳ καὶ ὁ ἔπειτα ἀριθμὸς πᾶς πασῶν τῶν ἄψεων πλεονεκτεῖ· ἤδη γὰρ τὸ λοιπὸν ἅμα ἐν τε τῷ ἀριθμῷ προσγίγνεται καὶ μία ἄψις ταῖς ἄψεσιν.

{ – } Ὅρθῶς.

{ – } Ὅσα ἄρα ἐστὶν τὰ ὄντα τὸν ἀριθμὸν, αἰεὶ μιᾷ αἱ ἄψις ἐλάττους εἰσὶν αὐτῶν.

{ – } Ἀληθῆ.

{ – } Εἰ δέ γε ἐν μόνον ἐστίν, δυὰς δὲ μὴ ἔστιν, ἄψις οὐκ ἂν εἴη.

{ – } Πῶς γάρ;

{ – } Οὐκουν, φαμέν, τὰ ἄλλα τοῦ ἐνὸς οὔτε ἐν ἐστὶν οὔτε μετέχει αὐτοῦ, εἴπερ ἄλλα ἐστίν.

{ – } Οὐ γάρ.

{ – } Οὐκ ἄρα ἔνεστιν ἀριθμὸς ἐν τοῖς ἄλλοις, ἐνὸς μὴ ἐνόητος ἐν αὐτοῖς.

{ – } Πῶς γάρ;

{ – } Οὐτ' ἄρα ἐν ἔστι τὰ ἄλλα οὔτε δύο οὔτε ἄλλου ἀριθμοῦ ἔχοντα ὄνομα οὐδέν.

{ – } Οὐ.

{ – } Τὸ ἐν ἄρα μόνον ἔστιν ἐν, καὶ δυὰς οὐκ ἂν εἴη.

{ – } Οὐ φαίνεται.

{ – } Ἄψις ἄρα οὐκ ἔστιν δυοῖν μὴ ὄντων.

{ – } Οὐκ ἔστιν.

{ – } Οὐτ' ἄρα τὸ ἐν τῶν ἄλλων ἀπτεται οὔτε τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός, ἐπεὶπερ ἄψις οὐκ ἔστιν.

{ – } Οὐ γὰρ οὖν.

{ – } Οὕτω δὴ κατὰ πάντα ταῦτα τὸ ἐν τῶν τε ἄλλων καὶ ἑαυτοῦ ἀπτεταί τε καὶ οὐχ ἀπτεται.

{ – } Ἔοικεν.

Ἄρ' οὖν καὶ ἴσον ἔστι καὶ ἄνισον αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις;

{ – } Πῶς;

{ – } Εἰ μείζον εἴη τὸ ἐν ἢ τᾶλλα ἢ ἔλαττον, ἢ αὖ τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός μείζω ἢ ἐλάττω, ἄρα οὐκ ἂν τῷ μὲν ἐν εἶναι τὸ ἐν καὶ τᾶλλα ἄλλα τοῦ ἐνός οὔτε τι μείζω οὔτε τι ἐλάττω ἂν εἴη ἀλλήλων αὐταῖς γε ταύταις ταῖς οὐσίαις; ἀλλ' εἰ μὲν πρὸς τῷ τοιαῦτα εἶναι ἐκάτερα ἰσότητα ἔχοιεν, ἴσα ἂν εἴη πρὸς ἀλλήλα· εἰ δὲ τὰ μὲν μέγεθος, τὸ δὲ σμικρότητα, ἢ καὶ μέγεθος μὲν τὸ ἐν, σμικρότητα δὲ τᾶλλα, ὁποτέρω μὲν τῷ εἶδει μέγεθος προσείη, μείζον ἂν εἴη, ᾧ δὲ σμικρότης, ἔλαττον;

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Οὐκοῦν ἐστὸν γέ τινε τούτω εἶδη, τό τε μέγεθος καὶ ἡ σμικρότης; [150] οὐ γὰρ ἂν που μὴ ὄντε γε ἐναντίω τε ἀλλήλοιν εἴτην καὶ ἐν τοῖς οὖσιν ἐγγιγνοῖσθην.

{ – } Πῶς γὰρ ἂν;

{ – } Εἰ ἄρα ἐν τῷ ἐνὶ σμικρότης ἐγγίγνεται, ἦτοι ἐν ὄλω ἂν ἢ ἐν μέρει αὐτοῦ ἐνεῖη.

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Τί δ' εἰ ἐν ὄλω ἐγγίγνοιτο; οὐχὶ ἢ ἐξ ἴσου ἂν τῷ ἐνὶ δι' ὄλου αὐτοῦ τεταμένη εἴη ἢ περιέχουσα αὐτό;

{ – } Δῆλον δὴ.

{ – } Ἄρ' οὖν οὐκ ἐξ ἴσου μὲν οὔσα ἢ σμικρότης τῷ ἐνὶ ἴση ἂν αὐτῷ εἴη, περιέχουσα δὲ μείζων;

{ – } Πῶς δ' οὐ;

{ – } Δυνατὸν οὖν σμικρότητα ἴσην τῷ εἶναι ἢ μείζω τινός, καὶ πράττειν τὰ μεγέθους τε καὶ ἰσότητος, ἀλλὰ μὴ τὰ ἑαυτῆς;

{ – } Ἀδύνατον.

{ – } Ἐν μὲν ὄλῳ ἄρα τῷ ἐνὶ οὐκ ἂν εἶη σμικρότης, ἀλλ' εἴπερ, ἐν μέρει.

{ – } Ναί.

{ – } Οὐδέ γε ἐν παντὶ αὖ τῷ μέρει· εἰ δὲ μή, ταῦτα ποιήσει ἅπερ πρὸς τὸ ὅλον· ἴση ἔσται ἢ μείζων τοῦ μέρους ἐν ᾧ ἂν αἰεὶ ἐνῆ.

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Οὐδενὶ ποτε ἄρα ἐνέσται τῶν ὄντων σμικρότης, μήτ' ἐν μέρει μήτ' ἐν ὄλῳ ἐγγιγνομένη· οὐδέ τι ἔσται σμικρὸν πλὴν αὐτῆς σμικρότητος.

{ – } Οὐκ ἔοικεν.

{ – } Οὐδ' ἄρα μέγεθος ἐνέσται ἐν αὐτῷ· μείζων γὰρ ἂν τι εἶη ἄλλο καὶ πλὴν αὐτοῦ μεγέθους, ἐκεῖνο ἐν ᾧ τὸ μέγεθος ἐνείη, καὶ ταῦτα σμικροῦ αὐτῷ οὐκ ὄντος, οὗ ἀνάγκη ὑπερέχειν, ἐάνπερ ἦ μέγα· τοῦτο δὲ ἀδύνατον, ἐπειδὴ σμικρότης οὐδαμοῦ ἐνι.

{ – } Ἀληθῆ.

{ – } Ἀλλὰ μὴν αὐτὸ μέγεθος οὐκ ἄλλου μείζων ἢ αὐτῆς σμικρότητος, οὐδέ σμικρότης ἄλλου ἔλαττον ἢ αὐτοῦ μεγέθους.

{ – } Οὐ γάρ.

{ – } Οὔτε ἄρα τὰ ἄλλα μείζω τοῦ ἐνός οὐδέ ἐλάττω, μήτε μέγεθος μήτε σμικρότητα ἔχοντα, οὔτε αὐτῷ τούτῳ πρὸς τὸ ἐν ἔχεται τὴν δύναμιν τὴν τοῦ ὑπερέχειν καὶ ὑπερέχεσθαι, ἀλλὰ πρὸς ἀλλήλῳ, οὔτε αὖ τὸ ἐν τούτοις οὐδέ τῶν ἄλλων μείζων ἂν οὐδ' ἔλαττον εἶη, μήτε μέγεθος μήτε σμικρότητα ἔχον.

{ – } Οὐκοῦν φαίνεται γε.

{ – } Ἄρ' οὖν, εἰ μήτε μείζων μήτε ἔλαττον τὸ ἐν τῶν ἄλλων, ἀνάγκη αὐτὸ ἐκείνων μήτε ὑπερέχειν μήτε ὑπερέχεσθαι;

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Οὐκοῦν τό γε μήτε ὑπερέχον μήτε ὑπερεχόμενον πολλὴ ἀνάγκη ἐξ ἴσου εἶναι, ἐξ ἴσου δὲ ὄν ἴσον εἶναι.

{ – } Πῶς γὰρ οὐ;

{ – } Καὶ μὴν καὶ αὐτὸ γε τὸ ἐν πρὸς ἑαυτὸ οὕτως ἂν ἔχοι· μήτε μέγεθος ἐν ἑαυτῷ μήτε σμικρότητα ἔχον οὔτ' ἂν ὑπερέχοιτο οὔτ' ἂν ὑπερέχοι ἑαυτοῦ, ἀλλ' ἐξ ἴσου ὄν ἴσον ἂν εἶη ἑαυτῷ.

{ – } Πάνυ μὲν οὖν.

{ – } Τὸ ἐν ἄρα ἑαυτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις ἴσον ἂν εἶη.

{ – } Φαίνεται.

{ – } Καὶ μὴν αὐτό γε ἐν ἑαυτῷ ὄν καὶ περὶ ἑαυτὸ ἄν εἶη ἕξωθεν, καὶ περιέχον [151] μὲν μείζον ἄν ἑαυτοῦ εἶη, περιεχόμενον δὲ ἕλαττον, καὶ οὕτω μείζον ἄν καὶ ἕλαττον εἶη αὐτὸ ἑαυτοῦ τὸ ἐν.

{ – } Εἶη γὰρ ἄν.

{ – } Οὐκοῦν καὶ τότε ἀνάγκη, μηδὲν εἶναι ἐκτὸς τοῦ ἐνός τε καὶ τῶν ἄλλων;

{ – } Πῶς γὰρ οὐ;

{ – } Ἀλλὰ μὴν καὶ εἶναι που δεῖ τό γε ὄν ἀεί.

{ – } Ναί.

{ – } Οὐκοῦν τό γε ἐν τῷ ὄν ἐν μείζονι ἔσται ἕλαττον ὄν; οὐ γὰρ ἄν ἄλλως ἕτερον ἐν ἐτέρῳ εἶη.

{ – } Οὐ γάρ.

{ – } Ἐπειδὴ δὲ οὐδὲν ἕτερον ἔστι χωρὶς τῶν ἄλλων καὶ τοῦ ἐνός, δεῖ δὲ αὐτὰ ἐν τῷ εἶναι, οὐκ ἀνάγκη ἤδη ἐν ἀλλήλοις εἶναι, τὰ τε ἄλλα ἐν τῷ ἐνὶ καὶ τὸ ἐν ἐν τοῖς ἄλλοις, ἢ μηδαμοῦ εἶναι;

{ – } Φαίνεται.

{ – } Ὅτι μὲν ἄρα τὸ ἐν ἐν τοῖς ἄλλοις ἔνεστι, μείζω ἄν εἶη τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός, περιέχοντα αὐτό, τὸ δὲ ἐν ἕλαττον τῶν ἄλλων, περιεχόμενον· ὅτι δὲ τὰ ἄλλα ἐν τῷ ἐνὶ, τὸ ἐν τῶν ἄλλων κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον μείζον ἄν εἶη, τὰ δὲ ἄλλα τοῦ ἐνός ἐλάττω.

{ – } Ἔοικεν.

{ – } Τὸ ἐν ἄρα ἴσον τε καὶ μείζον καὶ ἕλαττόν ἐστιν αὐτό τε αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων.

{ – } Φαίνεται.

{ – } Καὶ μὴν εἴπερ μείζον καὶ ἕλαττον καὶ ἴσον, ἴσων ἄν εἶη μέτρων καὶ πλειόνων καὶ ἐλαττόνων αὐτῷ καὶ τοῖς ἄλλοις, ἐπειδὴ δὲ μέτρων, καὶ μερῶν.

{ – } Πῶς δ' οὐ;

{ – } Ἴσων μὲν ἄρα μέτρων ὄν καὶ πλειόνων καὶ ἐλαττόνων, καὶ ἀριθμῶ ἕλαττον ἄν καὶ πλεον εἶη αὐτό τε αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων καὶ ἴσον αὐτῷ τε καὶ τοῖς ἄλλοις κατὰ ταυτά.

{ – } Πῶς;

{ – } Ὡνπερ μείζον ἐστι, πλειόνων που καὶ μέτρων ἄν εἶη αὐτῶν, ὄσων δὲ μέτρων, καὶ μερῶν· καὶ ὧν ἕλαττον, ὡσαύτως· καὶ οἷς ἴσον, κατὰ ταυτά.

{ – } Οὕτως.

{ – } Οὐκοῦν ἑαυτοῦ μείζον καὶ ἕλαττον ὄν καὶ ἴσον ἴσων ἄν εἶη μέτρων καὶ πλειόνων καὶ ἐλαττόνων αὐτῷ, ἐπειδὴ δὲ μέτρων, καὶ μερῶν;

{ – } Πῶς δ' οὐ;



{ – } Ἴσων μὲν ἄρα μερῶν ὄν αὐτῶ ἴσον ἂν τὸ πλῆθος αὐτῶ εἶη, πλειόνων δὲ πλέον, ἔλαττόνων δὲ ἔλαττον τὸν ἀριθμὸν αὐτοῦ.

{ – } Φαίνεται.

{ – } Οὐκοῦν καὶ πρὸς τᾶλλα ὡσαύτως ἔξει τὸ ἓν; ὅτι μὲν μείζον αὐτῶν φαίνεται, ἀνάγκη πλέον εἶναι καὶ τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν· ὅτι δὲ σμικρότερον, ἔλαττον· ὅτι δὲ ἴσον μεγέθει, ἴσον καὶ τὸ πλῆθος εἶναι τοῖς ἄλλοις;

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Οὕτω δὴ αὖ, ὡς ἔοικε, τὸ ἓν καὶ ἴσον καὶ πλέον καὶ ἔλαττον τὸν ἀριθμὸν αὐτό τε αὐτοῦ ἔσται καὶ τῶν ἄλλων.

{ – } Ἔσται.

Ἄρ' οὖν καὶ χρόνου μετέχει τὸ ἓν, καὶ ἐστὶ τε καὶ γίγνεται νεώτερόν τε καὶ πρεσβύτερον αὐτό τε ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων, καὶ οὔτε νεώτερον οὔτε πρεσβύτερον οὔτε ἑαυτοῦ οὔτε τῶν ἄλλων, χρόνου μετέχον;

{ – } Πῶς;

{ – } Εἶναι μὲν που αὐτῶ ὑπάρχει, εἴπερ ἓν ἔστιν.

{ – } Ναί.

{ – } Τὸ δὲ εἶναι ἄλλο τί ἐστὶν ἢ μέθεξις οὐσίας μετὰ χρόνου τοῦ παρόντος, [152] ὡσπερ τὸ ἦν μετὰ τοῦ παρεληλυθότος καὶ αὖ τὸ ἔσται μετὰ τοῦ μέλλοντος οὐσίας ἐστὶ κοινωνία;

{ – } Ἔστι γάρ.

{ – } Μετέχει μὲν ἄρα χρόνου, εἴπερ καὶ τοῦ εἶναι.

{ – } Πάνυ γε.

{ – } Οὐκοῦν πορευομένου τοῦ χρόνου;

{ – } Ναί.

{ – } Ἀεὶ ἄρα πρεσβύτερον γίγνεται ἑαυτοῦ, εἴπερ προέρχεται κατὰ χρόνον.

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Ἄρ' οὖν μεμνήμεθα ὅτι νεωτέρου γιγνομένου τὸ πρεσβύτερον πρεσβύτερον γίγνεται;

{ – } Μεμνήμεθα.

{ – } Οὐκοῦν ἐπειδὴ πρεσβύτερον ἑαυτοῦ γίγνεται τὸ ἓν, νεωτέρου ἂν γιγνομένου ἑαυτοῦ πρεσβύτερον γίγνοιτο;

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Γίγνεται μὲν δὴ νεώτερόν τε καὶ πρεσβύτερον αὐτοῦ οὕτω.

{ – } Ναί.

{ – } Ἔστι δὲ πρεσβύτερον ἄρ' οὐχ ὅταν κατὰ τὸν νῦν χρόνον ἦ γιγνόμενον τὸν μεταξύ τοῦ ἦν τε καὶ ἔσται; οὐ γάρ που πορευόμενόν γε ἐκ τοῦ ποτὲ εἰς τὸ ἔπειτα ὑπερβήσεται τὸ νῦν.

{ – } Οὐ γάρ.

{ – } Ἄρ' οὖν οὐκ ἐπίσχει τότε τοῦ γίγνεσθαι πρεσβύτερον, ἐπειδὴν τῷ νῦν ἐντύχη, καὶ οὐ γίγνεται, ἀλλ' ἔστι τότε ἤδη πρεσβύτερον; προϊὼν γὰρ οὐκ ἂν ποτε ληφθεῖν ὑπὸ τοῦ νῦν. τὸ γὰρ προϊὼν οὕτως ἔχει ὡς ἀμφοτέρων ἐφάπτεσθαι, τοῦ τε νῦν καὶ τοῦ ἔπειτα, τοῦ μὲν νῦν ἀφιέμενον, τοῦ δ' ἔπειτα ἐπιλαμβανόμενον, μεταξύ ἀμφοτέρων γιγνόμενον, τοῦ τε ἔπειτα καὶ τοῦ νῦν.

{ – } Ἀληθῆ.

{ – } Εἰ δέ γε ἀνάγκη μὴ παρελθεῖν τὸ νῦν πᾶν τὸ γιγνόμενον, ἐπειδὴν κατὰ τοῦτο ἦ, ἐπίσχει ἀεὶ τοῦ γίγνεσθαι καὶ ἔστι τότε τοῦτο ὅτι ἂν τύχη γιγνόμενον.

{ – } Φαίνεται.

{ – } Καὶ τὸ ἐν ἄρα, ὅταν πρεσβύτερον γιγνόμενον ἐντύχη τῷ νῦν, ἐπέσχεν τοῦ γίγνεσθαι καὶ ἔστι τότε πρεσβύτερον.

{ – } Πάνυ μὲν οὖν.

{ – } Οὐκοῦν οὐπερ ἐγίγνετο πρεσβύτερον, τούτου καὶ ἔστιν· ἐγίγνετο δὲ αὐτοῦ;

{ – } Ναί.

{ – } Ἔστι δὲ τὸ πρεσβύτερον νεώτερου πρεσβύτερον;

{ – } Ἔστιν.

{ – } Καὶ νεώτερον ἄρα τότε αὐτοῦ ἔστι τὸ ἐν, ὅταν πρεσβύτερον γιγνόμενον ἐντύχη τῷ νῦν.

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Τό γε μὴν νῦν ἀεὶ πάρεστι τῷ ἐνὶ διὰ παντὸς τοῦ εἶναι· ἔστι γὰρ ἀεὶ νῦν ὅτανπερ ἦ.

{ – } Πῶς γὰρ οὐ;

{ – } Αἰεὶ ἄρα ἐστὶ τε καὶ γίγνεται πρεσβύτερον ἑαυτοῦ καὶ νεώτερον τὸ ἐν.

{ – } Ἔοικεν.

{ – } Πλείω δὲ χρόνον αὐτὸ ἑαυτοῦ ἔστιν ἢ γίγνεται, ἢ τὸν ἴσον;

{ – } Τὸν ἴσον.

{ – } Ἀλλὰ μὴν τὸν γε ἴσον χρόνον ἢ γιγνόμενον ἢ ὄν τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχει.

{ – } Πῶς δ' οὐ;

{ – } Τὸ δὲ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἔχον οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώτερόν ἐστιν.

{ – } Οὐ γάρ.

{ – } Τὸ ἐν ἄρα τὸν ἴσον χρόνον αὐτὸ ἑαυτῷ καὶ γιγνόμενον καὶ ὄν οὔτε νεώτερον οὔτε πρεσβύτερον ἑαυτοῦ ἔστιν οὐδὲ γίγνεται.

{ – } Οὐ μοι δοκεῖ.

{ – } Τί δέ; τῶν ἄλλων;

{ – } Οὐκ ἔχω λέγειν.

[153]

{ – } Τόδε γε μὴν ἔχεις λέγειν, ὅτι τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός, εἴπερ ἕτερα ἔστιν, ἀλλὰ μὴ ἕτερον, πλείω ἔστιν ἐνός· ἕτερον μὲν γὰρ ὄν ἐν ἄν ἦν, ἕτερα δὲ ὄντα πλείω ἐνός ἔστι καὶ πληθος ἄν ἔχοι.

{ – } Ἔχει γὰρ ἄν.

{ – } Πληθος δὲ ὄν ἀριθμοῦ πλείονος ἄν μετέχοι ἢ τοῦ ἐνός.

{ – } Πῶς δ' οὐ;

{ – } Τί οὖν; ἀριθμοῦ φήσομεν τὰ πλείω γίνεσθαι τε καὶ γεγονέναι πρότερον, ἢ τὰ ἐλάττω;

{ – } Τὰ ἐλάττω.

{ – } Τὸ ὀλίγιστον ἄρα πρῶτον· τοῦτο δ' ἔστι τὸ ἐν. ἢ γάρ;

{ – } Ναί.

{ – } Πάντων ἄρα τὸ ἐν πρῶτον γέγονε τῶν ἀριθμὸν ἐχόντων· ἔχει δὲ καὶ τᾶλλα πάντα ἀριθμόν, εἴπερ ἄλλα καὶ μὴ ἄλλο ἔστιν.

{ – } Ἔχει γάρ.

{ – } Πρῶτον δέ γε οἶμαι γεγονὸς πρότερον γέγονε, τὰ δὲ ἄλλα ὕστερον, τὰ δ' ὕστερον γεγονότα νεώτερα τοῦ πρότερον γεγονότος· καὶ οὕτως ἄν εἴη τᾶλλα νεώτερα τοῦ ἐνός, τὸ δὲ ἐν πρεσβύτερον τῶν ἄλλων.

{ – } Εἴη γὰρ ἄν.

Τί δὲ τότε; ἄρ' ἄν εἴη τὸ ἐν παρὰ φύσιν τὴν αὐτοῦ γεγονός, ἢ ἀδύνατον;

{ – } Ἀδύνατον.

{ – } Ἀλλὰ μὴν μέρη γε ἔχον ἐφάνη τὸ ἐν, εἰ δὲ μέρη, καὶ ἀρχὴν καὶ τελευτὴν καὶ μέσον.

{ – } Ναί.

{ – } Οὐκοῦν πάντων πρῶτον ἀρχὴ γίγνεται, καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐνός καὶ ἐκάστου τῶν ἄλλων, καὶ μετὰ τὴν ἀρχὴν καὶ τᾶλλα πάντα μέχρι τοῦ τέλους;

{ – } Τί μὴν;

{ – } Καὶ μὴν μόριά γε φήσομεν ταῦτ' εἶναι πάντα τᾶλλα τοῦ ὅλου τε καὶ ἐνός, αὐτὸ δὲ ἐκεῖνο ἅμα τῇ τελευτῇ γεγονέναι ἐν τε καὶ ὅλον.

{ – } Φήσομεν γάρ.

{ – } Τελευτὴ δέ γε οἶμαι ὕστατον γίγνεται, τούτῳ δ' ἅμα τὸ ἐν πέφυκε γίγνεσθαι· ὥστ' εἶπερ ἀνάγκη αὐτὸ τὸ ἐν μὴ παρὰ φύσιν γίγνεσθαι, ἅμα τελευτῇ ἂν γεγονὸς ὕστατον ἂν τῶν ἄλλων πεφυκὸς εἶη γίγνεσθαι.

{ – } Φαίνεται.

{ – } Νεώτερον ἄρα τῶν ἄλλων τὸ ἐν ἐστὶ, τὰ δ' ἄλλα τοῦ ἐνὸς πρεσβύτερα.

{ – } Οὕτως αὖ μοι φαίνεται.

{ – } Τί δὲ δῆ; ἀρχὴν ἢ ἄλλο μέρος ὁτιοῦν τοῦ ἐνὸς ἢ ἄλλου ὁτιοῦν, ἐάνπερ μέρος ἦ ἄλλα μὴ μέρη, οὐκ ἀναγκαῖον ἐν εἶναι, μέρος γε ὄν;

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Οὐκοῦν τὸ ἐν ἅμα τε τῷ πρώτῳ γιγνομένῳ γίγνοιτ' ἂν καὶ ἅμα τῷ δευτέρῳ, καὶ οὐδενὸς ἀπολείπεται τῶν ἄλλων γιγνομένων, ὅτιπερ ἂν προσγίγνηται ὀτῶοῦν, ἕως ἂν πρὸς τὸ ἐσχατὸν διελθὸν ὄλον ἐν γένηται, οὔτε μέσου οὔτε πρώτου οὔτε ἐσχάτου οὔτε ἄλλου οὐδενὸς ἀπολειφθὲν ἐν τῇ γενέσει.

{ – } Ἀληθῆ.

{ – } Πᾶσιν ἄρα τοῖς ἄλλοις τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ἴσχει τὸ ἐν· ὥστ' εἰ μὴ παρὰ φύσιν πέφυκεν αὐτὸ τὸ ἐν, οὔτε πρότερον οὔτε ὕστερον τῶν ἄλλων γεγονὸς ἂν εἶη, ἀλλ' ἅμα. [154] καὶ κατὰ τοῦτον τὸν λόγον τὸ ἐν τῶν ἄλλων οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώτερον ἂν εἶη, οὐδὲ τᾶλλα τοῦ ἐνός· κατὰ δὲ τὸν πρόσθεν πρεσβύτερόν τε καὶ νεώτερον, καὶ τᾶλλα ἐκείνου ὡσαύτως.

{ – } Πάνυ μὲν οὖν.

{ – } Ἔστι μὲν δὴ οὕτως ἔχον τε καὶ γεγονὸς. ἀλλὰ τί αὖ περὶ τοῦ γίγνεσθαι αὐτὸ πρεσβύτερόν τε καὶ νεώτερον τῶν ἄλλων καὶ τᾶλλα τοῦ ἐνός, καὶ μήτε νεώτερον μήτε πρεσβύτερον γίγνεσθαι; ἄρα ὡσπερ περὶ τοῦ εἶναι, οὕτω καὶ περὶ τοῦ γίγνεσθαι ἔχει, ἢ ἐτέρως;

{ – } Οὐκ ἔχω λέγειν.

{ – } Ἄλλ' ἐγὼ τοσονδε γε· εἰ καὶ ἔστιν πρεσβύτερον ἕτερον ἐτέρου, γίγνεσθαί γε αὐτὸ πρεσβύτερον ἔτι ἢ ὡς τὸ πρῶτον εὐθύς γενόμενον διήνεγκε τῇ ἡλικίᾳ οὐκ ἂν ἔτι δύναίτο, οὐδ' αὖ τὸ νεώτερον ὄν ἔτι νεώτερον γίγνεσθαι· ἀνίσιοις γὰρ ἴσα προστιθέμενα, χρόνῳ τε καὶ ἄλλῳ ὀτῶοῦν, ἴσῳ ποιεῖ διαφέρειν ἀεὶ ὅσῳπερ ἂν τὸ πρῶτον διενέγκῃ.

{ – } Πῶς γὰρ οὐ;

{ – } Οὐκ ἄρα τό γε ὄν τοῦ ἐνός ὄντος γίγνοιτ' ἂν ποτε πρεσβύτερον οὐδὲ νεώτερον, εἶπερ ἴσῳ διαφέρει ἀεὶ τὴν ἡλικίαν· ἀλλ' ἔστι καὶ γέγονε πρεσβύτερον, τὸ δὲ νεώτερον, γίγνεται δ' οὐ.

{ – } Ἀληθῆ.

{ – } Καὶ τὸ ἐν ἄρα ὄν τῶν ἄλλων ὄντων οὔτε πρεσβύτερόν ποτε οὔτε νεώτερον γίγνεται.

{ – } Οὐ γὰρ οὖν.

{ – } Ὅρα δὲ εἰ τῆδε πρεσβύτερα καὶ νεώτερα γίγνεται.

{ – } Πῆ δῆ;

{ – } Ἴδι τό τε ἐν τῶν ἄλλων ἐφάνη πρεσβύτερον καὶ τᾶλλα τοῦ ἐνός.

{ – } Τί οὖν;

{ – } Ὅταν τὸ ἐν τῶν ἄλλων πρεσβύτερον ᾖ, πλείω που χρόνον γέγονεν ἢ τὰ ἄλλα.

{ – } Ναί.

{ – } Πάλιν δὴ σκόπει· ἐὰν πλέονι καὶ ἐλάττονι χρόνῳ προστιθῶμεν τὸν ἴσον χρόνον, ἄρα τῷ ἴσῳ μορίῳ διοίσει τὸ πλέον τοῦ ἐλάττονος ἢ σμικροτέρῳ;

{ – } Σμικροτέρῳ.

{ – } Οὐκ ἄρα ἔσται, ὅτιπερ τὸ πρῶτον ἦν πρὸς τᾶλλα ἡλικία διαφέρον τὸ ἐν, τοῦτο καὶ εἰς τὸ ἔπειτα, ἀλλὰ ἴσον λαμβάνον χρόνον τοῖς ἄλλοις ἔλαττον ἀεὶ τῆ ἡλικία διοίσει αὐτῶν ἢ πρότερον· ἢ οὐ;

{ – } Ναί.

{ – } Οὐκοῦν τό γε ἔλαττον διαφέρον ἡλικία πρὸς τι ἢ πρότερον νεώτερον γίγνεται ἂν ἢ ἐν τῷ πρόσθεν πρὸς ἐκεῖνα πρὸς ἃ ἦν πρεσβύτερον πρότερον;

{ – } Νεώτερον.

{ – } Εἰ δὲ ἐκεῖνο νεώτερον, οὐκ ἐκεῖνα αὖ τὰ ἄλλα πρὸς τὸ ἐν πρεσβύτερα ἢ πρότερον;

{ – } Πάνυ γε.

{ – } Τὸ μὲν νεώτερον ἄρα γεγονός πρεσβύτερον γίγνεται πρὸς τὸ πρότερον γεγονός τε καὶ πρεσβύτερον ὄν, ἔστι δὲ οὐδέποτε πρεσβύτερον, ἀλλὰ γίγνεται ἀεὶ ἐκείνου πρεσβύτερον· ἐκεῖνο μὲν γὰρ ἐπὶ τὸ νεώτερον ἐπιδίδωσιν, τὸ δ' ἐπὶ τὸ πρεσβύτερον. [155] τὸ δ' αὖ πρεσβύτερον τοῦ νεωτέρου νεώτερον γίγνεται ὡσαύτως. ἰόντε γὰρ αὐτοῖν εἰς τὸ ἐναντίον τὸ ἐναντίον ἀλλήλοιν γίνεσθον, τὸ μὲν νεώτερον πρεσβύτερον τοῦ πρεσβυτέρου, τὸ δὲ πρεσβύτερον νεώτερον τοῦ νεωτέρου· γενέσθαι δὲ οὐκ ἂν οἶω τε εἴτην. εἰ γὰρ γένοιτο, οὐκ ἂν ἔτι γίγνοιτο, ἀλλ' εἶεν ἂν. νῦν δὲ γίνονται μὲν πρεσβύτερα ἀλλήλων καὶ νεώτερα· τὸ μὲν ἐν τῶν ἄλλων νεώτερον γίγνεται, ὅτι πρεσβύτερον ἐφάνη ὄν καὶ πρότερον γεγονός, τὰ δὲ ἄλλα τοῦ ἐνός πρεσβύτερα, ὅτι ὕστερα γέγονε. κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ τᾶλλα οὕτω πρὸς τὸ ἐν ἴσχει, ἐπειδήπερ αὐτοῦ πρεσβύτερα ἐφάνη καὶ πρότερα γεγονότα.

{ – } Φαίνεται γὰρ οὖν οὕτως.

{ – } Οὐκοῦν ἢ μὲν οὐδὲν ἕτερον ἑτέρου πρεσβύτερον γίγνεται οὐδὲ νεώτερον, κατὰ τὸ ἴσῳ ἀριθμῷ ἀλλήλων ἀεὶ διαφέρειν, οὔτε τὸ ἐν τῶν ἄλλων πρεσβύτερον γίγνεται ἂν οὐδὲ νεώτερον, οὔτε τᾶλλα τοῦ ἐνός· ἢ δὲ ἄλλῳ ἀεὶ μορίῳ διαφέρειν ἀνάγκη τὰ πρότερα τῶν ὑστέρων γενόμενα καὶ τὰ ὕστερα τῶν προτέρων, ταύτη δὲ ἀνάγκη πρεσβυτέρὰ τε καὶ νεώτερα ἀλλήλων γίνεσθαι τὰ τε ἄλλα τοῦ ἐνός καὶ τὸ ἐν τῶν ἄλλων;

{ – } Πάνυ μὲν οὖν.

{ – } Κατὰ δὴ πάντα ταῦτα τὸ ἐν αὐτὸ τε αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων πρεσβύτερον καὶ νεώτερον ἔστι τε καὶ γίγνεται, καὶ οὔτε πρεσβύτερον οὔτε νεώτερον οὔτ' ἔστιν οὔτε γίγνεται οὔτε αὐτοῦ οὔτε τῶν ἄλλων.

{ – } Παντελῶς μὲν οὖν.

{ – } Ἐπειδὴ δὲ χρόνου μετέχει τὸ ἐν καὶ τοῦ πρεσβύτερόν τε καὶ νεώτερον γίνεσθαι, ἄρ' οὐκ ἀνάγκη καὶ τοῦ ποτὲ μετέχειν καὶ τοῦ ἔπειτα καὶ τοῦ νῦν, εἴπερ χρόνου μετέχει;

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Ἦν ἄρα τὸ ἐν καὶ ἔστι καὶ ἔσται καὶ ἐγίγνετο καὶ γίγνεται καὶ γενήσεται.

{ – } Τί μήν;

{ – } Καὶ εἴη ἂν τι ἐκείνω καὶ ἐκείνου, καὶ ἦν καὶ ἔστιν καὶ ἔσται.

{ – } Πάνυ γε.

{ – } Καὶ ἐπιστήμη δὴ εἴη ἂν αὐτοῦ καὶ δόξα καὶ αἴσθησις, εἴπερ καὶ νῦν ἡμεῖς περὶ αὐτοῦ πάντα ταῦτα πράττομεν.

{ – } Ὅρθῶς λέγεις.

{ – } Καὶ ὄνομα δὴ καὶ λόγος ἔστιν αὐτῷ, καὶ ὀνομάζεται καὶ λέγεται· καὶ ὅσαπερ καὶ περὶ τὰ ἄλλα τῶν τοιούτων τυγχάνει ὄντα, καὶ περὶ τὸ ἐν ἔστιν.

{ – } Παντελῶς μὲν οὖν ἔχει οὕτως.

Ἔτι δὴ τὸ τρίτον λέγωμεν. τὸ ἐν εἰ ἔστιν οἷον διεληλύθαμεν, ἄρ' οὐκ ἀνάγκη αὐτό, ἐν τε ὄν καὶ πολλὰ καὶ μήτε ἐν μήτε πολλὰ καὶ μετέχον χρόνου, ὅτι μὲν ἔστιν ἐν, οὐσίας μετέχειν ποτέ, ὅτι δ' οὐκ ἔστι, μὴ μετέχειν αὖ ποτε οὐσίας;

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Ἄρ' οὖν, ὅτε μετέχει, οἷόν τε ἔσται τότε μὴ μετέχειν, ἢ ὅτε μὴ μετέχει, μετέχειν;

{ – } Οὐχ οἷόν τε.

{ – } Ἐν ἄλλῳ ἄρα χρόνῳ μετέχει καὶ ἐν ἄλλῳ οὐ μετέχει· οὕτω γὰρ ἂν μόνως τοῦ αὐτοῦ μετέχοι τε καὶ οὐ μετέχοι.

{ – } Ὅρθῶς.

[156]

{ – } Οὐκοῦν ἔστι καὶ οὗτος χρόνος, ὅτε μεταλαμβάνει τοῦ εἶναι καὶ ὅτε ἀπαλλάττεται αὐτοῦ; ἢ πῶς οἷόν τε ἔσται τοτὲ μὲν ἔχειν τὸ αὐτό, τοτὲ δὲ μὴ ἔχειν, ἐὰν μὴ ποτε καὶ λαμβάνῃ αὐτὸ καὶ ἀφίη;

{ – } Οὐδαμῶς.

{ – } Τὸ δὴ οὐσίας μεταλαμβάνειν ἄρα γε οὐ γίνεσθαι καλεῖς;

{ – } Ἔγωγε.

{ – } Τὸ δὲ ἀπαλλάττεσθαι οὐσίας ἄρα οὐκ ἀπόλλυσθαι;

{ – } Καὶ πάνυ γε.

{ – } Τὸ ἐν δὴ, ὡς ἔοικε, λαμβάνον τε καὶ ἀφίεν οὐσίαν γίγνεται τε καὶ ἀπόλλυται.

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Ἐν δὲ καὶ πολλὰ ὄν καὶ γιγνόμενον καὶ ἀπολλύμενον ἄρ' οὐχ, ὅταν μὲν γίγνηται ἔν, τὸ πολλὰ εἶναι ἀπόλλυται, ὅταν δὲ πολλὰ, τὸ ἐν εἶναι ἀπόλλυται;

{ – } Πάνυ γε.

{ – } Ἐν δὲ γιγνόμενον καὶ πολλὰ ἄρ' οὐκ ἀνάγκη διακρίνεσθαι τε καὶ συγκρίνεσθαι;

{ – } Πολλή γε.

{ – } Καὶ μὴν ἀνόμοιόν γε καὶ ὅμοιον ὅταν γίγνηται, ὁμοιοῦσθαι τε καὶ ἀνομοιοῦσθαι;

{ – } Ναί.

{ – } Καὶ ὅταν μείζον καὶ ἔλαττον καὶ ἴσον, αὐξάνεσθαι τε καὶ φθίνειν καὶ ἰσοῦσθαι;

{ – } Οὕτως.

{ – } Ὅταν δὲ κινούμενον τε ἴσθηται καὶ ὅταν ἐστὸς ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι μεταβάλλῃ, δεῖ δήπου αὐτό γε μηδ' ἐν ἐνὶ χρόνῳ εἶναι.

{ – } Πῶς δὴ;

{ – } Ἐστὸς τε πρότερον ὕστερον κινεῖσθαι καὶ πρότερον κινούμενον ὕστερον ἐστάναι, ἄνευ μὲν τοῦ μεταβάλλειν οὐχ οἷόν τε ἔσται ταῦτα πάσχειν.

{ – } Πῶς γάρ;

{ – } Χρόνος δέ γε οὐδεὶς ἔστιν, ἐν ᾧ τι οἷόν τε ἅμα μήτε κινεῖσθαι μήτε ἐστάναι.

{ – } Οὐ γὰρ οὖν.

{ – } Ἄλλ' οὐδὲ μὴν μεταβάλλει ἄνευ τοῦ μεταβάλλειν.

{ – } Οὐκ εἰκός.

{ – } Πότ' οὖν μεταβάλλει; οὔτε γὰρ ἐστὸς ὄν οὔτε κινούμενον μεταβάλλει, οὔτε ἐν χρόνῳ ὄν.

{ – } Οὐ γὰρ οὖν.

{ – } Ἄρ' οὖν ἔστι τὸ ἄτοπον τοῦτο, ἐν ᾧ τότ' ἂν εἴη, ὅτε μεταβάλλει;

{ – } Τὸ ποῖον δὴ;

{ – } Τὸ ἐξαίφνης. τὸ γὰρ ἐξαίφνης τοιόνδε τι ἔοικε σημαίνειν, ὡς ἐξ ἐκείνου μεταβάλλον εἰς ἐκάτερον. οὐ γὰρ ἕκ γε τοῦ ἐστάναι ἐστῶτος ἔτι μεταβάλλει, οὐδ' ἐκ τῆς κινήσεως κινουμένης ἔτι μεταβάλλει· ἀλλὰ ἡ ἐξαίφνης αὕτη φύσις ἄτοπός τις ἐγκάθηται μεταξύ τῆς κινήσεως τε καὶ στάσεως, ἐν χρόνῳ οὐδενὶ οὔσα, καὶ εἰς ταύτην δὴ καὶ ἐκ ταύτης τό τε κινούμενον μεταβάλλει ἐπὶ τὸ ἐστάναι καὶ τὸ ἐστὸς ἐπὶ τὸ κινεῖσθαι.

{ – } Κινδυνεύει.

{ – } Καὶ τὸ ἐν δὴ, εἴπερ ἔστηκε τε καὶ κινεῖται, μεταβάλλοι ἂν ἐφ’ ἐκάτερα – μόνως γὰρ ἂν οὕτως ἀμφοτέρω ποιῶ – μεταβάλλον δ’ ἐξαίφνης μεταβάλλει, καὶ ὅτε μεταβάλλει, ἐν οὐδενὶ χρόνῳ ἂν εἴη, οὐδὲ κινεῖται ἂν τότε, οὐδ’ ἂν σταίη.

{ – } Οὐ γάρ.

{ – } Ἄρ’ οὖν οὕτω καὶ πρὸς τὰς ἄλλας μεταβολὰς ἔχει, ὅταν ἐκ τοῦ εἶναι εἰς τὸ ἀπόλλυσθαι [157] μεταβάλλῃ ἢ ἐκ τοῦ μὴ εἶναι εἰς τὸ γίνεσθαι, μεταξύ τινων τότε γίνεσθαι κινήσεων τε καὶ στάσεων, καὶ οὔτε ἔστι τότε οὔτε οὐκ ἔστι, οὔτε γίνεσθαι οὔτε ἀπόλλυται;

{ – } Ἔοικε γοῦν.

{ – } Κατὰ δὴ τὸν αὐτὸν λόγον καὶ ἐξ ἑνὸς ἐπὶ πολλὰ ἰὸν καὶ ἐκ πολλῶν ἐφ’ ἐν οὔτε ἐν ἔστιν οὔτε πολλά, οὔτε διακρίνεται οὔτε συγκρίνεται. καὶ ἐξ ὁμοίου ἐπὶ ἀνόμοιον καὶ ἐξ ἀνομοίου ἐπὶ ὅμοιον ἰὸν οὔτε ὅμοιον οὔτε ἀνόμοιον, οὔτε ὁμοιούμενον οὔτε ἀνομοιούμενον· καὶ ἐκ μικροῦ ἐπὶ μέγα καὶ ἐπὶ ἴσον καὶ εἰς τὰ ἐναντία ἰὸν οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα οὔτε ἴσον, οὔτε ἀυξανόμενον οὔτε φθίνον οὔτε ἰσούμενον εἴη ἂν.

{ – } Οὐκ ἔοικε.

{ – } Ταῦτα δὴ τὰ παθήματα πάντ’ ἂν πάσχοι τὸ ἐν, εἰ ἔστιν.

{ – } Πῶς δ’ οὐ;

Τί δὲ τοῖς ἄλλοις προσήκοι ἂν πάσχειν, ἐν εἰ ἔστιν, ἄρα οὐ σκεπτέον;

{ – } Σκεπτέον.

{ – } Λέγωμεν δὴ, ἐν εἰ ἔστι, τᾶλλα τοῦ ἐνός τί χρὴ πεπονθέναι;

{ – } Λέγωμεν.

{ – } Οὐκοῦν ἐπεὶπερ ἄλλα τοῦ ἐνός ἔστιν, οὔτε τὸ ἐν ἔστι τᾶλλα· οὐ γὰρ ἂν ἄλλα τοῦ ἐνός ἦν.

{ – } Ὅρθως.

{ – } Οὐδὲ μὴν στέρεταιί γε παντάπασι τοῦ ἐνός τᾶλλα, ἀλλὰ μετέχει πη.

{ – } Πῆ δὴ;

{ – } Ὅτι που τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός μέρη ἔχοντα ἄλλα ἔστιν· εἰ γὰρ μέρη μὴ ἔχοι, παντελῶς ἂν ἐν εἴη.

{ – } Ὅρθως.

{ – } Μέρη δέ γε, φημέν, τούτου ἔστιν ὃ ἂν ὅλον ἦ.

{ – } Φαμέν γάρ.

{ – } Ἀλλὰ μὴν τό γε ὅλον ἐν ἐκ πολλῶν ἀνάγκη εἶναι, οὗ ἔσται μέρη τὰ μέρη· ἕκαστον γὰρ τῶν μερίων οὐ πολλῶν μέρη χρὴ εἶναι, ἀλλὰ ὅλου.

{ – } Πῶς τοῦτο;

{ – } Εἴ τι πολλῶν μέρη εἴη, ἐν οἷς αὐτὸ εἴη, ἑαυτοῦ τε δήπου μέρη ἔσται, ὃ ἔστιν ἀδύνατον, καὶ τῶν ἄλλων δὴ ἐνός ἐκάστου, εἴπερ καὶ πάντων. ἐνός γὰρ μὴ ὄν μέρη, πλὴν τούτου τῶν ἄλλων



ἔσται, καὶ οὕτως ἐνὸς ἐκάστου οὐκ ἔσται μόνιον, μὴ ὄν δὲ μόνιον ἐκάστου οὐδενὸς τῶν πολλῶν ἔσται. μηδενὸς δὲ ὄν πάντων τούτων τι εἶναι, ὧν οὐδενὸς οὐδέν ἐστι, καὶ μόνιον καὶ ἄλλο ὅτιοῦν ἀδύνατον εἶναι.

{ – } Φαίνεται γέ δή.

{ – } Οὐκ ἄρα τῶν πολλῶν οὐδὲ πάντων τὸ μόνιον μόνιον, ἀλλὰ μιᾶς τινὸς ιδέας καὶ ἐνὸς τινος ὃ καλοῦμεν ὄλον, ἐξ ἀπάντων ἐν τέλειον γεγονός, τούτου μόνιον ἂν τὸ μόνιον εἴη.

{ – } Παντάπασι μὲν οὖν.

{ – } Εἰ ἄρα τᾶλλα μόνια ἔχει, κἂν τοῦ ὄλου τε καὶ ἐνὸς μετέχοι.

{ – } Πάνυ γε.

{ – } Ἐν ἄρα ὄλον τέλειον μόνια ἔχον ἀνάγκη εἶναι τᾶλλα τοῦ ἐνός.

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Καὶ μὴν καὶ περὶ τοῦ μορίου γέ ἐκάστου ὁ αὐτὸς λόγος· καὶ γὰρ τοῦτο ἀνάγκη μετέχειν τοῦ ἐνός. [158] εἰ γὰρ ἕκαστον αὐτῶν μόνιον ἐστι, τό γε ἕκαστον εἶναι ἐν δήπου σημαίνει, ἀφωρισμένον μὲν τῶν ἄλλων, καθ' αὐτὸ δὲ ὄν, εἴπερ ἕκαστον ἔσται.

{ – } Ὅρθῶς.

{ – } Μετέχοι δέ γε ἂν τοῦ ἐνός δῆλον ὅτι ἄλλο ὄν ἢ ἐν· οὐ γὰρ ἂν μετεῖχεν, ἀλλ' ἦν ἂν αὐτὸ ἐν. νῦν δὲ ἐνὶ μὲν εἶναι πλήν αὐτῷ τῷ ἐνὶ ἀδύνατόν που.

{ – } Ἀδύνατον.

{ – } Μετέχειν δέ γε τοῦ ἐνός ἀνάγκη τῷ τε ὄλω καὶ τῷ μορίῳ. τὸ μὲν γὰρ ἐν ὄλον ἔσται, οὗ μόνια τὰ μόνια· τὸ δ' αὖ ἕκαστον ἐν μόνιον τοῦ ὄλου, ὃ ἂν ἦ μόνιον ὄλου.

{ – } Οὕτως.

{ – } Οὐκοῦν ἕτερα ὄντα τοῦ ἐνός μεθέξει τὰ μετέχοντα αὐτοῦ;

{ – } Πῶς δ' οὐ;

{ – } Τὰ δ' ἕτερα τοῦ ἐνός πολλά που ἂν εἴη· εἰ γὰρ μήτε ἐν μήτε ἐνός πλείω εἴη τᾶλλα τοῦ ἐνός, οὐδέν ἂν εἴη.

{ – } Οὐ γὰρ οὖν.

Ἐπεὶ δέ γε πλείω ἐνός ἐστι τὰ τε τοῦ ἐνός μορίου καὶ τὰ τοῦ ἐνός ὄλου μετέχοντα, οὐκ ἀνάγκη ἤδη πλήθει ἄπειρα εἶναι αὐτά γε ἐκεῖνα τὰ μεταλαμβάνοντα τοῦ ἐνός;

{ – } Πῶς;

{ – } Ὡδε ἴδωμεν. ἄλλο τι οὐχ ἐν ὄντα οὐδὲ μετέχοντα τοῦ ἐνός τότε, ὅτε μεταλαμβάνει αὐτοῦ, μεταλαμβάνει;

{ – } Δῆλα δή.

{ – } Οὐκοῦν πλήθη ὄντα, ἐν οἷς τὸ ἐν οὐκ ἔνι;

{ – } Πλήθη μέντοι.

{ – } Τί οὖν; εἰ ἐθέλοισιν τῇ διανοίᾳ τῶν τοιούτων ἀφελεῖν ὡς οἰοί τε ἐσμεν ὅτι ὀλίγιστον, οὐκ ἀνάγκη καὶ τὸ ἀφαιρεθὲν ἐκεῖνο, εἴπερ τοῦ ἐνὸς μὴ μετέχῃ, πλῆθος εἶναι καὶ οὐχ ἓν;

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Οὐκοῦν οὕτως ἀεὶ σκοποῦντες αὐτὴν καθ' αὐτὴν τὴν ἑτέραν φύσιν τοῦ εἶδους ὅσον ἂν αὐτῆς ἀεὶ ὁρῶμεν ἄπειρον ἔσται πλήθει;

{ – } Παντάπασιν μὲν οὖν.

{ – } Καὶ μὴν ἐπειδὴν γε ἐν ἑκάστῳ μόνιον μόνιον γένηται, πέρασ ἤδη ἔχει πρὸς ἄλληλα καὶ πρὸς τὸ ὅλον, καὶ τὸ ὅλον πρὸς τὰ μέρη.

{ – } Κομιδῆ μὲν οὖν.

{ – } Τοῖς ἄλλοις δὲ τοῦ ἐνὸς συμβαίνει ἐκ μὲν τοῦ ἐνὸς καὶ ἐξ ἑαυτῶν κοινωνησάντων, ὡς ἔοικεν, ἕτερόν τι γίνεσθαι ἐν ἑαυτοῖς, ὃ δὲ πέρασ παρέσχε πρὸς ἄλληλα· ἡ δ' ἑαυτῶν φύσις καθ' ἑαυτὰ ἀπειρίαν.

{ – } Φαίνεται.

{ – } Οὕτω δὲ τὰ ἄλλα τοῦ ἐνὸς καὶ ὅλα καὶ κατὰ μέρη ἀπειρά τε ἐστὶ καὶ πέρατος μετέχει.

{ – } Πάνυ γε.

Οὐκοῦν καὶ ὁμοία τε καὶ ἀνόμοια ἀλλήλοις τε καὶ ἑαυτοῖς;

{ – } Πῆ δὲ;

{ – } Ἴδι μὲν που ἀπειρά ἐστὶ κατὰ τὴν ἑαυτῶν φύσιν πάντα, ταῦτόν πεπονθότα ἂν εἴη ταύτη.

{ – } Πάνυ γε.

{ – } Καὶ μὴν ἴδι γε ἅπαντα πέρατος μετέχει, καὶ ταύτη πάντ' ἂν εἴη ταῦτόν πεπονθότα.

{ – } Πῶς δ' οὖ;

{ – } Ἴδι δὲ γε πεπερασμένα τε εἶναι καὶ ἀπειρα πέπονθεν, [159] ἐναντία πάθη ἀλλήλοις ὄντα ταῦτα τὰ πάθη πέπονθεν.

{ – } Ναί.

{ – } Τὰ δ' ἐναντία γε ὡς οἴον τε ἀνομοιώτατα.

{ – } Τί μήν;

{ – } Κατὰ μὲν ἄρα ἑκάτερον τὸ πάθος ὁμοία ἂν εἴη αὐτὰ τε αὐτοῖς καὶ ἀλλήλοις, κατὰ δ' ἀμφοτέρω ἀμφοτέρως ἐναντιώτατά τε καὶ ἀνομοιώτατα.

{ – } Κινδυνεύει.

{ – } Οὕτω δὲ τὰ ἄλλα αὐτὰ τε αὐτοῖς καὶ ἀλλήλοις ὁμοία τε καὶ ἀνόμοια ἂν εἴη.

{ – } Οὕτως.

{ – } Καὶ ταῦτά δὴ καὶ ἕτερα ἀλλήλων, καὶ κινούμενα καὶ ἐστῶτα, καὶ πάντα τὰ ἐναντία πάθη οὐκέτι χαλεπῶς εὐρήσομεν πεπονθότα τᾶλλα τοῦ ἐνός, ἐπεὶπερ καὶ ταῦτα ἐφάνη πεπονθότα.

{ – } Ὅρθῶς λέγεις.

Οὐκοῦν, εἰ ταῦτα μὲν ἤδη ἐῶμεν ὡς φανερά, ἐπισκοποῖμεν δὲ πάλιν ἐν εἰ ἔστιν, ἄρα καὶ οὐχ οὕτως ἔχει τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός ἢ οὕτω μόνον;

{ – } Πάνυ μὲν οὖν.

{ – } Λέγωμεν δὴ ἐξ ἀρχῆς ἐν εἰ ἔστι, τί χρὴ τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός πεπονθέναι.

{ – } Λέγωμεν γάρ.

{ – } Ἄρ' οὖν οὐ χωρὶς μὲν τὸ ἐν τῶν ἄλλων, χωρὶς δὲ τᾶλλα τοῦ ἐνός εἶναι;

{ – } Τί δὴ;

{ – } Ὅτι που οὐκ ἔστι παρὰ ταῦτα ἕτερον, ὃ ἄλλο μὲν ἐστὶ τοῦ ἐνός, ἄλλο δὲ τῶν ἄλλων· πάντα γὰρ εἴρηται, ὅταν ῥηθῆι τό τε ἐν καὶ τᾶλλα.

{ – } Πάντα γάρ.

{ – } Οὐκ ἄρα ἔτ' ἔστιν ἕτερον τούτων, ἐν ᾧ τό τε ἐν ἂν εἴη τῷ αὐτῷ καὶ τᾶλλα.

{ – } Οὐ γάρ.

{ – } Οὐδέποτε ἄρα ἐν ταύτῳ ἐστὶ τὸ ἐν καὶ τᾶλλα.

{ – } Οὐκ ἔοικεν.

{ – } Χωρὶς ἄρα;

{ – } Ναί.

{ – } Οὐδὲ μὴν μόριά γε ἔχειν φαμὲν τὸ ὡς ἀληθῶς ἐν.

{ – } Πῶς γάρ;

{ – } Οὐτ' ἄρα ὅλον εἴη ἂν τὸ ἐν ἐν τοῖς ἄλλοις οὔτε μόρια αὐτοῦ, εἰ χωρὶς τέ ἐστὶ τῶν ἄλλων καὶ μόρια μὴ ἔχει.

{ – } Πῶς γάρ;

{ – } Οὐδενὶ ἄρα τρόπῳ μετέχοι ἂν τᾶλλα τοῦ ἐνός, μήτε κατὰ μόριόν τι αὐτοῦ μήτε κατὰ ὅλον μετέχοντα.

{ – } Οὐκ ἔοικεν.

{ – } Οὐδαμῆ ἄρα ἐν τᾶλλά ἐστὶν, οὐδ' ἔχει ἐν ἑαυτοῖς ἐν οὐδέν.

{ – } Οὐ γὰρ οὖν.

{ – } Οὐδ' ἄρα πολλὰ ἐστὶ τᾶλλα· ἐν γὰρ ἂν ἦν ἕκαστον αὐτῶν μόριον τοῦ ὅλου, εἰ πολλὰ ἦν· νῦν δὲ οὔτε ἐν οὔτε πολλὰ οὔτε ὅλον οὔτε μόριά ἐστὶ τᾶλλα τοῦ ἐνός, ἐπειδὴ αὐτοῦ οὐδαμῆ μετέχει.

{ – } Ὀρθῶς.

{ – } Οὐδ' ἄρα δύο οὐδὲ τρία οὔτε αὐτὰ ἐστὶ τὰ ἄλλα οὔτε ἔνεστιν ἐν αὐτοῖς, εἴπερ τοῦ ἐνὸς πανταχῆ στέρεται.

{ – } Οὕτως.

Οὐδὲ ὅμοια ἄρα καὶ ἀνόμοια οὔτε αὐτὰ ἐστὶ τῶ ἐνὶ τὰ ἄλλα, οὔτε ἔνεστιν ἐν αὐτοῖς ὁμοιότης καὶ ἀνομοιότης· εἰ γὰρ ὅμοια καὶ ἀνόμοια αὐτὰ εἶη ἢ ἔχοι ἐν ἑαυτοῖς ὁμοιότητα καὶ ἀνομοιότητα, δύο που εἶδη ἐναντία ἀλλήλοις ἔχοι ἂν ἐν ἑαυτοῖς τὰ ἄλλα τοῦ ἐνός.

{ – } Φαίνεται.

{ – } Ἦν δέ γε ἀδύνατον δυοῖν τινοῖν μετέχειν ἄ μηδ' ἐνός μετέχει.

{ – } Ἀδύνατον.

{ – } Οὐτ' ἄρα ὅμοια οὔτ' ἀνόμοιά ἐστὶν οὔτ' ἀμφοτέρα τᾶλλα. [160] ὅμοια μὲν γὰρ ἂν ὄντα ἢ ἀνόμοια ἐνός ἂν τοῦ ἐτέρου εἶδους μετέχει, ἀμφοτέρα δὲ ὄντα δυοῖν τοῖν ἐναντίοι· ταῦτα δὲ ἀδύνατον ἐφάνη.

{ – } Ἀληθῆ.

Οὐδ' ἄρα τὰ αὐτὰ οὐδ' ἕτερα, οὐδὲ κινούμενα οὐδὲ ἐστῶτα, οὐδὲ γιγνόμενα οὐδὲ ἀπολλύμενα, οὐδὲ μείζω οὐδὲ ἐλάττω οὐδὲ ἴσα· οὐδὲ ἄλλο οὐδὲν πέπονθε τῶν τοιούτων· εἰ γὰρ τι τοιοῦτον πεπονθέναι ὑπομένει τὰ ἄλλα, καὶ ἐνός καὶ δυοῖν καὶ τριῶν καὶ περιττοῦ καὶ ἀρτίου μεθέξει, ὧν αὐτοῖς ἀδύνατον ἐφάνη μετέχειν τοῦ ἐνός γε πάντη πάντως στερομένοις.

{ – } Ἀληθέστατα.

{ – } Οὕτω δὴ ἐν εἰ ἔστιν, πάντα τέ ἐστὶ τὸ ἐν καὶ οὐδὲ ἐν ἐστὶ καὶ πρὸς ἑαυτὸ καὶ πρὸς τὰ ἄλλα ὡσαύτως.

{ – } Παντελῶς μὲν οὔν.

Εἶεν· εἰ δὲ δὴ μὴ ἔστι τὸ ἐν, τί χρὴ συμβαίνειν ἄρ' οὐ σκεπτέον μετὰ τοῦτο;

{ – } Σκεπτέον γάρ.

{ – } Τίς οὔν ἂν εἶη αὕτη ἢ ὑπόθεσις, εἰ ἐν μὴ ἔστιν; ἄρα τι διαφέρει τῆσδε, εἰ μὴ ἐν μὴ ἔστιν;

{ – } Διαφέρει μέντοι.

{ – } Διαφέρει μόνον, ἢ καὶ πᾶν τούναντίον ἐστὶν εἰπεῖν εἰ μὴ ἐν μὴ ἔστι τοῦ εἰ ἐν μὴ ἔστιν;

{ – } Πᾶν τούναντίον.

{ – } Τί δ' εἰ τις λέγοι εἰ μέγεθος μὴ ἔστιν ἢ σμικρότης μὴ ἔστιν ἢ τι ἄλλο τῶν τοιούτων, ἄρα ἐφ' ἐκάστου ἂν δηλοῖ ὅτι ἕτερόν τι λέγοι τὸ μὴ ὄν;

{ – } Πάνυ γε.

{ – } Οὐκοῦν καὶ νῦν δηλοῖ ὅτι ἕτερον λέγει τῶν ἄλλων τὸ μὴ ὄν, ὅταν εἴπη ἐν εἰ μὴ ἔστι, καὶ ἴσμεν ὃ λέγει;

{ – } Ἴσμεν.

{ – } Πρῶτον μὲν ἄρα γνωστόν τι λέγει, ἔπειτα ἕτερον τῶν ἄλλων, ὅταν εἴπῃ ἓν, εἴτε τὸ εἶναι αὐτῷ προσθεὶς εἴτε τὸ μὴ εἶναι· οὐδὲν γὰρ ἤττον γινώσκεται, τί τὸ λεγόμενον μὴ εἶναι, καὶ ὅτι διάφορον τῶν ἄλλων. ἢ οὐ;

{ – } Ανάγκη.

{ – } Ὡδε ἄρα λεκτέον ἐξ ἀρχῆς, ἓν εἰ μὴ ἔστι, τί χρὴ εἶναι. πρῶτον μὲν οὖν αὐτῷ τοῦτο ὑπάρχειν δεῖ, ὡς ἔοικεν, εἶναι αὐτοῦ ἐπιστήμην, ἢ μηδὲ ὅτι λέγεται γινώσκεσθαι, ὅταν τις εἴπῃ ἓν εἰ μὴ ἔστιν.

{ – } Ἀληθῆ.

{ – } Οὐκοῦν καὶ τὰ ἄλλα ἕτερα αὐτοῦ εἶναι, ἢ μηδὲ ἐκεῖνο ἕτερον τῶν ἄλλων λέγεσθαι;

{ – } Πάνυ γε.

{ – } Καὶ ἑτεροῖότης ἄρα ἐστὶν αὐτῷ πρὸς τῇ ἐπιστήμῃ. οὐ γὰρ τὴν τῶν ἄλλων ἑτεροῖότητα λέγει, ὅταν τὸ ἓν ἕτερον τῶν ἄλλων λέγῃ, ἀλλὰ τὴν ἐκείνου.

{ – } Φαίνεται.

{ – } Καὶ μὴν τοῦ γε ἐκείνου καὶ τοῦ τινὸς καὶ τούτου καὶ τούτῳ καὶ τούτων καὶ πάντων τῶν τοιούτων μετέχει τὸ μὴ ὂν ἓν· οὐ γὰρ ἂν τὸ ἓν ἐλέγετο οὐδ' ἂν τοῦ ἐνὸς ἕτερα, οὐδ' ἐκείνῳ ἂν τι ἦν οὐδ' ἐκείνου, οὐδ' ἂν τι ἐλέγετο, εἰ μήτε τοῦ τινὸς αὐτῷ μετῆν μήτε τῶν ἄλλων τούτων.

{ – } Ὅρθως.

{ – } Εἶναι μὲν δὴ τῷ ἐνὶ οὐχ οἷόν τε, εἴπερ γε μὴ ἔστι, [161] μετέχειν δὲ πολλῶν οὐδὲν κωλύει, ἀλλὰ καὶ ἀνάγκη, εἴπερ τό γε ἓν ἐκεῖνο καὶ μὴ ἄλλο μὴ ἔστιν. εἰ μέντοι μήτε τὸ ἓν μήτ' ἐκεῖνο μὴ ἔσται, ἀλλὰ περὶ ἄλλου τοῦ ὁ λόγος, οὐδὲ φθέγγεσθαι δεῖ οὐδέν· εἰ δὲ τὸ ἓν ἐκεῖνο καὶ μὴ ἄλλο ὑπόκειται μὴ εἶναι, καὶ τοῦ ἐκείνου καὶ ἄλλων πολλῶν ἀνάγκη αὐτῷ μετεῖναι.

{ – } Καὶ πάνυ γε.

Καὶ ἀνομοιότης ἄρα ἐστὶν αὐτῷ πρὸς τὰ ἄλλα· τὰ γὰρ ἄλλα τοῦ ἐνὸς ἕτερα ὄντα ἑτεροῖα καὶ εἶη ἂν.

{ – } Ναί.

{ – } Τὰ δ' ἑτεροῖα οὐκ ἄλλοῖα;

{ – } Πῶς δ' οὐ;

{ – } Τὰ δ' ἄλλοῖα οὐκ ἀνόμοια;

{ – } Ἀνόμοια μὲν οὖν.

{ – } Οὐκοῦν εἴπερ τῷ ἐνὶ ἀνόμοιά ἐστι, δῆλον ὅτι ἀνομοίῳ τά γε ἀνόμοια ἀνόμοια ἂν εἶη.

{ – } Δῆλον.

{ – } Εἶη δὴ ἂν καὶ τῷ ἐνὶ ἀνομοιότης, πρὸς ἣν τὰ ἄλλα ἀνόμοια αὐτῷ ἐστίν.

{ – } Ἐοικεν.

{ – } Εἰ δὲ δὴ τῶν ἄλλων ἀνομοιότης ἔστιν αὐτῶ, ἄρ' οὐκ ἀνάγκη ἑαυτοῦ ὁμοιότητα αὐτῶ εἶναι;

{ – } Πῶς;

{ – } Εἰ ἐνὸς ἀνομοιότης ἔστι τῶ ἐνί, οὐκ ἂν που περὶ τοῦ τοιούτου ὁ λόγος εἶη οἴου τοῦ ἐνός, οὐδ' ἂν ἡ ὑπόθεσις εἶη περὶ ἐνός, ἀλλὰ περὶ ἄλλου ἢ ἐνός.

{ – } Πάνυ γε.

{ – } Οὐ δεῖ δέ γε.

{ – } Οὐ δῆτα.

{ – } Δεῖ ἄρα ὁμοιότητα τῶ ἐνὶ αὐτοῦ ἑαυτῶ εἶναι.

{ – } Δεῖ.

Καὶ μὴν οὐδ' αὖ ἴσον γ' ἐστὶ τοῖς ἄλλοις· εἰ γὰρ εἶη ἴσον, εἶη τε ἂν ἤδη καὶ ὅμοιον ἂν εἶη αὐτοῖς κατὰ τὴν ἰσότητα. ταῦτα δ' ἀμφοτέρω ἀδύνατα, εἴπερ μὴ ἔστιν ἓν.

{ – } Ἀδύνατα.

{ – } Ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἔστι τοῖς ἄλλοις ἴσον, ἄρα οὐκ ἀνάγκη καὶ τᾶλλα ἐκείνω μὴ ἴσα εἶναι;

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Τὰ δὲ μὴ ἴσα οὐκ ἄνισα;

{ – } Ναί.

{ – } Τὰ δὲ ἄνισα οὐ τῶ ἀνίσω ἄνισα;

{ – } Πῶς δ' οὐ;

{ – } Καὶ ἀνισότητος δὴ μετέχει τὸ ἓν, πρὸς ἣν τᾶλλα αὐτῶ ἔστιν ἄνισα;

{ – } Μετέχει.

{ – } Ἀλλὰ μέντοι ἀνισότητός γε ἐστὶ μέγεθος τε καὶ σμικρότης.

{ – } Ἔστι γάρ.

{ – } Ἔστιν ἄρα καὶ μέγεθος τε καὶ σμικρότης τῶ τοιούτῳ ἐνί;

{ – } Κινδυνεύει.

{ – } Μέγεθος μὴν καὶ σμικρότης ἀεὶ ἀφέστατον ἀλλήλοιν.

{ – } Πάνυ γε.

{ – } Μεταξὺ ἄρα τι αὐτοῖν ἀεὶ ἔστιν.

{ – } Ἔστιν.

{ – } Ἔχεις οὖν τι ἄλλο εἰπεῖν μεταξὺ αὐτοῖν ἢ ἰσότητα;

{ – } Οὐκ, ἀλλὰ τοῦτο.

{ – } Ὅτω ἄρα ἔστι μέγεθος καὶ σμικρότης, ἔστι καὶ ἰσότης αὐτῶ μεταξὺ τούτων οὔσα.

{ – } Φαίνεται.

{ – } Τῷ δὲ ἐνὶ μὴ ὄντι, ὡς ἔοικε, καὶ ἰσότητος ἂν μετεῖη καὶ μεγέθους καὶ σμικρότητος.

{ – } Ἔοικεν.

Καὶ μὴν καὶ οὐσίας γε δεῖ αὐτὸ μετέχειν πη.

{ – } Πῶς δὲ;

{ – } Ἔχειν αὐτὸ δεῖ οὕτως ὡς λέγομεν· εἰ γὰρ μὴ οὕτως ἔχει, οὐκ ἂν ἀληθῆ λέγοιμεν ἡμεῖς λέγοντες τὸ ἐν μὴ εἶναι· εἰ δὲ ἀληθῆ, δῆλον ὅτι ὄντα αὐτὰ λέγομεν. ἢ οὐχ οὕτως;

{ – } Οὕτω μὲν οὔν.

{ – } Ἐπειδὴ δὲ φαμεν ἀληθῆ λέγειν, [162] ἀνάγκη ἡμῖν φάναι καὶ ὄντα λέγειν.

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Ἔστιν ἄρα, ὡς ἔοικε, τὸ ἐν οὐκ ὄν· εἰ γὰρ μὴ ἔσται μὴ ὄν, ἀλλὰ πη τοῦ εἶναι ἀνήσει πρὸς τὸ μὴ εἶναι, εὐθύς ἔσται ὄν.

{ – } Παντάπασι μὲν οὔν.

{ – } Δεῖ ἄρα αὐτὸ δεσμὸν ἔχειν τοῦ μὴ εἶναι τὸ εἶναι μὴ ὄν, εἰ μέλλει μὴ εἶναι, ὁμοίως ὥσπερ τὸ ὄν τὸ μὴ ὄν ἔχειν μὴ εἶναι, ἵνα τελέως αὖ εἶναι ἦ· οὕτως γὰρ ἂν τό τε ὄν μάλιστα ἂν εἶη καὶ τὸ μὴ ὄν οὐκ ἂν εἶη, μετέχοντα τὸ μὲν ὄν οὐσίας τοῦ εἶναι ὄν, μὴ οὐσίας δὲ τοῦ μὴ εἶναι μὴ ὄν, εἰ μέλλει τελέως εἶναι, τὸ δὲ μὴ ὄν μὴ οὐσίας μὲν τοῦ μὴ εἶναι μὴ ὄν, οὐσίας δὲ τοῦ εἶναι μὴ ὄν, εἰ καὶ τὸ μὴ ὄν αὖ τελέως μὴ ἔσται.

{ – } Ἀληθέστατα.

{ – } Οὐκοῦν ἐπεὶ περὶ τῷ τε ὄντι τοῦ μὴ εἶναι καὶ τῷ μὴ ὄντι τοῦ εἶναι μέτεστι, καὶ τῷ ἐνὶ, ἐπειδὴ οὐκ ἔστι, τοῦ εἶναι ἀνάγκη μετεῖναι εἰς τὸ μὴ εἶναι.

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Καὶ οὐσία δὲ φαίνεται τῷ ἐνὶ, εἰ μὴ ἔστιν.

{ – } Φαίνεται.

{ – } Καὶ μὴ οὐσία ἄρα, εἴπερ μὴ ἔστιν.

{ – } Πῶς δ' οὔ;

Οἷόν τε οὔν τὸ ἔχον πως μὴ ἔχειν οὕτω, μὴ μεταβάλλον ἐκ ταύτης τῆς ἕξεως;

{ – } Οὐχ οἷόν τε.

{ – } Πᾶν ἄρα τὸ τοιοῦτον μεταβολὴν σημαίνει, ὃ ἂν οὕτω τε καὶ μὴ οὕτως ἔχη.

{ – } Πῶς δ' οὔ;

{ – } Μεταβολὴ δὲ κίνησις· ἢ τί φήσομεν;

{ – } Κίνησις.

{ – } Οὐκοῦν τὸ ἐν ὄν τε καὶ οὐκ ὄν ἐφάνη;

{ – } Ναί.

{ – } Οὕτως ἄρα καὶ οὐχ οὕτως ἔχον φαίνεται.

{ – } Ἔοικεν.

{ – } Καὶ κινούμενον ἄρα τὸ οὐκ ὄν ἐν πέφανται, ἐπεὶπερ καὶ μεταβολὴν ἐκ τοῦ εἶναι ἐπὶ τὸ μὴ εἶναι ἔχον.

{ – } Κινδυνεύει.

{ – } Ἀλλὰ μὴν εἰ μηδαμοῦ γέ ἐστὶ τῶν ὄντων, ὡς οὐκ ἐστὶν εἴπερ μὴ ἐστὶν, οὐδ' ἂν μεθίσταιτό ποθέν ποι.

{ – } Πῶς γάρ;

{ – } Οὐκ ἄρα τῷ γε μεταβαίνειν κινεῖτ' ἂν.

{ – } Οὐ γάρ.

{ – } Οὐδὲ μὴν ἐν τῷ αὐτῷ ἂν στρέφοιτο· ταύτου γὰρ οὐδαμοῦ ἄπτεται. ὄν γὰρ ἐστὶ τὸ ταυτόν· τὸ δὲ μὴ ὄν ἐν τῷ τῶν ὄντων ἀδύνατον εἶναι.

{ – } Ἀδύνατον γάρ.

{ – } Οὐκ ἄρα τὸ ἐν γε μὴ ὄν στρέφεται ἂν δύναιτο ἐν ἐκείνῳ ἐν ᾧ μὴ ἐστὶν.

{ – } Οὐ γὰρ οὖν.

{ – } Οὐδὲ μὴν ἀλλοιοῦται που τὸ ἐν ἑαυτοῦ, οὔτε τὸ ὄν οὔτε τὸ μὴ ὄν· οὐ γὰρ ἂν ἦν ὁ λόγος ἔτι περὶ τοῦ ἐνός, εἴπερ ἠλλοιοῦτο αὐτὸ ἑαυτοῦ, ἀλλὰ περὶ ἄλλου τινός.

{ – } Ὅρθῶς.

{ – } Εἰ δὲ μήτ' ἀλλοιοῦται μήτε ἐν ταύτῳ στρέφεται μήτε μεταβαίνει, ἄρ' ἂν πῃ ἔτι κινεῖτο;

{ – } Πῶς γάρ;

{ – } Τό γε μὴν ἀκίνητον ἀνάγκη ἡσυχίαν ἄγειν, τὸ δὲ ἡσυχάζον ἐστάναι.

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Τὸ ἐν ἄρα, ὡς ἔοικεν, οὐκ ὄν ἐστηκέ τε καὶ κινεῖται.

{ – } Ἔοικεν.

{ – } Καὶ μὴν εἴπερ γε κινεῖται, μεγάλη ἀνάγκη αὐτῷ ἀλλοιοῦσθαι· [163] ὅπη γὰρ ἂν τι κινήθῃ, κατὰ τοσοῦτον οὐκέθ' ὡσαύτως ἔχει ὡς εἶχεν, ἀλλ' ἐτέρως.

{ – } Οὕτως.

{ – } Κινούμενον δὴ τὸ ἐν καὶ ἀλλοιοῦται.



{ – } Ναί.

{ – } Καὶ μὴν μηδαμῆ γε κινούμενον οὐδαμῆ ἂν ἀλλοιοῖτο.

{ – } Οὐ γάρ.

{ – } Ἦι μὲν ἄρα κινεῖται τὸ οὐκ ὄν ἔν, ἀλλοιοῦται· ἢ δὲ μὴ κινεῖται, οὐκ ἀλλοιοῦται.

{ – } Οὐ γάρ.

{ – } Τὸ ἔν ἄρα μὴ ὄν ἀλλοιοῦταί τε καὶ οὐκ ἀλλοιοῦται.

{ – } Φαίνεται.

{ – } Τὸ δ' ἀλλοιούμενον ἄρ' οὐκ ἀνάγκη γίνεσθαι μὲν ἕτερον ἢ πρότερον, ἀπόλλυσθαι δὲ ἐκ τῆς προτέρας ἕξεως· τὸ δὲ μὴ ἀλλοιούμενον μήτε γίνεσθαι μήτε ἀπόλλυσθαι;

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Καὶ τὸ ἔν ἄρα μὴ ὄν ἀλλοιούμενον μὲν γίνεταί τε καὶ ἀπόλλυται, μὴ ἀλλοιούμενον δὲ οὔτε γίνεταί οὔτε ἀπόλλυται· καὶ οὕτω τὸ ἔν μὴ ὄν γίνεταί τε καὶ ἀπόλλυται, καὶ οὔτε γίνεταί οὔτ' ἀπόλλυται.

{ – } Οὐ γὰρ οὔν.

Αὐθις δὲ ἐπὶ τὴν ἀρχὴν ἴωμεν πάλιν ὁψόμενοι εἰ ταῦτ' ἡμῖν φανεῖται ἄπερ καὶ νῦν ἢ ἕτερα.

{ – } Ἀλλὰ χρή.

{ – } Οὐκοῦν ἔν εἰ μὴ ἔστι, φαμέν, τί χρή περὶ αὐτοῦ συμβαίνειν;

{ – } Ναί.

{ – } Τὸ δὲ μὴ ἔστιν ὅταν λέγωμεν, ἄρα μὴ τι ἄλλο σημαίνει ἢ οὐσίας ἀπουσίαν τούτῳ ᾧ ἂν φῶμεν μὴ εἶναι;

{ – } Οὐδὲν ἄλλο.

{ – } Πότερον οὔν, ὅταν φῶμεν μὴ εἶναί τι, πῶς οὐκ εἶναί φαμεν αὐτό, πῶς δὲ εἶναι; ἢ τοῦτο τὸ μὴ ἔστι λεγόμενον ἀπλῶς σημαίνει ὅτι οὐδαμῶς οὐδαμῆ ἔστιν οὐδέ πη μετέχει οὐσίας τό γε μὴ ὄν;

{ – } Ἀπλούστατα μὲν οὔν.

{ – } Οὔτε ἄρα εἶναι δύναίτο ἂν τὸ μὴ ὄν οὔτε ἄλλως οὐδαμῶς οὐσίας μετέχειν.

{ – } Οὐ γάρ.

{ – } Τὸ δὲ γίνεσθαι καὶ τὸ ἀπόλλυσθαι μὴ τι ἄλλο ἦν ἢ τὸ μὲν οὐσίας μεταλαμβάνειν, τὸ δ' ἀπολλύναι οὐσίαν;

{ – } Οὐδὲν ἄλλο.

{ – } Ὡς δὲ γε μηδὲν τούτου μέτεστιν, οὔτ' ἂν λαμβάνοι οὔτ' ἀπολλύοι αὐτό.

{ – } Πῶς γάρ;

{ – } Τῷ ἐνὶ ἄρα, ἐπειδὴ οὐδαμῆ ἔστιν, οὔτε ἐκτέον οὔτε ἀπαλλακτέον οὔτε μεταληπτέον οὐσίας οὐδαμῶς.

{ – } Εἰκός.

{ – } Οὔτε ἄρα ἀπόλλυται τὸ μὴ ὄν ἐν οὔτε γίγνεται, ἐπεὶπερ οὐδαμῆ μετέχει οὐσίας.

{ – } Οὐ φαίνεται.

{ – } Οὐδ' ἄρ' ἀλλοιοῦται οὐδαμῆ· ἤδη γὰρ ἂν γίγνοιτό τε καὶ ἀπολλύοιτο τοῦτο πάσχον.

{ – } Ἀληθῆ.

{ – } Εἰ δὲ μὴ ἀλλοιοῦται, οὐκ ἀνάγκη μηδὲ κινεῖσθαι;

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Οὐδὲ μὴν ἐστάναι φήσομεν τὸ μηδαμοῦ ὄν· τὸ γὰρ ἐστός ἐν τῷ αὐτῷ τι δεῖ εἶναι.

{ – } Τῷ αὐτῷ· πῶς γὰρ οὔ;

{ – } Οὔτω δὴ αὖ τὸ μὴ ὄν μήτε ποτὲ ἐστάναι μήτε κινεῖσθαι λέγωμεν.

{ – } Μὴ γὰρ οὔν.

{ – } Ἀλλὰ μὴν οὐδ' ἔστι γε αὐτῷ τι τῶν ὄντων· [164] ἤδη γὰρ ἂν τούτου μετέχον ὄντος οὐσίας μετέχοι.

{ – } Δῆλον.

{ – } Οὔτε ἄρα μέγεθος οὔτε σμικρότης οὔτε ἰσότης αὐτῷ ἔστιν.

{ – } Οὐ γάρ.

{ – } Οὐδὲ μὴν ὁμοιότης γε οὐδὲ ἑτεροίότης οὔτε πρὸς αὐτὸ οὔτε πρὸς τᾶλλα εἴη ἂν αὐτῷ.

{ – } Οὐ φαίνεται.

{ – } Τί δέ; τᾶλλα ἔσθ' ὅπως ἂν εἴη αὐτῷ, εἰ μηδὲν αὐτῷ δεῖ εἶναι;

{ – } Οὐκ ἔστιν.

{ – } Οὔτε ἄρα ὁμοία οὔτε ἀνόμοια οὔτε ταῦτ' οὔθ' ἕτερα ἔστιν αὐτῷ τὰ ἄλλα.

{ – } Οὐ γάρ.

{ – } Τί δέ; τὸ ἐκείνου ἢ τὸ ἐκείνω ἢ τὸ τί ἢ τὸ τοῦτο ἢ τὸ τούτου ἢ ἄλλου ἢ ἄλλω ἢ ποτὲ ἢ ἔπειτα ἢ νῦν ἢ ἐπιστήμη ἢ δόξα ἢ αἴσθησις ἢ λόγος ἢ ὄνομα ἢ ἄλλο ὅτιοῦν τῶν ὄντων περὶ τὸ μὴ ὄν ἔσται;

{ – } Οὐκ ἔσται.

{ – } Οὔτω δὴ ἐν οὐκ ὄν οὐκ ἔχει πῶς οὐδαμῆ.

{ – } Οὐκουν δὴ ἔοικέν γε οὐδαμῆ ἔχειν.

Ἔτι δὴ λέγωμεν, ἐν εἰ μὴ ἔστι, τᾶλλα τί χρή πεπονθέναι.

{ – } Λέγωμεν γάρ.

{ – } Ἄλλα μὲν που δεῖ αὐτὰ εἶναι· εἰ γὰρ μηδὲ ἄλλα ἐστίν, οὐκ ἂν περὶ τῶν ἄλλων λέγοιτο.

{ – } Οὕτω.

{ – } Εἰ δὲ περὶ τῶν ἄλλων ὁ λόγος, τά γε ἄλλα ἕτερα ἐστίν. ἢ οὐκ ἐπὶ τῷ αὐτῷ καλεῖς τό τε ἄλλο καὶ τὸ ἕτερον;

{ – } Ἐγωγε.

{ – } Ἐτερον δέ γέ πού φαμεν τὸ ἕτερον εἶναι ἐτέρου, καὶ τὸ ἄλλο δὴ ἄλλο εἶναι ἄλλου;

{ – } Ναί.

{ – } Καὶ τοῖς ἄλλοις ἄρα, εἰ μέλλει ἄλλα εἶναι, ἔστι τι οὗ ἄλλα ἔσται.

{ – } Ἀνάγκη.

{ – } Τί δὴ οὖν ἂν εἴη; τοῦ μὲν γὰρ ἑνὸς οὐκ ἔσται ἄλλα, μὴ ὄντος γε.

{ – } Οὐ γάρ.

{ – } Ἀλλήλων ἄρα ἐστί· τοῦτο γὰρ αὐτοῖς ἔτι λείπεται, ἢ μηδενὸς εἶναι ἄλλοις.

{ – } Ὅρθως.

{ – } Κατὰ πλήθη ἄρα ἕκαστα ἀλλήλων ἄλλα ἐστί· κατὰ ἓν γὰρ οὐκ ἂν οἶά τε εἴη, μὴ ὄντος ἑνός. ἀλλ' ἕκαστος, ὡς ἔοικεν, ὁ ὄγκος αὐτῶν ἀπειρός ἐστὶ πλήθει, κἂν τὸ σμικρότατον δοκοῦν εἶναι λάβη τις, ὡσπερ ὄναρ ἐν ὕπνῳ φαίνεται ἐξαίφνης ἀντὶ ἑνὸς δόξαντος εἶναι πολλὰ καὶ ἀντὶ σμικροτάτου παμμέγεθες πρὸς τὰ κερματιζόμενα ἐξ αὐτοῦ.

{ – } Ὅρθότατα.

{ – } Τοιούτων δὴ ὄγκων ἄλλα ἀλλήλων ἂν εἴη τᾶλλα, εἰ ἑνὸς μὴ ὄντος ἄλλα ἐστίν.

{ – } Κομιδῆ μὲν οὖν.

{ – } Οὐκοῦν πολλοὶ ὄγκοι ἔσονται, εἷς ἕκαστος φαινόμενος, ὧν δὲ οὐ, εἴπερ ἓν μὴ ἔσται;

{ – } Οὕτω.

{ – } Καὶ ἀριθμὸς δὲ εἶναι αὐτῶν δόξει, εἴπερ καὶ ἓν ἕκαστον, πολλῶν ὄντων.

{ – } Πάνυ γε.

{ – } Καὶ τὰ μὲν δὴ ἄρτια, τὰ δὲ περιττὰ ἐν αὐτοῖς ὄντα οὐκ ἀληθῶς φαίνεται, εἴπερ ἓν μὴ ἔσται.

{ – } Οὐ γὰρ οὖν.

{ – } Καὶ μὴν καὶ σμικρότατόν γε, φαμέν, δόξει ἐν αὐτοῖς ἐνεῖναι· φαίνεται δὲ τοῦτο πολλὰ καὶ μεγάλα πρὸς ἕκαστον τῶν πολλῶν ὡς σμικρῶν ὄντων.

[165]

{ – } Πῶς δ' οὐ;

{ – } Καὶ ἴσος μὴν τοῖς πολλοῖς καὶ μικροῖς ἕκαστος ὄγκος δοξασθήσεται εἶναι· οὐ γὰρ ἂν μετέβαιεν ἐκ μείζονος εἰς ἕλαττον φαινόμενος, πρὶν εἰς τὸ μεταξὺ δόξειεν ἔλθειν, τοῦτο δ' εἴη ἂν φάντασμα ἰσότητος.

{ – } Εἰκός.

{ – } Οὐκοῦν καὶ πρὸς ἄλλον ὄγκον πέρας ἔχων, αὐτός γε πρὸς αὐτὸν οὔτε ἀρχὴν οὔτε πέρας οὔτε μέσον ἔχων;

{ – } Πῆ δὴ;

{ – } Ὅτι αἰεὶ αὐτῶν ὅταν τίς τι λάβῃ τῆς διανοίας ὡς τι τούτων ὄν, πρό τε τῆς ἀρχῆς ἄλλη αἰεὶ φαίνεται ἀρχή, μετὰ τε τὴν τελευταίαν ἑτέρα ὑπολειπομένη τελευταία, ἐν τε τῷ μέσῳ ἄλλα μεσαίτερα τοῦ μέσου, μικρότερα δέ, διὰ τὸ μὴ δύνασθαι ἐνὸς αὐτῶν ἐκάστου λαμβάνεσθαι, ἅτε οὐκ ὄντος τοῦ ἐνός.

{ – } Ἀληθέστατα.

{ – } Θρύπτεσθαι δὴ οἷμαι κερματιζόμενον ἀνάγκη πᾶν τὸ ὄν, ὃ ἂν τις λάβῃ τῆς διανοίας· ὄγκος γὰρ που ἄνευ ἐνός αἰεὶ λαμβάνοιτ' ἂν.

{ – } Πάνυ μὲν οὖν.

{ – } Οὐκοῦν τό γε τοιοῦτον πόρρωθεν μὲν ὀρῶντι καὶ ἀμβλὺ ἐν φαίνεσθαι ἀνάγκη, ἐγγύθεν δὲ καὶ ὄξυ νοοῦντι πλήθει ἄπειρον ἐν ἕκαστον φανῆναι, εἴπερ στέρεται τοῦ ἐνός μὴ ὄντος;

{ – } Ἀναγκαιότατον μὲν οὖν.

{ – } Οὕτω δὴ ἄπειρά τε καὶ πέρας ἔχοντα καὶ ἐν καὶ πολλὰ ἕκαστα τᾶλλα δεῖ φαίνεσθαι, ἐν εἰ μὴ ἔστιν, τᾶλλα δὲ τοῦ ἐνός.

{ – } Δεῖ γάρ.

{ – } Οὐκοῦν καὶ ὁμοία τε καὶ ἀνόμοια δόξει εἶναι;

{ – } Πῆ δὴ;

{ – } Οἷον ἐσκιαγραφημένα ἀποστάντι μὲν ἐν πάντα φαινόμενα ταύτων φαίνεσθαι πεπονθέναι καὶ ὁμοία εἶναι.

{ – } Πάνυ γε.

{ – } Προσελθόντι δὲ γε πολλὰ καὶ ἕτερα καὶ τῷ τοῦ ἐτέρου φαντάσματι ἕτεροῖα καὶ ἀνόμοια ἑαυτοῖς.

{ – } Οὕτω.

{ – } Καὶ ὁμοίους δὴ καὶ ἀνομοίους τοὺς ὄγκους αὐτούς τε αὐτοῖς ἀνάγκη φαίνεσθαι καὶ ἀλλήλοις.

{ – } Πάνυ μὲν οὖν.

{ – } Οὐκοῦν καὶ τοὺς αὐτούς καὶ ἑτέρους ἀλλήλων, καὶ ἀπτομένους καὶ χωρὶς ἑαυτῶν, καὶ κινουμένους πάσας κινήσεις καὶ ἐστῶτας πάντη, καὶ γιγνομένους καὶ ἀπολλυμένους καὶ μηδέτερα, καὶ πάντα που τὰ τοιαῦτα, ἃ διελθεῖν εὐπετέες ἤδη ἡμῖν, εἰ ἐνός μὴ ὄντος πολλὰ ἔστιν.

{ – } Ἀληθέστατα μὲν οὖν.

Ἔτι δὴ ἅπαξ ἐλθόντες πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν εἶπωμεν, ἔν ἐι μὴ ἔστι, τᾶλλα δὲ τοῦ ἑνός, τί χρὴ εἶναι.

{ – } Εἶπωμεν γὰρ οὖν.

{ – } Οὐκοῦν ἔν μὲν οὐκ ἔστι τᾶλλα.

{ – } Πῶς γάρ;

{ – } Οὐδὲ μὴν πολλά γε· ἔν γὰρ πολλοῖς οὕσιν ἐνεῖη ἄν καὶ ἔν. εἰ γὰρ μηδὲν αὐτῶν ἔστιν ἔν, ἅπαντα οὐδὲν ἔστιν, ὥστε οὐδ' ἄν πολλά εἶη.

{ – } Ἀληθῆ.

{ – } Μὴ ἐνότος δὲ ἐνός ἐν τοῖς ἄλλοις, οὔτε πολλά οὔτε ἔν ἔστι τᾶλλα.

{ – } Οὐ γάρ.

[166]

{ – } Οὐδέ γε φαίνεται ἔν οὐδὲ πολλά.

{ – } Τί δὴ;

{ – } Ὅτι τᾶλλα τῶν μὴ ὄντων οὐδενὶ οὐδαμῆ οὐδαμῶς οὐδεμίαν κοινωνίαν ἔχει, οὐδέ τι τῶν μὴ ὄντων παρὰ τῶν ἄλλων τῶ ἔστιν· οὐδὲν γὰρ μέρος ἔστι τοῖς μὴ οὕσιν.

{ – } Ἀληθῆ.

{ – } Οὐδ' ἄρα δόξα τοῦ μὴ ὄντος παρὰ τοῖς ἄλλοις ἔστιν οὐδέ τι φάντασμα, οὐδέ δοξάζεται οὐδαμῆ οὐδαμῶς τὸ μὴ ὄν ἐπὶ τῶν ἄλλων.

{ – } Οὐ γὰρ οὖν.

{ – } Ἐν ἄρα εἰ μὴ ἔστιν, οὐδέ δοξάζεται τι τῶν ἄλλων ἔν εἶναι οὐδέ πολλά· ἄνευ γὰρ ἐνός πολλά δοξάσαι ἀδύνατον.

{ – } Ἀδύνατον γάρ.

{ – } Ἐν ἄρα εἰ μὴ ἔστι, τᾶλλα οὔτε ἔστιν οὔτε δοξάζεται ἔν οὐδέ πολλά.

{ – } Οὐκ ἔοικεν.

{ – } Οὐδ' ἄρα ὁμοία οὐδέ ἀνόμοια.

{ – } Οὐ γάρ.

{ – } Οὐδὲ μὴν τὰ αὐτά γε οὐδ' ἕτερα, οὐδὲ ἀπτόμενα οὐδὲ χωρίς, οὐδὲ ἄλλα ὅσα ἐν τοῖς πρόσθεν διήλθομεν ὡς φαινόμενα αὐτά, τούτων οὔτε τι ἔστιν οὔτε φαίνεται τᾶλλα, ἔν ἐι μὴ ἔστιν.

{ – } Ἀληθῆ.

{ – } Οὐκοῦν καὶ συλλήβδην εἰ εἶπομεν, ἔν ἐι μὴ ἔστιν, οὐδὲν ἔστιν, ὀρθῶς ἄν εἶπομεν;

{ – } Παντάπασι μὲν οὖν.

{ – } Εἰρήσθω τοῖνον τοῦτό τε καὶ ὅτι, ὡς ἔοικεν, ἐν εἴτ' ἔστιν εἴτε μὴ ἔστιν, αὐτό τε καὶ τᾶλλα καὶ πρὸς αὐτὰ καὶ πρὸς ἄλληλα πάντα πάντως ἐστὶ τε καὶ οὐκ ἔστι καὶ φαίνεται τε καὶ οὐ φαίνεται.

{ – } Ἀληθέστατα.